



ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ

1934



ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΣ"

"HÉLLÉNIS,"

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliennes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομή ετήσια Δραχ. 100	Τιμή έκαστου τεύχους
Εξάμηνος..... " 60	
Εξωτερικού..... σελίνια 7	άπλου..... Δραχ. 10
Εξάμηνος..... " 4	διπλου..... " 15

Αί συνδρομαί ἄρχονται ἀπὸ τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωτέαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Διατί δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ διάσκεψις τῆς Εἰρήνης, ὑπὸ Δώρας Γεωργίου.—Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ Εἰρήνη.—Μυτιλήνη, ὑπὸ Ἑλλης Χαρ. Ἀποστολίδου.—Σονέττο, ποίημα Δίτσας Βλαδίκα.—Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ κινηματογράφου στὰ σχολεῖα, ὑπὸ Dr L. Vaccari.—Πλούσιοι ὅλου τοῦ κόσμου ξεδεύετε! ὑπὸ Νουρεντίν Μπέη.—Σημειώσεις ἀπὸ τὴν ὑπαιθρὸ μας, ὑπὸ Α. Καλαμακιώτου.—Γὸ πρῶτον σχολεῖον κωφάλαων τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαηλίδου.—Ἡ διακοσμητικὴ τῆς Δημοσίας Παπαστρατίου Σχολῆς, ὑπὸ Ν. Ν.—Ἀπὸ μίαν γυμναστικὴν ἐπίδειξιν, ὑπὸ Κατερ. Κακούρη.—Στήλη κινήσεως Ἑθν. Συμβουλίων.—Θεατρικὴ Στήλη, ὑπὸ Κατερ. Κακούρη.—Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Ττῆμα πληροφοριῶν.—Ἡ παράστασις τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ Ἀρσάκειον.—Ῥαφελιμοὶ γνώσεις.—Νέα βιβλία.—Σοφία Μοσχοβάκη.—Εἰδήσεις.—Τὸ σπῆτι μας.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου φωτογραφία παριστᾷσα τοπεῖον τῆς Κερκύρας μᾶς παρεχωρήθη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Βαφειάδην

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΛΩΣΤΑΙ

"ΚΙΘΑΡΑΣ"

ΧΑΡΤΟΝΑΚΙΑ, ΜΑΣΟΥΡΑΚΙΑ, ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ

ΣΤΕΡΕΑΙ, ΛΕΠΤΑΙ, ΕΥΘΗΝΑΙ

ΚΛΩΣΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Β.Σ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΚΟΡΝΑΡΟΥ 5
ΤΗΛ. 22-283

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΣΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ι. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21-441

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΑΜΩΝ - ΔΕΞΙΩΣΕΩΝ ΚΤΛ.

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ Κ' ΕΟΡΤΑΣ

Διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ἀσώλυτον
ἐπιτυχίαν στὶς φωτογραφίες σας



ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΤΕ ΜΟΝΟΝ

ΜΕ ΠΕΡΟΥΤΖ - ΦΙΛΜ

Δίνε τὸ ἀνώτερον ὄργαν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΟΥΤΖ ΚΟΛΙΝΤΕΙΑ

ΔΩΡΕΑ Α. Παπακωνσταντίνου
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

Ρυθμός

ΟΙΚΟΣ ΕΙΔΩΝ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ο Décorateur του οίκου μας είναι πάντοτε εις τὴν διάθεσίν Σας, ὥπως υποβοηθήσῃ οἰανδήποτε καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν ἢ διευθέτησιν τοῦ Σπιτιοῦ Σας.

Διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν ὧλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν ἐπιπλώσεως, ἥτοι: στόφες μεταξωτές, Σιμιλῆ, Γκομπελέν, βελουδά, Στόρ, τάπητες Εὐρωπαϊκοὺς καὶ Ἀνατολῆς, χάρτην ταπετσαρίας τοίχων, Λινόλαια Μουσαμάδες, Φελοτάπητες καὶ κάθε εἶδος κατάλληλον δι' ἐπιπλώσεις.

«ΡΥΘΜΟΣ»

ΒΟΥΛΗΣ 22 - ΤΗΛ. 21-339



ΑΓΝΟΝ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υποστηρίζετε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἀγοράζουσαι τὸ φρεσκάτατο βούτυρό μου κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κερκυραν γιὰ τὸ τσάϊ σας γιὰ τὰ γλυκά σας γιὰ τὰ φαγητά σας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 6

Τηλέφ. 23-163

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ



ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΕΙΝΕ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΗΤΙ

Μ'αυτό έχετε κοντά σας κάθε στιγμή τὸν
γιατρό, τὸν φαρμακοποιό, τὸν μπακάλη,
τὴ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία
καί, ὅ,τι ἄλλο χρειασθῆτε.

Ζητήσατε λεπτομερεῖς
πληροφορίες

ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝ. ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 11



Γοντευμένη ἀληθινά ἀπὸ τὸ ὑπέροχο ἀποτέλεσμα

Οἱ λεκέδες καὶ τὰ μισηπικία ἐξηφανίσθησαν ἀμέσως καὶ ἡ ἐπι-
δερμὶς μου ἔγινε ἐλαστικὴ καὶ λεῖα. Τέτοιες αὐτορρηγνύουσες ἐκδηλώ-
σεις ἀποτελοῦν τὸν καλὺτερό ἐπαινο. Ἡ Λοσιὸν προσώπου
Scherk ἀφαιρεῖ κάθε ἀκαθαρσία τοῦ προσώπου καὶ μὲ τὴν φρεσ-
κάδα ποὺ προσθέτει στὸ δερμα παρατείνει τὴν νεότητά. Ἡ γυναικί-
α Λοσιὸν προσώπου Scherk μόνον εἰς τὰ γνωστὰ φιαλίδια μὲ τὸ
σημα Scherk. Μεγάλου μέγεθος Δρχ. 90· μικρότερο Δρχ. 55. ●
Ζητήσατε δείγμα ἐναντὶ 5δράχμου γραμματοσήμου. Γενικὸς
Ἀγότης: Π. Ι. Μαγκριώτης, οδὸς Ἑρμοῦ· Νίκης ἀρ. 10, Ἀθήναι.

Scherk
Face
Lotion
(Λοσιὸν διὰ τὸ πρόσωπον)

Εἰς πᾶσι. Ὁ ἐπιστάτης ἀπὸ καιροῦ μὴ καλὴ
πρόσθετα ἀπὸ τὸν προμηθευτὴν τῆς
Scherk. Μεγάλου ἀρ. 90· μικρότερο ἀρ. 55.
SCHERK

Βελτιώνει
τὸ δερμα

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΔ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1934

ΑΡΙΘ. 6-7

Διατὶ δὲν μωροεῖ νὰ ἐτοιμάξῃ ἡ Διάσκεψις τῆς Εἰρήνης

Τόσα χρόνια ἐπέρασαν ἀπὸ τὸν παγκόσμιον
πόλεμον καὶ ὅμως κάθε κράτος, εἴτε ἀνήκει εἰς
τὴν τάξιν τῶν νικητῶν, εἴτε τῶν ἡττημένων, δὲν
κατορθώνει ἀκόμη νὰ ἐπουλώσῃ τέλεια τὶς με-
γάλες καὶ βαθεῖες πληγὰς τοῦ πολέμου. Μήπως
καὶ στὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, δὲν συμ-
βαίνει τὸ ἴδιον; Πόσα καὶ πόσα ἀκόμη πρέπει νὰ
τακτοποιηθοῦν!

Καὶ ἐνῶ καθένας ποθεῖ τὴν διατήρησιν τῆς
εἰρήνης καὶ μὲ τρόπο φέρνει στὸ νοῦ του τὶς
φρικαλεότητες τοῦ πολέμου, αἱ Κυβερνήσεις τῶν
δικφόρων Κρατῶν, μὲ ὅλας τὰς διασκέψεις περὶ
ἀφοπλισμοῦ, μὲ ὅλα τὰ ὥραϊα λόγια περὶ εἰρή-
νης, μὲ ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς
εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, κρυφὰ καὶ φανερά
φροντίζουν νὰ ἐτοιμάζουσιν στρατιάς καὶ νὰ προ-
μηθεύωνται πυρομαχικά.

Μὰ τί ἄραγε συμβαίνει; Μήπως τάχα εἶναι
ὀρθὸν αὐτὸ ποὺ λέγουν: «Ἐὰν θέλῃς νὰ διατη-
ρήσῃς τὴν εἰρήνην, προετοιμάζου γιὰ πόλεμον;»
Καυμένη εἰρήνη! πῶς νὰ υπάρξῃ, πῶς νὰ δια-
τηρηθῇ;

Μόνον ἐν ἡμποροῦσες γιὰ μιὰ καὶ μόνη φορὰ
νὰ γείνης καὶ σὺ πολεμικὴ, σκληρὴ ἐκδικήτρια,
δικαία τιμωρὸς, καὶ κατακεραύνωνες μὲ τ' ἀστρο-
πελέκια σου μιὰ ἀπαισία Ἑταιρεία, ποὺ τὴν ἀπο-
τελοῦν ἄτομα, λιγώτερα ἀπ' τὰ δάκτυλα τῶν
δύο μαζῶν χειρῶν μας, ἀλλὰ ποὺ τ' ἄτομα αὐτὰ
τραβοῦν μὲ τ' ἅπληστα χέρια τους Τράπεζες
μεγάλες καὶ προσωπικότητες ἐπίσημες καὶ τὶς
ἀναγκάζουν νὰ συμπράξουν στοὺς κακούργους
σκοποὺς τους γιὰ νὰ θησαυρίζουν αὐτοί, μόνον
τότε θὰμποροῦσες πανίσχυρη νὰ βασιλεύσῃς στὴ
γῆ, Εἰρήνη, τόσο σὲ ὅλους ποθητή!

Ἐμβλημα τῆς μισαρᾶς αὐτῆς Ἑταιρείας εἶναι:

«Παράτεινε τὸν πόλεμον, διασάλευε τὴν εἰρήνην».

Εἶναι πανίσχυροι αὐτοὶ οἱ Ἡφαιστοὶ! καὶ ἀπὸ
τὶς 25 χιλιάδες δολλάρια, ποὺ, κατὰ τὰς ἐπι-
σήμες στατιστικὰς, κοστίζει ὁ φόνος ἑνὸς στρα-
τιώτου στὸν πόλεμον, οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὰς
τὶς χιλιάδες χώνονται στὰ βχθεῖα θηλάκια τους!
Ὑπελθίστε τώρα πόσοι στρατιῶται ἀπὸ τὶς
δύο μαζῶν παρατάξεις ἔπεσαν ἀπὸ τὰ πυρομα-
χικά ποὺ βγῆκαν ἀπ' τὰ ἐργαστήριά τους! Ὁ
ἐμμαντεύσατε βέβαια ὅτι περὶ τῶν περιφήμων
αὐτῶν ἐργοστασιαρχῶν πρόκειται. Αὐτοὶ ἀποτε-
λοῦν ἰδιαίτερον πανίσχυρον κράτος, ἐμπρὸς εἰς τὸ
ὅποιον τὰ πράγματικά κράτη σκύβουν τὸ κεφάλι,
δεσμευμένα, ἀρπαγμένα, ἀπὸ ἀμοιβαῖα ἄνομα
συμφέροντα.

Πιθανὸν αὐτοὶ οἱ συνωμῶται κατὰ τῆς εἰρή-
νης εἰς τὸν ἰδιωτικόν τους βίον καὶ εἰς τὰς κοι-
νωνικὰς τῶν σχέσεις νὰ εἶναι περίφημοι, ἀλλὰ διὰ
τὸν σύμπαντα κόσμον εἶναι «μεγάλοι δολοφόνοι».

Καὶ μήπως αὐτὴν τὴν προσωνομία δὲν τὴν
ἔχει συχνὰ ἀκούσει ὁ ἡμέτερος Βασίλειος Ζαχα-
ρῶφ; Καὶ ἄς καλλιεργεῖ τώρα εἰς τὸ γῆρας του
μετὰ μανίας τὰ ὀρχοειδῆ, καὶ ἄς κομπάζει γιὰ
τὶς γενναῖες του δωρεὰς ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν
πολέμου μερικῶν ἑκατομμυρίων, μέρος ἀπ' τὰ ἀμέ-
τρητα ἑκατομμύρια ποὺ τοῦ προσεκόμισε ὁ πό-
λεμος.

Καὶ μήπως ὁ Eugène Schneider καὶ ὁ Fran-
cois de Wendel δὲν εἶναι εὐγενεῖς γέροντες ποὺ
δακρύζουν ἀπὸ συγκίνησιν ὅταν ἀκούουν μουσι-
κὴν τοῦ Chopin;

Καὶ μήπως αὐτοὶ ὅλοι δὲν θ' ἀπαντοῦσαν εἰς
ἓνα ἄγγελον τοῦ οὐρανοῦ, ἐὰν κατέβαινε τὰ τοὺς
κρίνη;

«Εμεῖς δὲν εὐθυνόμεθα γιατί ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος πάθη καὶ μίσση».

«Εμεῖς δὲν ἐπρομηθεύσαμε πυρομαχικά σ' ἐκείνους ποὺ ἄλλοι εἶχαν ἐφοδιάσει».

«Εμεῖς εἴμεθα κληρονόμοι τῶν ἰδρυτῶν τῆς βιομηχανίας μας».

Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀληθινά. Τότε γιατί εἶναι συνωμῶται; εἶναι συνωμῶται γιατί δὲν εἶναι τίμιοι, γιατί τὸ σπαθὶ τους εἶναι δίκοπο καὶ δὲν γνωρίζει ἀδελφόν.

Ἡ δουλειὰ τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν εἶναι νὰ πωλοῦν πυρομαχικά, ἔστω καὶ ὅταν αὐτὰ θὰ χρησιμεύσουν γιὰ νὰ σκοτώσουν τοὺς συμπατριῶτες τους, τοὺς ἀδελφούς τους! Ἡ μόνη τους ἀσχολία, ἡ μόνη τους φιλοδοξία εἶναι νὰ μαζεύουν πλοῦτη, πλούτη ἀμέτρητα, μὲ τὰ ὅποια κατορθώνουν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ τὸν κόσμον.

Ἄς ρίψουμε μία σύντομη ματιά σὲ κάθε μεγάλο ἐργοστάσιο πυρομαχικῶν, γιὰ νὰ πεισθοῦμε γιατί οἱ διευθυνταὶ τους μισοῦν τὴν εἰρήνην καὶ λατρεύουν τὸν πόλεμον.

Εργοστάσια Krupp. Τὸ γνωστότερον ἐφοπλιστικὸν ὄνομα τοῦ κόσμου. Ἰδρυτὴς του εἰς Ἔσσην τῆς Γερμανίας, ἐπὶ τοῦ Ροὺρ προταμοῦ, τὸ 1816 ὑπῆρξεν ὁ Alfred Krupp, μία περίεργη φυσιογνωμία. Ὅταν ἐπεσκέπτετο τὸ ἐργοστάσιό του φοροῦσε ξύλινα ὑποδήματα, ἄνοιγε τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ του μιά φορά τὸν μῆνα, εἶχε τὸ λουτρό του μέσα στὸ γραφεῖο του καὶ κάθε μῆνα προσκαλοῦσε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του γιὰ νὰ ζυγισθῇ ἐμπρὸς τους σὲ μιά ζυγαριὰ τῆς ἐφευρέσεώς του. Ἀρχισε τὸ στάδιό του ὡς μεσίτης καὶ ἐστέκετο μὲ τὸ καπέλο στὸ χέρι ταπεινότατος ἐμπρὸς στοὺς ἰσχυροὺς τῶν διαφόρων κρατῶν γιὰ νὰ πάρῃ παραγγελίας πυροβόλων. Τὴν ἐποχὴν ποὺ πέθανε, ἦτο γνωστὸς τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Α' κατακτητοῦ τῆς Γαλλίας, ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ρωσικοῦ τάγματος Πέτρου τοῦ Μεγάλου.

Τὰ ἐργοστάσια Krupp ἐφθασαν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀκμῆς των ἐπὶ τοῦ υἱοῦ του Φρειδερίκου Ἀλφρέδου. Ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν εἶχε διάδοχον, ὁ Γουλιέλμος Β' ἐπρότεινε καὶ ἔκαμε τὸν γάμον τῆς κόρης τοῦ Krupp Βέρθας μὲ τὸν Γουσταῶν von Bohlen καὶ Halbach, ὅστις πῆρε καὶ τὸ ὄνομα Krupp καὶ ἔγινε διευθυν-

τῆς τῶν ἐργοστασίων τὸ 1909, τὰ ὅποια ἔφερε εἰς μεγαλυτέραν ἀκμὴν. Πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειον αὐτοῦ ἐφωδίασαν 52 χώρας. Τώρα τὰ ἐργοστάσια, ἐκτὸς τῆς εἰρηνικῆς των βιομηχανίας, ἐπανοπλίζουν τὴν Γερμανίαν. Αἱ ἐτήσιοι εἰσπράξεις τους εἶναι 80 ἑκατομμύρια δολάρια.

Ἡ Γερμανία ἐμποδιζομένη ἀπὸ τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιών νὰ εἰσάγῃ πυρομαχικά, λαμβάνει ἐν τούτοις γενναίας βοηθείας ἀπὸ τὴν Σουηδίαν καὶ Ὀλλανδίαν. Κολυμμένη νὰ ἐξάγῃ τοιαῦτα τρέπεται πρὸς τὴν Ν. Ἀμερικὴν, τὴν Ἀπω Ἀνατολήν, ἢ Εὐρωπαϊκόν τι κράτος, τὸ ὅποιον παραβιάζει τὴν Συνθήκην.

Bethlehem Steel Co. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐκτὸς τῆς Midvale Co, τῆς Colt's Patent Firearms Co, τῆς Remington Arms Co., τῆς ὁποίας τὰ πολεμοφόδια εἶνε τὸ 1/3 τῆς παραγωγῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶναι καὶ ἡ Bethlehem Co, ἡ ὁποία προμηθεύει ὅπλα βόμβες, βλήματα, πολεμικὰ πλοῖα, θωρηκτά, ἀνυχνευτικά, ὑποβρύχια καὶ ἀεροπλάνα.

Τὸ μέρος τῶν ἐργοστασίων τῆς Bethlehem Co, ὅπου κατασκευάζονται τὰ πολεμικὰ εἶδη, εἶναι ἐντελῶς χωρισμένον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λοιπῆς βιομηχανίας. Ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς οἱ ἐπισκέπται, καὶ συνέβη συχνὰ καὶ αὐτὸς ὁ διευθυντὴς των Charles Schwab νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς φύλακας. Ὁ πολεμοφοδιακὸς ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι 200 ἑκατομμύρια δολάρια.

Vickers Armstrong Co. Τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον πυρομαχικῶν εἶναι ἡ Ἀγγλία καὶ τὸ λαμπερώτερον ἄστρον εἰς τὸν πολεμοφοδιακὸν οὐρανὸν τῆς οἴκος Vickers—Armstrong, τοῦ ὁποίου αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν προμηθευομένων πολεμοφοδίων ἐτησίως εἶναι τὸ πλεῖστον μέρος ἐκ τῶν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ποὺ κερδίζει ἡ Ἀγγλία ἐκ τῶν ἐξαγομένων πυρομαχικῶν. Ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν εἰδῶν ἐξάγει καὶ εἰρηνικὰ προϊόντα, ραπτομηχανάς, τόξα γεφυρῶν καὶ ἄλλα. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴς του στρατηγὸς Herbert Lawrence ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τοῦ οἴκου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πυρομαχικά. Ὁ ἥλιος οὐδέποτε δύει εἰς τὰ ἐργοστάσια Vickers, τῶν ὁποίων ὑποκαταστήματα ὑπάρχουν εἰς Ρουμανίαν,

Ἰταλίαν καὶ Ἰαπωνίαν, ὅπου συναγωνίζεται μὲ τὸν βιομηχανικὸν οἶκον τοῦ Mitsui. Ἐπὶ πλέον εἰς Ἰσπανίαν, Καναδᾶ, Ἱρλανδίαν, Ὀλλανδίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν. Οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν τῶν ἐργοστασίων εἶναι ἄνδρες τῶν μεγάλων ὑποθέσεων. Ὁ sir Herbert Lawrence, ὁ διευθυντὴς, εἶναι καὶ διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας Ἡλίου.

Ἄλλος διευθυντὴς τοῦ οἴκου Vickers εἶναι ὁ sir Otto Niemeyer, ὅστις ταύτοχρόνως εἶναι Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, διευθυντὴς τῆς Ἀγγλοδιεθνούς Τραπεζῆς καὶ τῆς Τραπεζῆς τῶν Διεθνῶν Ἑργασιῶν.

Μεταξὺ τῶν διασημοτέρων μετόχων τοῦ οἴκου Vickers κατὰ τὸ 1932 ἦσαν ὁ Neville Chamberlain, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ Sir Austen Chamberlain, ὁ λαβὼν τὸ βραβεῖον Nobel τὸ 1925. Κατὰ τὸ 1914 ἄλλοι μέτοχοι σπουδαιότεροι ἦσαν ὁ Lord Balfour, ὁ Lord Curzon, ὁ Lord Kimaird, τρεῖς ἀρχιεπίσκοποι καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ Ἀγίου Παύλου. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ σοσιαλιστὴς βουλευτὴς Philip Snowden ἐβροντοφώνησεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν: «Θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ ρίξῃ κανεὶς μίαν πέτραν εἰς τὰς ἑδρας τῶν βουλευτῶν, χωρὶς νὰ κτυπήσῃ κάποιον μέτοχον τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ οἴκου πυρομαχικῶν».

Ὁ οἶκος ἱδρύθη τὸ 1829 καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εὐδοκίμησε καὶ ἐπολλαπλασίασε τὰς ἐργασίας του καὶ κατέλξε εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ, ὅτε παρουσιάζεται ἐπὶ σκηνῆς καὶ ὁ κ. Βασίλειος Ζαχαρίας, ὁ γνωστὸς σήμερον ὡς Sir Basil Zaharoff καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1922 εἶχε τόσην ἐπιρροὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὥστε νὰ θέσῃ μακρὰν τῆς ἐξουσίας τὸν Lloyd George, ὅστις εἶχε πράξει τὸ πᾶν διὰ νὰ κερδηθῇ ὁ πόλεμος.

Ὁ Ζαχαρῶφ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἔμπορος πυρομαχικῶν ποὺ ἐγνώρισεν ὁ κόσμος. Διείδε ὅτι τὸ νέον ὄπλον τοῦ Ἀμερικανοῦ Hiram Maxim ἐσχότωνα καλύτερα καὶ τὸν ἐγκολπώθηκε. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνεταίρισθη μαζὺ του καὶ στὸ τέλος ἀγόρασε τὸ ὄπλον καὶ, διατρέχων τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, ἐπωλοῦσε τόσες ποσότητες ὀπλων καὶ πυρομαχικῶν Maxim Nordenfeldt Co, ὥστε ἡ Ἑταιρεία ἡγοράσθη γιὰ 6 ἑκατομ-

μύρια δολάρια ἀπὸ τοὺς Vickers καὶ μετωνομάσθη Οἶκος Vickers Sons and Maxim. Ἐκτοτε ὁ Sir Basil ἐθεωρήθη μία μεγίστη παγκόσμιος δύναμις εἰς τὰς πολεμοφοδιακὰς ἐργασίας. Αὐτὸς ἐπώλησε τὸ πρῶτον ὑποβρύχιον εἰς τὴν Ἑλλάδα γιὰ ν' ἀναγκάσῃ τὴν Τουρκίαν ν' ἀγοράσῃ δύο ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον. Ὁ πόλεμος τῶν Boers ἠύξησε τὰ πλοῦτη του, γιατί οἱ Boers ἐπολέμησαν τοὺς Ἀγγλοὺς μὲ ὅπλα Vickers, καθὼς καὶ ὁ Ρωσοῖαπωνικὸς πόλεμος. Ἀλλὰ ὁ παγκόσμιος πόλεμος τοῦ ἀπέφερε ἀνυπολόγιστα κέρδη. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἡ περιουσία τοῦ Sir Basil ἦτο περίπου 1 τρεῖς ἑκατομμύριον.

Ὅταν τὸ 1917 ἐφάνη μία πιθανότης εἰρήνης τῇ ἐπεμβάσει τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Lord Bertie, Ἀγγλος πρεσβευτὴς εἰς τὴν Γαλλίαν ἔγραφε εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του: «Ὁ Ζαχαρῶφ ἐπιμένει νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ πόλεμος jusqu'au bout.....» Τὸ ἴδιο ἤθελαν ὁ Krupp τῆς Γερμανίας, ἡ Bethlehem Co τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Vickers—Armstrongs τῆς Ἀγγλίας.

Schneider—Creusot. Ἡ Γαλλία εἶνε πρώτη ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν πυρομαχικῶν ποὺ ἐξώδευσεν καὶ τὰ φρούρια καὶ τὰς ὑπονόμους ποὺ κατασκεύασεν, ὡς ἓνα Σινικὸν τεῖχος εἰς τ' ἀνατολικὰ τῆς σύνορα. Ὁ στρατὸς τῆς τοῦ 1914 ἱσοφάριζε μὲ τὸν στρατὸν τῆς μιλιταριστικῆς Γερμανίας καὶ τὰ ἐφόδια τῆς ὑπερέβαιναν τὰ ἐφόδια ἐκείνης. Ἐπὶ κεφαλῆς ἵσταται ὁ στρατηγὸς Maxime Weygand, ἀντιπρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου πολεμικοῦ Συμβουλίου, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ, ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Αὐτὸς, θερμὸς καθολικὸς, ἀντιπροσωπεύει ὅχι τὴν ὠθησιν πρὸς πόλεμον, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἐπιθυμία του εὕρισκε ἐμπόδιον μίαν ἰσχυράν δύναμιν ποὺ διακκῶς ἐπιθυμεῖ τὸν πόλεμον, τὸν Charles Prosper Eugène Schneider διευθυντὴν τῶν ἐργοστασίων τοῦ οἴκου Schneider Creusot, ὅστις εἶναι καὶ διευθυντὴς τῆς Union Parisienne, τῆς ὁποίας αἱ προσοδοφόροι ἐργασίαι εἶναι ἡ ἐξεύρεσις δανείων διὰ πολεμοφόδια. Τὸ 1920 ἱδρυσε τὴν Βιομηχανικὴν καὶ Χρηματιστηριακὴν Ἐνωσιν μὲ κεφάλαιον 140 ἑκατομ.

φράγγων και είναι πρόεδρος αυτής. Από τα 300 εκατομμύρια δολάρια που κατά τους μετρωτέρους υπολογισμούς είναι ο προϋπολογισμός των εξόδων διὰ πολεμοφόδια, ο οίκος Schneider Creusot λαμβάνει την μερίδα του λέοντος.

Ο ιδρυτής της δυναστείας Schneider ήτο ο πάππος του Ευγένιος, οστις με τον αδελφόν του Adolphe άφῃκε τὸ Bidestroff εἰς τὸ τότε Γερμανικὸν ἔδαφος τοῦ Saar καὶ ἤλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1839 καὶ συγκεκριμένως εἰς Creusot, ὅπου ἱδρυσεν ἓν μικρὸν ἐργοστάσιον πυροβόλων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Louis XVI. Ἐπρομήθευσαν ὅπλα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Μοναρχίαν, ἔπειτα εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Ναπολέοντος.

Αἱ πολεμικαὶ μέθοδοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς δὲν ἦσαν ὅπως τῆς παρούσης, ὥστε νὰ θησαυρίζουν τόσον ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν πυρομαχικῶν ἀπεζημιώνοντο ἔμως ἀπὸ τὴν πώλησιν σιδήρου καὶ χάλυβος δι' αἰμόπλοια καὶ σιδηροδρόμους. Τὸ 1854 ἐξερράγη ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος καὶ ὁ Eugene, θανόντος τοῦ Adolphe, μετέτρεψε τὸ Creusot μὲν ἀπολειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν ὅπλων, τὸν ἑαυτὸν τοῦ δὲ εἰς ἐπίσημον πολιτικὸν πρόσωπον. Ἐγένετο βουλευτὴς, κατόπιν ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἔπειτα τοῦ Ἐμπορίου καὶ τὸ 1865 Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ σημείου ἔβλεπε τὴν φορὰν τῶν γεγονότων ποὺ ὠδήγησαν εἰς τὸν Γαλλο-Πρωσσικὸν πόλεμον.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ Schneider ἐφθόνησε τὴν αὐξάνουσαν ἰσχὺν τοῦ Krupp καὶ ἔπεισε τὸν Ναπολέοντα III ὅτι ἡ κατωτέρω τῆς Γαλλικοῦ πυροβόλου τοῦ 1870 ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τῆς Β' Αὐτοκρατορίας. Ἀργότερα ἐπρομήθευσε νέα πυροβόλα εἰς τὴν δημοκρατίαν τύπου Krupp. Μετὰ 20 ἔτη ἀπέθανε καὶ τὸν διαδέχθη ὁ υἱὸς του Henri.

ὑπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Henri, τὸν νῦν Eugene Schneider, ἤδη 66 χρόνων, ἡ Ἐταιρεία Schneider - Creusot, ἔλαβε γιγαντιαίαν πρόοδον, ἀπέκτησε μεταλλεῖα σιδήρου εἰς Λωρραίνην καὶ ἐργοστάσια μύλων καὶ νευρείων εἰς Bordeaux καὶ Toulon. Τότε ἐξερράγη καὶ ὁ Πρωσσοῦς πόλεμος, μετὰ τὸν ὅποτον ἐξετόπησαν τὸν Krupp οἱ Vickers καὶ Schneider. Ἀλλ' ὁ Eugene Schneider ἐφάνη μεγαλοφυής. Ἐψιθύρισε εἰς

αὐτὰ κατὰλληλα «Ἀγοράζετε ἐπ' ὀνόματί μας, πληρώνετε μὲ Γαλλικὸν νόμισμα». Γάλλος πρεσβευτὴς εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ρωσίαν ἦτο ὁ Maurice Paléologue, ὅστις ἦτο Διευθυντὴς τῆς Schneider Banque τῆς Union Parisienne. Αὐτὸς κατάρθωσε νὰ δανεισθῶν χρήματα εἰς τὴν Ρωσίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν δι' ἀγορὰν πολεμοφοδίων Schneider. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία πληρώνει τὰ χρέη τοῦ Τσαρικοῦ καθεστῶτος 16 τρις εκατομμύρια φράγγων, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ὁποίων εἰσέπραξε τὸ Schneider Creusot.

Ἡ Τσαρική Ρωσία δυσχερεστεῖτο ποὺ τόσα πολεμοφόδια ἐτοιμάζοντο εἰς ξένον ἔδαφος. Εὐθύς ὁ Schneider ἱδρυσεν ἐργοστάσια εἰς Πετρούπολιν. Ὁ Krupp ἐπίσης. Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐφώναζαν ὅτι ὁ Krupp ἦτο κατὰσκοπος. Αἱ Γερμανικαὶ ὅτι οἱ Γάλλοι ἦσαν κατὰσκοποι. Ἀλλὰ τὸ 1914 εὗρε τοὺς Schneider καὶ Krupp ἓν πλήρην ὁμοφωνίαν νὰ συνεργάζωνται ὑπὲρ τοῦ Νικολάου Β' Τσάρου πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Ὁ Οἶκος Skoda τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ὁ Οἶκος Schneider Creusot ἐξελέγχει 230 ὑποκαταστήματά του ἔξω τῆς Γαλλίας, τὸ καλύτερον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ Skoda τοῦ νεοσυσταθέντος κράτους (1919) τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Αἱ κυριώτεραι ἐργασίαι τοῦ Skoda γίνονται εἰς Brno, ἄλλοτε αὐστριακὸν ἔδαφος. Ἐχει ὑποκαταστήματα ὅχι μόνον εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ Ρουμανίαν. Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Skoda, ὁ Schneider ἀντιπροσωπεύεται διὰ τοῦ φίλου του André Vicaire, γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Schneider - Creusot. Ὁ γαμβρὸς του, Arnaud de Saint-Sauveur, καὶ ὁ Eduard Benès, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἴστανται εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν.

Ἡ Γαλλία καὶ Γερμανία δυνατόν νὰ ἴστανται πάντοτε μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Γάλλοι, οἱ Γερμανοί, οἱ Τσεχοσλοβάκοι καὶ οἱ Πολωνοὶ κύριοι, οἱ ὅποιοι διευθύνουν τοὺς οἴκους τῶν πολεμοφοδίων οὐδέποτε εὗρισκοντο εἰς περικοπὰς ἀρμονίαν παρὰ ὅταν συζητοῦν μαζὺ διὰ τὴν αὐξάνουσαν κατανάλωσιν πολεμοφοδίων εἰς τὴν Εὐρώπην.

Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Skoda, τὰ πυρομαχικὰ ἀποτελοῦν ἓνα 10% τοῦ ὅλου ἐξα-

γωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τὰ 40% ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ Skoda ἐξάγονται ἀντὶ 30 εκατομμυρίων δολλαρίων τὸ ἔτος.

De Wendels. Ἡ πλέον ἰσχυρὰ ὀργάνωσις σιδήρου καὶ χάλυβος εὗρισκται εἰς τὴν Γαλλίαν. 250 Ἐταιρεῖαι, χυτήρια, μεταλλουργικαὶ ἐγκαταστάσεις, εἶναι αἱ διακλαδώσεις τῆς. Ἐξ αὐτῶν αἱ 150 παράγουν πυρομαχικά. Τὸ κεφάλαιόν τῆς τινὲς τὸ ὑπολογίζουν εἰς 40 δισεκατομμύρια φράγγων. Παράγουν ἐτησίως 10 ἑκατομ. τόννους σιδήρου καὶ 9 1/2 ἑκατομ. χάλυβος.

Ὁ Πρόεδρος Millerand ὑπῆρξεν ὁ μέγας ὑποστηρικτὴς τῆς Ἐταιρείας αὐτῆς. Ὁ Πρόεδρος Doumer διευθυντὴς ἐνὸς ὑποκαταστήματος ὁ νῦν Πρόεδρος Lebrun διευθυντὴς ἐτέρου. Ἡ Ἐταιρεία αὐτὴ εἶχε μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Προέδρου Poincaré.

Διοικεῖται ἀπὸ Συμβούλιον Διοικητῶν, Πρόεδρος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ François de Wendel. Οὗτος κατάγεται ἐξ οἰκογενείας ἐντεταλμένων τῆς Εὐρώπης πρὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἴσως ὅχι Γαλλικῆς. Ἐνας Georg von Wendel ὑπῆρξε συνταγματάρχης τοῦ Ferdinand III τῆς Γερμανίας. Ἐκτοτε ἡ οἰκογένεια ὠνευρέθη ἄλλες δόξες. Ὅταν ἡ Λωρραίνη ἔγεινε κτήμα τῆς Γερμανίας οἱ Wendel προσέθεσαν εἰς τὸ ὄνομά τους τὸ von καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὸ Βερολίνον. Καὶ ὅταν τὰ σύνορα ἄλλαξαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἄλλαξαν τὸ von εἰς de καὶ ἐστράφησαν πρὸς τὸ Παρίσι.

Τὸ 1914 τὸ ἰσχυρὸν πρόσωπον τῆς οἰκογενείας ἦτο ὁ Humbert von Wendel μέλος τοῦ Γερμανικοῦ Reichstag. Μετὰ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν ἔγεινε Humbert de Wendel. Ἐνας νεώτερος ἀδελφὸς του, ὁ Guy, εἶναι Γάλλος Γερουσιαστὴς. Γιὰ πολλὰ ἔτη ἡ οἰκογένεια διετήρησε τὸ de. Ὁ Christian de Wendel ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Charles IV τῆς Λωρραίνης ὁ ἑγγονος αὐτοῦ Ignace ἦτο ὁ ιδρυτὴς τῆς περιουσίας τῆς οἰκογενείας. Ὅταν ἔπεσεν ἡ Βασιλιστὴ, ἠναγκάσθη ὁ Ignace, ἕνεκα τῶν στενῶν του σχέσεων μὲ τὴν Μοναρχίαν, νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Γαλλίας. Τὰ κτήματά του ἐδημεύθησαν, ἀλλὰ κατόπιν ἐξηγοράσθησαν ἀπὸ τὴν μητέρα του εἰς ὄνομα τῶν δύο τοῦ υἱῶν. Ὁ υἱὸς τοῦ Ignace François de Wendel ἐπέστρεψε στὸ Παρίσι

γιὰ νὰ προμηθεύσῃ ὅπλα εἰς τὴν μεγάλην στρατιάν τοῦ Ναπολέοντος. Ἡ τραγωδία τοῦ Waterloo δὲν ὑπῆρξε τραγωδία καὶ διὰ τοὺς de Wendel. Ὅταν μία προέλασις στρατιωτικῆς μετέτρεπε ἓνα Γαλλικὸν ἔδαφος εἰς Γερμανικὸν οἱ de Wendel ἐγένοντο von Wendel καὶ τὰνάπαλιν.

Ὁ François de Wendel τῶν σημερινῶν ἡμερῶν εἶναι Πρόεδρος τῆς Comité de Forges, ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζίης τῆς Γαλλίας καὶ εἰς τῶν βουλευτῶν τῆς Meurthe en Moselle, ὑποστηρικτὴς θερμὸς τοῦ André Tardieu. Ἐκτὸς τούτου, δημοσιογράφος, ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ Journal de Debat, κεφαλὴ τοῦ ὁμίλου, ὅστις τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1931 κατεδίωξε τὸν ἡμιεπίσημον τύπον τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως «Le Temps», ἐλεγκτὴς τῆς Journée Industrielle καὶ ἰσχυρὸς παράγων τοῦ Matin καὶ τῆς Echo de Paris. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δι' αὐτὸν τὸν πανίσχυρον ἄνθρωπον ποτὲ δὲν ὁμιλεῖ ὁ Γαλλικὸς τύπος.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ μεγαλύτερα Ἐταιρεία χάλυβος εἶναι ἡ Vereinigte Stahlwerke μὲ Πρόεδρον τὸν Fritz Thyssen, ὅστις προσέφερε 3 εκατομμύρια μάρκα ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Hitler, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐκαλλιέργει μίαν συνεργασίαν μετὰ τῶν Wendel καὶ Schneider. Δηλαδή με τὸ ἓνα χέρι βάλλει κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο ἔρχεται εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὸν κυριώτερον οἶκον πυρομαχικῶν, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸν ἀδιάλλακτον πολιτικὸν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος του.

Καὶ ἄλλα παρόμοια παραδείγματα μᾶς πιστοποιοῦν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ μεγάλεμποροι τῶν πυρομαχικῶν ἐνώθησαν γιὰ νὰ ἐφοδιάζωσι τὰ διάφορα κράτη, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται μὲ τὰ ἰδικὰ των πυρομαχικὰ νὰ σκοτωθῶν οἱ ὁμοεθνεῖς των. Ἀρκεῖ αὐτοὶ νὰ θησαυρίσουν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἀπὸ Ἀνατολὴ αὐξήσε σημαντικὰ τὴν περιουσίαν τῶν de Wendel καὶ Schneider. Ἡ Ἰαπωνία ὑπῆρξε μία σπουδαία πελάτισσα. Ὁ οἶκος τοῦ Mitsui συνεισέφερε μὲ τοὺς Schneider - Creusot καὶ Vickers - Armstrongs, ὅταν ἡ Μαντζουρία ἐκαίετο, καὶ ὅλοι ἐπώλησαν πυρομαχικὰ καὶ εἰς ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κίνα. Καὶ δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου ἐφήρμοζαν τὸ: «Πιράρειν τὸν πόλεμον. Διατάλινε τὴν εἰρήνην».

Μετά τὸν πόλεμον ἡ Οὐγγαρία ἤθελε νὰ ἐπανοπλισθῇ, ἀλλ' ἡ Συνθήκη τοῦ Trianon ἀπηγόρευε τοῦτο. Ἐν τούτοις τὸ Schneider Creusot κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ὥστε ἡ Οὐγγαρία νὰ κάμῃ μίαν μεγάλην παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποκατάστημά της τοῦ Skoda εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ οὕτω ἐπανοπλίσθη ἕνα ἔθνος διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ ὁποίου ἡ Γαλλία ἐξώδευσε καὶ αἷμα καὶ χρῆμα.

Καὶ ἡ ἰδία Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐδάνεισε τὴν Οὐγγαρίαν ἀρκετὸν χρῆμα διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸν οἶκον Schneider. Τὸ χρῆμα ἐπληρώθη διὰ τῆς Banque de l' Union Parisienne ἀντὶ τῆς Banque de France.

Ἡ Γαλλία ἔκαμε δάνεια εἰς τὸ Μεξικό, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰαπωνίαν, Ἰσπανίαν, Ἰταλίαν, Ρουμανίαν, Σερβίαν, Βουλγαρίαν, καὶ Τουρκίαν, διὰ παραγγελίας στὸ Schneider-Creusot. Τὰ Γαλλικὰ δὲ αὐτὰ ὅπλα ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία ἔστρεψαν κατὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων.

Συχνὰ κατὰ τὸ 1931 καὶ 1932 ἡ φωνὴ τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ Paul Faure ἠκούσθη εἰς τὴν Βουλὴν μὲ διαφόρους ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ Scheider, τὸν ὅποτον, εἶπεν, εὐρίσκειν ὀπλίζοντα τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ τὸ Skoda τὸν Hitler. Ὁ Schneider κατώρθωσε, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις αὐτὰς ν' ἀποτύχῃ ὁ Faure διότι τὸν ἐνοχλοῦσαν αἱ ἀγορεύσεις του εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐχουν τόσῃν δύναμιν αὐτοὶ ὅλοι οἱ διευθύνοντες τοὺς οἰκους πυρομαχικῶν, ὥστε αἱ Κυβερνήσεις τῶν κρατῶν τῶν ὠχριοῦν πρὸ αὐτῶν, ἀδυνατοῦν νὰ μονοπωλήσουν τὰ πυρομαχικά ἢ εἰρήνη ἐκμηδενίζεται πρὸ τῆς συμφεροντολογικῆς τῶν ἀπληστίας καὶ τῆς διακαοῦς ἐπιθυμίας των νὰ μὴ καταργηθῇ ὁ πόλεμος, ποὺ τοὺς προσκομίζει τόσους θησαυρούς.

Καὶ δι' αὐτὸ μὲ ὅλας τὰς Διασκέψεις, μὲ ὅλας τὰς ὥραιας ὁμιλίας περὶ εἰρήνης, αὐτοὶ δὲν ἀπογοητεύονται, στηριζόμενοι εἰς τὴν ἀπέραντον ἐπιβολὴν των ἐπὶ τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων τῶν διαφόρων κρατῶν.

Μόνον ὁ Sir Basil Zaharoff, λυκνιζόμενος ἀκαταπαύστως στὴν κουνιστὴν πολυθρόναν του, δείχνει σημεῖα ἀπογοητεύσεως, ἴσως γιὰ τὴν ἐπαίξε 20,000,000 δολλάρια ἐκ τῆς προσωπικῆς του περιουσίας καὶ τὰ ἔχασε: εἰς τὸν μόνον πόλεμον,

ποὺ εἶχε γι' αὐτὸν συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον, τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν τοῦ 1921.

(Ἀπὸ τὸ Arms and the Men.)

(Μετάφρ. ΔΩΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ

Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν σταλεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἐκκλησίαν ποὺ ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς διανοουμένους τοῦ κόσμου:

Ἐπειδὴ εἴμαστε μητέρες, ὅλα τὰ παιδιά τοῦ κόσμου εἶνε καὶ δικά μας παιδιά: θέλομε νὰ τὰ προφυλάξωμε ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ τὴ σφαγὴ.

Ἐπειδὴ εἴμαστε γυναῖκες, ἡ δύναμις ὧλων μας, εἴτε πιστεύομεν, ἢ ὄχι, εἶνε ἡ Ἀγάπη, ποὺ μᾶς κάνει νὰ τολμήσωμε τὸ κάθε τι χωρὶς νὰ μᾶς νοιάζει γιὰ διπλωματικούς κανόνους.

Ἐτσι μέσα στὸ φόβο ποὺ μᾶς περισφύγγει ἐκπέμπομεν τὴν θερμὴν αὐτὴ ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς κάθε πίστεως, πρὸς τὸν Πάπα, πρὸς τὸν Πατριάρχην, πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ραββίνους, πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς τῶν λαῶν κάθε φυλῆς καὶ κάθε φιλοσοφίας, πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ, ἔχοντας μίαν πίστι ἢ ἕνα ἰδεῶδες, ὑπηρετοῦν τὸ πνεῦμα.

Χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμεν τὰ ὅσα ἔκαμαν ὡς τώρα γιὰ νὰ συγκινήσουν τὴ κοινὴ γνώμη ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ τοὺς φωνάζομεν:

Ὁ κόσμος κινδυνεύει!

Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες δὲν θὰ καταλάβωμε ποτὲ πῶς αἱ διεθνεῖς δυνάμεις τοῦ θανάτου μποροῦν νὰ ἐκφοβίσουν τὶς διεθνεῖς πνευματικὲς δυνάμεις τῆς ζωῆς.

Σ' αὐτὲς τὶς πνευματικὲς δυνάμεις θέλομε νὰ ἐμπιστευθοῦμε: μὲ κοινὴ ὁρμή, ὁμόφωνα καὶ ἐν ὀνόματι ὧλων τῶν παιδιῶν ποὺ ζοῦν χαρούμενα καὶ ἀμέριμνα, ἐν ὀνόματι τῶν μητέρων ποὺ μὲ ἀγωνία τὰ βλέπουν καὶ μιγαλῶνουν, τὶς ἐκτελούμεν νὰ δώσουν—μποροῦν καὶ οφείλουν νὰ τὸ κάμουν—τὸ παράδειγμα μιᾶς ἱερᾶς μεταξὺ των ἐνώσεως, καὶ νὰ ὑποδυθῶν, χωρὶς δισταγμό, στὸν ὑψηλὸν ἀγῶνα γιὰ ν' ἀποκτήσουν κυβερνήσεις ὑπεύθυνες ποὺ θὰ κάμουν νὰ πέσουν τὰ ὅπλα ἀπ' ὅλα τὰ χεῖρα!

Γιὰ τὶς 80.000 μητέρες καὶ γυναῖκες, μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Μητέρων καὶ Παιδαγωγῶν γιὰ τὴν Εἰρήνην

Ἡ Πρόεδρος

A. Eidenschenk - Patin

Τὴν ἐκκλησίαν προσυπέγραψαν καὶ αἱ κ. κ.:

Anna Jézéquel, Louise Guieysse Clarice Eugène Simon, M. Sanders, Dr. Courfein - Welt, A. Bondallaz, Mary Dingmaun, Clara Guthrie d'Arcis, K. Joninni, Germaine Malaterre-Sellier, Kathleen E. Jones....



Θέλω νὰ ξεχάσω τὴν ἱστορία μιὰ στιγμὴ, νὰ βγάλω ἀπὸ τὸ νοῦ μου τὸ βαρὺ καὶ πλούσιο παρελθόν, νὰ σβύσω κάθε ἀνάμνησι τῶν ὧσων διάβασα καὶ ἤκουσα γιὰ τὸ νησί ποὺ ἀρμενίζομε καὶ ν' ἀφίσω λευκὴ τὴ πτυχὴ αὐτὴ τοῦ μυαλοῦ μου ποὺ θὰ δεχθῇ τὰς ἐντυπώσεις τῆς Μυτιλήνης.

Νά! φάνηκε ἡ γαλάζια γῆ σὰ νεράϊδα ποὺ βγάζει τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὴ θάλασσα γιὰ νὰ μᾶς ἀτενίσῃ. Γυρίζει τὸ πλοῖό μας τὶς στρογγυλὲς ἀκτὲς της ποὺ ἀνοίγονται σὰν ἀγγαλιές, ταχύτατα φθά-

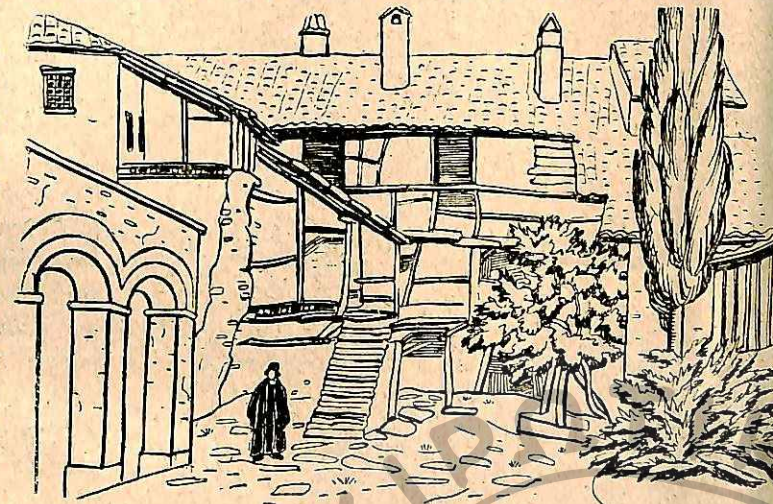
νει στὴν πόλιν ποὺ ἔδωσε τώρα πιά τὸν ὀνόματί της σ' ὀλόκληρο τὸ νησί καὶ δὲν προφθαίνομε καλὰ - καλὰ νὰ θαυμάσωμε τὸ πανόραμα τῶν σπιτιῶν μὲ τοὺς κήπους, τὸ Κάστρο τὸ Ἐνετικὸ καὶ τὸ Ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας στημένο ἐκεῖ στὸ λιμένα γιὰ νὰ σημάνη τὴ χαρὰ τῶν λυτρωμένων νησιωτῶν, ποὺ πλευρίζει τὸ πλοῖο στὴν προκυμαία καὶ ἀποβιβάζομεθα.

Εἴμεθα μιὰ συντροφιά 40 περίπου ἑταῖροι καὶ φίλοι τῆς Ἐταιρείας τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν. Αὐτὴ ἡ Ἐταιρεία, σὰ κλόσσα, μᾶς πῆρε νεωσοῦς γιὰ νὰ μᾶς γυρίσῃ καὶ νὰ μᾶς ταῖσῃ τὴν ὥραία τροφὴ τῆς διανοίας.

Κι' ἄλλοτε μᾶς πῆγε σὲ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη γιὰ νὰ τσιμπολογήσωμε λίγη ἱστορία, λίγη θρησκευτικὴ καλλιτεχνία, λίγη φύσι ἑλληνική. Κι' αὐτὴ τὴ φορὰ διάλεξε γιὰ στόχο τῆς ἐκδρομῆς τὴ Λέσβο, ὅχι βέβαια γιὰ τὴ Σαπφὼ οὔτε καὶ τὸν Ἀλκαῖο ἢ τὸν Πιττακὸ ἀλλὰ γιὰ κάτι Μοναστήρια ποὺ τὴν ἐνδιέφεραν, στολίδια τοῦ νησιοῦ, πραγματικῶς γραφικά, πραγματι-

κῶς ἀξιόλογα γιὰ τὴν παράδοσι ποὺ κρατοῦν ἀκόμη καὶ σήμερα, καὶ γιὰ τὶς λίγες βυζαντινὲς ἐκκλησίαις ποὺ ἀνάμεσα σὰ λουλουδισμένα χωράφια δείχνουν μὲ τὰ μωσαϊκά των πῶς κάποτε εἶχαν σταθῇ ἐκεῖ γιὰ τὴν ὁμαδικὴν προσευχὴ τῶν πιστῶν.

Ἄλλ' ἡ καλὴ μας Βυζαντινὴ Ἐταιρεία δὲν εἶναι σχολαστικὴ. Εἶναι μάλιστα πολὺ προοδευτικὴ κ' ἐργάζεται μὲ τὸν πιὸ ἔξυπνο τρόπο. Διοργανώνει, ταξιδάκια σὰν ἐκδρομὲς μὲ καλοκαμωμένο πρόγραμμα, ἀναλαμβάνει τὶς εὐθύ-



Σκίτσο κ. Ἀθ. Ταρσούλη

νες, κι' ἀφίνει τὶς φιλικὲς ομάδες νὰ σχηματίζονται μόνες τους, ἢ τὸν καθένα νὰ βλέπῃ καὶ νὰ μελετᾷ ὅπως τοῦ ἀρέσει. Μὲ διαλέξεις ἐξηγεῖ στὰ μέλη της ὅτι βλέπουν: ἱστορικὰ μνημεῖα, ἑρετρία μεσαιωνικά, τοποθεσίες συνδεδεμέ-

νες μὲ τὸ παρελθόν. Στὴ Μυτιλήνῃ εἶχαν προετοιμασθῇ τὰ πράγματα λαμπρά. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ νησί εἶναι θαυμάσια προικισμένο ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως, οἱ κάτοικοί του εἶναι ἐξαιρετικῶς φιλόξενοι. Μόλις ἐφθάσαμε, μᾶς ἔγινε ὑποδοχὴ στὸ Δημομαρχειο, ὅχι ξηρὰ καὶ τυπικὴ, ἀλλ' ἐγκαρδία μὲ λόγια θερμὰ τοῦ Δημητρίου Βερναρδάκη—ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Βερναρδάκη—ποῦ εἶναι λόγιος καὶ ποιητὴς ὁ ἴδιος καὶ συγχρόνως κοινωνικὸς παράγων τῆς πατρίδος του.

Τὴν ἴδια μέρα ποὺ φθάσαμε, Τρίτῃ τοῦ Πάσχα, οἱ κάδωνες τῆς Μητροπόλεως χαρμόσυνα μᾶς κάλεσαν γιὰ μιὰ ἀπογευματινὴ δοξολογίαν μὲ ὕμνους τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἅγιος Μυτιλήνης, ἀφοῦ μᾶς ἠνύχθη ἐκεῖ

τὸ «Καλῶς ἦλθατε» μᾶς ἐδέχθη κατόπι στὸ Μητροπολιτικό. Ἐκεῖ, καθησμένοι ὅλοι γῦρο-γῦρο στὴ μεγάλη αἶθουσα, μὲ τὰ γλυκὰ πού περνοῦσαν στοὺς ἀσημένιους δίσκους, τ' αὐγὰ τὰ χρυσὰ καὶ τὰ κόκκινα δεμένα στὰ γαλάζια τούλια καὶ δοσμένα μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μη-

τροπολίτη, θυμήθηκα τὴν Πόλι, τὰ Πατριαρχεῖα, τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, τὰ Μοναστήρια τῶν Πριγκιπονήσων. Ὅλη ἡ παιδική μου ἐποχὴ ζωντάνεψε στὰ μάτια μου! Πόσο φιλόξενοι καὶ καλοὶ ἦσαν πάντα ἐκεῖνοι οἱ Ἱερωμένοι τῆς Πόλεως, πού γελοῦσαν γλυκά, κάτω ἀπὸ τὰ πικραμένα χεῖλη, γιατί δὲν ἦσαν πάντα ὅλα ρόδινα γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς, ὅσο κι' ἂν εἶχαν τὴν σχετικὴ τους ἀνεξαρτησία στὰ χρόνια τῆς Σουλτανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἡ Μυτιλήνη διετήρησε τοὺς τύπους ἐκείνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στὰ σπίτια, στοὺς ξενῶνας τῶν Μοναστηρίων, στὶς Κοινότητες, στὶς ἐκκλησίες. Εὐγένεια συγκρατημένη τῶν ἀνθρώπων τῆς πού προσφέρουν μὲ χάρι, χωρὶς ἐπίδειξι, ὅ,τι ἔχουν—κι' ἔχουν πολλά, γιατί ἡ γῆ τους εἶναι πλουσία σὲ γεννήματα, καρποὺς καὶ ἄνθη. —Ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρον τὸ νησί των εἶναι στολισμένο μὲ τὴν ἐλγή, τὸ δένδρο τῆς Εἰρήνης. Ἀργυροπράσινο κυματίζει διαρκῶς τὸ φύλλωμά του σὰν νὰ μᾶς λέγῃ; Ἐδῶ εἶναι ἡ ὡραία ζωὴ, ἡ ἀγροτική, ἡ ποιητική, αὐτὴ πού παράγει καὶ ἀνανεώνεται δίχως νὰ φαίνεται ὁ χαλασμός.

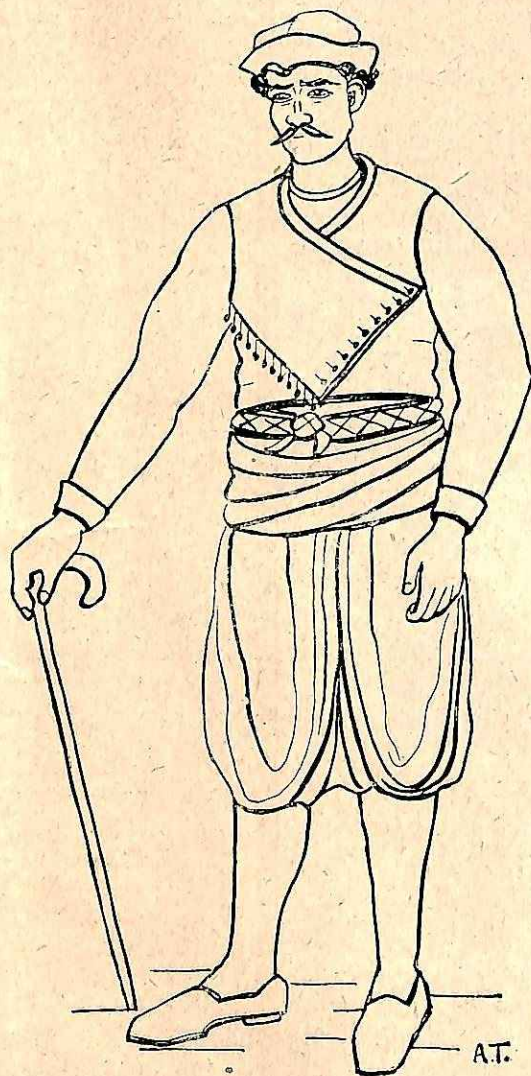
Ὁ Ἀπρίλιος στολίζει μὲ τόσα ἄνθη τὸ νησί ὥστε γιὰ ὅποιον τὸ βλέπει πρώτη φορὰ, μένει μιὰ ὀπτασία ἀλησμόνητη. Μεγάλες ἀνεμῶνες πορφυρεὲς καὶ μενεξεδένιες, σαλκίμια μεθυστικά ἀπὸ χρῶμα καὶ μυρωδιά, τριαντάφυλλα ὄλων τῶν εἰδῶν σκεπάζουν τοίχους καὶ περιβόλια.

Βέβαια παντοῦ ἡ φύσις στολίζεται αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ἀλλὰ στὴ Μυτιλήνῃ πέρνουν μιὰ ὄψι εἰδυλιακὴ τὰ λειβάδια, τὰ περβολάκια καὶ οἱ αὐλόγυροι τῶν ἐκκλησιῶν χρωματίζονται σὰν ὕδατογραφίες καὶ πασιτέλ ρωμαντικῶν ζωγράφων.

Πάνω ψηλὰ στὸ βουνό, τὸ Ἀγιάσσο εἶναι κτισμένο κατὰ τὸν πιὸ περίεργο τρόπο. Ἀπὸ μιὰ βρῦσι μαρμαρένια ὅπου ἔρχονται τὰ κορίτσια νὰ πάρουν νερὸ καὶ κάμουν βιβλικὲς κινήσεις μὲ τὶς στάμνες τους, φεύγουν δρόμοι ἀκτινωτοὶ πρὸς τὸ χωριό. Σπίτια μὲ σαχνισιὰ χρωματιστά, πόρτες μὲ τὰ κατώφλια στολισμένα ἀπὸ γρηῃς μὲ ἀδράχτια στὰ χεῖρια, μαγαζιά σκοτεινὰ μὲ ζωηροὺς φωτεινοὺς λεκέδες ἀπὸ ἥλιο στὰ ἐργαλιὰ ὅπου κάθονται γυναῖκες νέες, ἔμμορφες μαντυλοδεμένες ἐργοστάσια ὅπου γίνονται τ' ἀγγειοπλαστικά τους ἀρχαιοπρεπῶς θὰ

ἔλεγα, γιατί νομίζει κ' νεῖς πῶς οἱ τεχνῖται πού κρατοῦν τὸν πηλὸ καὶ τὸν μαλαζοῦν στὶς παλάμες, ἐβγήκαν τώρα δὲ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Θεοκρίτου.

Ἀγιάσσο, μὲ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους σου, μὲ τοὺς ἀργοβαδίζοντας ἄνδρας σου ντυμένους



Χωρικὸς Μυτιλήνης
Σκίτσο κ. Ἀθ. Ταρσούλη

τόσο γραφικὰ μὲ τὴ μαύρη βοάκα, τὰ βαθυὰ στιβάλια ἐπάνω στὶς χονδρὲς ὑψηλὲς μάλλινες κάλτσες, καὶ μὲ καλύματα τῆς κεφαλῆς πού δὲν εἶναι καλπάκια οὔτε φέσια ἀλλὰ μυτιληνέικα ἐντόπια καλύματα σεμνὰ καὶ ἀξιοπρεπῇ, μὲ τὶς ἀστραφτομάτες γυναῖκες, σου, πού κι' αὐτὲς μὲ φουφοῦλες κουνιστές, σ' ὅλα τὰ χρώματα, καὶ τὰ στολίδια τὰ κτυπητὰ πού τὶς δείχνουν ἀπὸ μακριὰ ἴδια λουλούδια κινούμενα. Ἀγιάσσο πῶς νὰ σὲ ξεχάσω; πού ζωγράφισες στὸ μυαλό μου ἀξέχαστες σελίδες μὲ χρώματα καὶ γραμμὲς καὶ μυρωδιὲς ἀκόμη ἀπὸ γλύκα;

Ἡ ἐκκλησία σου τῆς Παναγίας δὲν εἶναι Βυζαντινὴ. Θυμίζει Ἰταλία μὲ τὸ ρυθμὸ τὸ baroque καὶ τὰ στολίδια τὰ rococo, ἀλλ' ἔχει κατὰ μυστηριῶδες παρ' ὅλο τὸ φωτεινὸ μεγάλο χωρὸς τῆς, καὶ τὴν ὡραία πλακοστρωμένη αὐλὴ τῆς. Ἐνῶ θὰ ἤθελα νὰ ἔμενα δυὸ-τρεῖς μέρες κοντά σου, ἀπότομα μᾶς πῆραν τ' αὐτοκίνητα καὶ μᾶς πῆγαν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ νησιοῦ, στὸ περιβόητο **Μοναστήρι τοῦ Λειμῶνος**.

Ἄλλη φύσις ἐκεῖ, ἄλλο περιβάλλον αὐστηρὸ καὶ στεγνὸ, ἄδενδρο, δίχως λουλούδια μέσ' τοὺς θρόνους καὶ τὰ κοτρώνια, ἀγέροχο μοναστήρι, πού δὲν ἀφίνει ἀκόμη τὶς γυναῖκες νὰ ἔμπουν στὴν ἐκκλησιά του, οὔτε στὸ περιστύλιο τῶν Μοναχῶν. Ἐπειδὴ εἴμεθα λοιπὸν οἱ περισσότερες γυναῖκες, μᾶς ἔφεραν τοὺς κώδικας καὶ τὰ παλαιὰ βιβλία τῆς περιφημῆς Βιβλιοθήκης του νὰ μᾶς τὰ δείξουν στὸ ἐξωκλήσι τῶν Ταξιαρχῶν, στὴν αὐλὴ, κι' ἀκούσαμε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὴν ἱστορία τῆς Μονῆς πού στάθηκε προστάτις

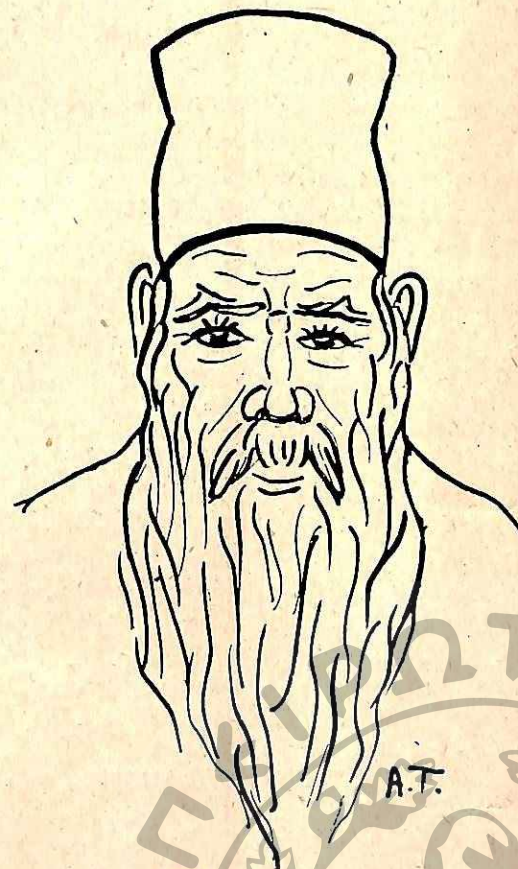
καὶ ὁδηγήτρια τῶν Μυτιληναίων στὰ δύσκολα χρόνια τῆς δουλείας.

Ξεκουραστήκαμε καὶ φύγαμε στὴν Καλλονὴν τὴν ἄλλοτε πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, ὅχι καὶ τόσο ὡραία ὅσο τὸ λέγει τὸ νομὰ τῆς καὶ δὲν ἀφίσαμε τὸ ἄλλο Μοναστήρι τῶν γυναικῶν ἐκεῖ κοντά, ὅπου οἱ καλὲς Μοναχές μᾶς δέχθηκαν

ὅλους ἀδιακρίτως φύλου, χωρὶς ν' ἀνταποδόσουν στοὺς ἄνδρας μας τὴν προσβολὴ πού μᾶς ἔκαμαν σ' ἐμᾶς τὶς γυναῖκες οἱ καλόγηροι τοῦ Λειμῶνος. Παράδοσις βέβαια αὐτὴ ἡ ἀπαγόρευσις, ἀναχρονιστικὴ ὅμως καὶ δίχως ἔννοια τώρα ὅπου ἀνετράπησαν ἐκ βάθρου τόσα κακὰ καὶ καλὰ μαζί.

Πηγαίνοντας στὸν ὡραῖο κόλπο τῆς Θεσμῆς ὅπου τὰ φυσικὰ θερμὰ ἱαματικὰ λουτρό, ἐμπήκαμε σὲ μιὰ Βυζαντινὴ ἐκκλησία, τὴν Παναγία τὴν Τουρλωτή. Αὐτὴ, μᾶς εἶπεν ὁ παπᾶς σὲ μιὰ ἀρκετὰ συγκεχημένη διήγησι, τὴν ἔκτισε ὁ αὐτοκράτης Εἰρήνη ὅταν ἦτο ἐξόριστη στὴ Μυτιλήνη. Κι' ἀληθινὰ ἡ θέσις τῆς ἐκκλησίας, ἡ θέα τῆς καὶ ἡ ποιητικὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς μὲ τὸ σκιερὸ περίβολο ὅλο λουλούδια καὶ μυρωμένα φυλλώματα, δείχνουν τὴν ποιητικὴ ψυχὴ τῆς ἐξωρισμένης ποιγκήπισσας. Ἐνα ὡραιότατο καμπαναριὸ πού πρόκειται ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, γιατί δὲν εἶναι βυζαντινὸ ἀλλὰ ἐνετικὸ καὶ χαλὰ τὸ ρυθμὸ τῆς κατὰ τοὺς αὐστηροὺς βυζαντινολόγους, μοῦ φάνηκε πολὺ συμπαθητικὸ. Λυπήθηκα ν' ἀκούσω τὴν προσεχὴ καταδίκη του καὶ τὸ χαιρετῶ ἐδῶ πρὶν τὸ ξεχάσουν ὅσοι τὸ εἶδαν.

Στὸν ἄλλο κόλπο τοῦ νησιοῦ, τῆς Γέρας, πῆ-



Καλόγηρος Λειμῶνος
Σκίτσο κ. Ἀθ. Ταρσούλη

γαμε σ' ἓνα ψαράδικο χωριό. Ψαράδικο ἀλλὰ καὶ βιομηχανικό, γιατί τὰ περίφημα ἐργοστάσια τοῦ λαδιοῦτοῦ, σαπουνιοῦ καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων ποὺ γίνονται ἀπ' τὸ κουκουτσι τῆς ἐληῆς ἐκεῖ βρίσκονται. Ἐπίσης στὴν περιοχὴ ἐκείνη βρίσκονται τὰ καλλίτερα ἐλαιοκτῆματα τῶν παλαιῶν καλῶν οἰκογενειῶν τῆς Λέσβου.

Πλούσιο νησί ἡ Μυτιλήνη, πλούσιο σὲ κάθε πτυχὴ τῆς γῆς του, πλούσιο στὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ εἶναι δημιουργικά καὶ πολυπείρα. Παράδειγμα τὸ κτῆμα τῶν Σιφναίων ἡ «Κράτηγα». Ἐκεῖ μᾶς ἔγινε ἡ τελευταία δεξίωσις, μετὰ τοὺς περιπάτους, τὶς ἐκδρομὲς, τὶς δύο φιλολογικὲς βραδυές, τὸν ἐσπερινὸ με τοὺς βυζαντινοὺς ὕμνους στὴν ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν ἐπίσκεψι στὸ Ἑνετικὸ Φρούριο.

Ἡ ἐπίσκεψις στὴν «Κράτηγα» ἦτο ἡ κορωνὶς τῶν δεξιώσεων. Ἡ «Κράτηγα» εἶναι ἀγρόκτημα ἰδεῶδες. Τοποθετημένο ἀμφιθεατρικῶς, σὲ παραλία δική του ἀντικρύζουσα τὴν ἀσιατικήν ἀκτὴν, με δάση πευκόφυτα, ἀγρούς ἀπὸ σπαρτά, λαχανοκήπους ἐκτάσεις με καρποφόρα δένδρα φορτωμένα λουλούδια ὅταν τὰ εἶδαμε ἔχει κάτι ἐγκατάστασεις πουλερικῶν καὶ μελισσοκομίας ποὺ θὰ τὶς ζήλευαν τὰ τελειώτερα τοῦ εἶδους τοῦ κτήματος Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἡ τάξις, ἡ μεθοδικότης, ἡ στοργὴ με τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτὴ ἡ ἐργασία, προξενοῦν μιὰ ἐντύπωσι καταπληκτική.

Οἱ ἀδελφοὶ Σιφναῖοι συγκεντρώνουν ὅλα τὰ προσόντα τῶν ἀληθινῶν εὐγενῶν γεωκτημόνων. Ἀγαποῦν τὴ γῆ των, ἀγαποῦν τοὺς ἐργάτας των, ἀγαποῦν τὰ ζῶα των, ἀγαπῶνται μεταξύ των, εἶναι τέλειοι τύποι οἰκογενειαρχῶν καὶ οἰκοδεσποτῶν.

Ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ἔχουν τὰ χωριστὰ σπιτία των μέσα στὴν ἴδια περιοχὴ. Ζοῦν ὅλοι μαζί καὶ ὁ καθένας ἔχει τὴ δουλειά του—ὅχι ὥς ἐπάγγελμα γιατί ὁ καθεὶς ἔχει τὸ δικό του ἐπάγγελμα στὰς πόλεις ποὺ ζοῦν τὸ χειμῶνα, ἀλλ' ὥς ἐκκούρασμα τῆς ἄλλης ἐργασίας των. Εἰς τὸ φιλόξενο σπίτι ποὺ μᾶς δέχθηκε, εἶδαμε τὸ δωμάτιο τῆς ψαρκῆς, ὅπου, ὅλα τὰ δίκτυα τὰ σύνεργα τῆς ἀλιείας, ἀγγίστρια κτλ. τὸ δωμάτιο τῆς μελισσοκομίας, ὅπου οἱ διάφοροι τύποι τῶν κυψελῶν, οἱ τεχνιτὲς κηρίθρες. τὰ φάρ-

μακα τὰ προφυλακτικὰ τῆς κυψέλης, τὰ βιβλία τῆς μελισσοκομίας κλπ. Τῆς πτηνοτροφίας πλέον τὰ διαμερίσματα δὲν θὰ τὰ περιγράψω. Πρέπει οἱ ἀναγνώσταί μου νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν γιὰ νὰ λάβουν μιὰ ἰδέα τοῦ πλούτου ποὺ μπορεῖ ν' ἀναπτύχῃ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα με τὸ τίποτε. Ἐκατοντάδες ὄρνιθες διαλεκτὲς γεννοῦν ἑκατοντάδες αὐγὰ σὲ φωλῆς πάντα καθαρὲς καὶ πάντα φρέσκες. Τ' αὐγὰ με τὴν ἡμερομηνία τους στιβάζονται στὰ καλάθια ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ὄρνιθας ἐγγράφεται στὸν πίνακα τῆς στατιστικῆς ποὺ δείχνει κάθε μῆνα ποιά ὄρνιθα ἔκαμε περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο τὸ χρέος της με καθημερινὸ ἢ σπανιώτερο αὐγό. Τὰ νεογνὰ ἔχουν τὰ διαμερίσματά τους, τὰ σπάνια κοκόρια τὸ δικό τους. Καμμιὰ ὁσμὴ, καμμιὰ ἀσθένεια, ποὺ πάντα ἐνεδρεῖ τὰ πουλιὰ με τὰ ποικίλα παρὰσιτα. Ἄκρα καθαριότης παντοῦ καὶ χάρις στὴν κάθε ἐγκατάστασι. Τὸ στορωμένο τραπέζι ποὺ μᾶς περιέμενε μόλις ἐφθάσαμε τὸ πρωί, μᾶς ἔδειξε τί παράγει αὐτὴ ἡ εὐλογημένη «Κράτηγα»: γάλα θαυμάσιο, μέλι, τυρὶ καὶ βούτυρο ποὺ ἀμφιβάλλω ἂν τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία τῶν Ὀλυμπίων Θεῶν ἦσαν καλλίτερα. Ψωμί σταρίσιο τοῦ κτήματος, γλυκὸ καμωμένο ἀπὸ τὰ χέρια τῶν οἰκοδεσποινῶν, αὐγὰ τῆς ὥρας κυριολεκτικῶς... Καὶ καλωσύνη, καὶ περιποίησις καὶ ἀφθονία ποὺ βέβαια, μόνο ἀπὸ πλούσιες ψυχὲς μπορεῖ νὰ σκορπίζεται ἔτσι ἀφειδῶς.

ΕΛΛΗΝ. ΧΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Σκίτσα Ἀθηνῶς Ταρσούλη,

ΣΟΝΕΤΤΟ

Χρόνια τώρα γυρεύω μιὰ ψυχοῦλα, φευγάτη, τὴν ζητῶ ἀπ' τὸν κρῖνο, ἀπ' τὸ φῶς, ἀπ' τ' ἀστέρια τὴν γυρεύω στὰ γκρίζα τοῦ ἀπείρου τὰ πλέρια στὸ λουλούδι, στὸ κῆμα, στὴν αὐγοῦλα, στὸν μπάτη. Τὴν ψυχοῦλα γυρεύω—ἄχ! ἐλπίδα χαμένη—ἦταν πρὶν ἀγγελουδι κι' ἀγγελουδι ἐγίνη ἔχεις δὴ πεταλοῦδα πόσο ζῆ, πότε σβύνει; σὰν στεγνῶσ' ἡ δροσοῦλα τί στὸν τόπο της μένει; Κι' ἔτοι ἔρμη καὶ μόνη κι' ἀπὸ πόνο γιομάτη σταυρομένη διαβαίνω τὸ τραχὺ μονοπάτι κι' ὅλο λέω σιμῶνω, κι' ὅλο λέω πῶς φτάνω στὴν ψυχοῦλα ποὺ ἄνοιξε βιαστικὴ τὰ φτερά της ποὺ γι' αὐτὴν μοῦ μιλάει με συμπόνια ὁ μπάτης καὶ μοῦ λέει πῶς πάντα με προσμένει ἀπάνω.

ΛΙΤΣΑ ΒΛΑΔΙΚΑ

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Κινηματογράφου στὰ σχολεῖα.

Ὑπό Pr. L. Vaccari

Ἡ χρησιμότης τοῦ κινηματογράφου γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εἶνε σήμερα γενικῶς ἀνεγνωρισμένη, τὴν ἀπέδειξαν οἱ πολλαπλὲς δοκιμαίαι, ποὺ ἔκαμαν διακεκριμένοι παιδαγωγοὶ σὲ ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ὅλοι συμφωνοῦν εἰς τὸ ὅτι ἡ ὁθόνη κάνει καταληπτὰς τὶς πιὸ ἀσαφεῖς καὶ δύσκολας ἐννοίας, ὅτι παρουσιάζει νοητὰ, σὰν πραγματικά, ἐπομένως καὶ πιὸ συγκρατητικά, πράγματα καὶ γεγονότα πολυσύνθετα τῶν ὁποίων ἡ χρονικὴ ἢ τοπικὴ ἀπόστασις δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ἐξηγηθοῦν καὶ με τὶς πιὸ ἐκτεταμέναις περιγραφάς.

Μπορεῖ ὁ δάσκαλος νὰ παραστήσῃ με τὸν πιὸ ζωνηρὸ τρόπο τὴ θάλασσα καὶ τὰ φαινόμενά της, τὰ βουνά, τοὺς καταρράκτες, τὴν ἔρημον καὶ τὰ παρθένα δάση· ὁ μαθητὴς ποὺ δὲν τὰ εἶδε ποτέ, δὲν θὰ συγκινηθεῖ ἀπὸ τὴν περιγραφὴν, καὶ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σχηματίσῃ μιαν ἀληθινὴν εἰκόνα γιὰ ὅλα αὐτὰ.

Μπαίνομε λ. χ. σὲ μιὰ σχολικὴ αἴθουσα· ὁ καθηγητὴς μιλεῖ γιὰ τὴν ἀρχαία Αἴγυπτον μέσα σὲ μιὴ ἀτμόσφαιρα ἀδιαφορίας· μὰ εὐθὺς ποὺ προβάλλει τοπία ἀπὸ τὶς κοιλάδας τοῦ Νείλου, τὰ παιδιὰ ξυπνοῦν καὶ ἡ φαντασία τους πέρνει φτερά. Γι' αὐτὸ ἡ γεωγραφία ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἓνα τόσο ξηρὸ μάθημα, γίνεται με τὴ βοήθεια τοῦ κινηματογράφου, πρώτης τάξεως πνευματικὴ τροφή.

Οἱ μαθηταὶ μποροῦν στὶς προβολὰς νὰ θαυμάσουν, σ' οἵανδήποτε στιγμὴν, φυτὰ καὶ ζῶα ἀπὸ διάφορες χώρες, νὰ βλέπουν πῶς ζοῦν, ποιά εἶνε τὰ ἐνστικτὰ τους, τί ἀνάγκαις ἔχουν· παρακολουθοῦν τὶς φάσεις τῆς ἀναπτύξεώς των καὶ μαθαίνουν κατὰ τί εἶνε ὠφέλιμα ἢ βλαπτικά· μποροῦν νὰ ἰδοῦν ποιοὶ εἶνε οἱ καταστρεπτικοὶ παράγοντες κάτω ἀπὸ τὸ φλοιὸ τῆς γῆς, νὰ παραστοῦν σ' ἐκρήξεις ἡφαιστειαίας στὴν ἀναπαράστασιν παλαιῶν ἐποχῶν ἀπὸ τὸ βίον τοῦ πλανήτου μας, πῶς σχηματίζονται καὶ ἀναπτύσσονται τὰ κρυστάλλα. Ὁ κινηματογράφος εἶνε ἐπομένως πολὺτιμο βοήθημα γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς φυσιογνωσίας, γιὰ δὲ τὴν χημεῖαν καὶ

φυσικὴν μπορεῖ νὰ συμπληρώσῃ ἄριστα τὶς τυχόν ἐλλείψεις στὰ σχολικὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα καὶ τὰ δαπανηρὰ πειράματα, ποὺ ἀναγκάζονται οἱ μαθηταὶ νὰ κάμουν.

Μπορεῖ ὅμως ἡ ὁθόνη νὰ πείσῃ ἀκόμα τοὺς μαθητὰς πόσον εὐεργετικὴ εἶνε ἡ καθαριότης, τὸ φῶς, ὁ ἀέρας, ἡ κίνησις· νὰ τοὺς διδάξῃ πῶς μεταδίδονται οἱ μολυσματικὲς ἀσθένειαι καὶ ποιά εἶνε τὰ μέσα τῆς προφυλάξεως. Καὶ γιὰ τὴ διδασκαλίαν αὐτὴν δὲν χρειάζονται σχεδὸν λόγια.

Ἀλλὰ καὶ τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀνεκτίμητα ὠφελήματα ἀπὸ τὸν κινηματογράφον. Οἱ κατασκευασταὶ τῶν φιλμ εἶνε σήμερα ἄνθρωποι ἀγρίως μορφωμένοι, γι' αὐτὸ παριστάνονται συνήθως οἱ ἱστορικὲς ταινίαι στὸ πραγματικὸν τοὺς πλαίσιον. Οἱ μαθηταὶ μεταφέρονται νοερῶς στὸ βίον περασμένων αἰώνων· θὰ παρακολουθοῦν με συγκίνησιν τοὺς πρώτους ἀνθρώπους, πῶς ἀγωνίζονταν σκληρὰ ἐναντίον τῶν θρώπων, πῶς ἀγωνίζονταν σκληρὰ ἐναντίον τῶν αἰρικῶν καταστροφῶν, ἐναντίον τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν ὁμοίων των γιὰ νὰ βροῦν τροφὴν καὶ καταφύγιον· παρίστανται σὲ μάχαι, σὲ νίκαις καὶ θριάμβους, σὲ συμπόσια καὶ ἀθλητικούς ἀγῶνας· θὰ βλέπουν τὴ βασανισμένη ζωὴ τῶν δούλων, τὰ φρικτὰ μαρτύρια τῶν πρώτων χριστιανῶν, καὶ προχωρῶντας πρὸς τὸν μεσαίωνα, θ' ἀντικρύσουν τὸ βίον τοὺς φεουδαρχικοὺς πύργους τῶν ἀρχόντων καὶ βαθμηδὸν θὰ φθάσουν στὰ γεγονότα ποὺ εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὴν σημερινὴν μας ἐποχὴν.

Ἐξ ἄλλου θὰ τοὺς μεταφέρῃ ὁ κινηματογράφος στὰ θορυβώδη μηχανοστάσια τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων ἢ στὶς βαθεῖς ὑπόγειας στοῖες, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν γῆ τὴν καύσιμον ὕλην καὶ τὰ διάφορα ὀρυκτὰ· θὰ τοὺς δείξῃ πῶς ἀνοίγουν οἱ ἄνθρωποι νέους δρόμους συγκοινωνίας, πῶς ἓνας ἄμορφος ὄγκος ὀρυκτοῦ γίνεται στιλπνὸν μέταλλον, καὶ πῶς ἀπὸ τὸ μέταλλον αὐτὸ κατασκευάζεται μιὰ τεραστία μηχανὴ ἢ ἓνα λεπτότατον πολὺτιμον ἐργαλεῖον· τοὺς παρουσιάζει ἀκόμα πῶς τὸ κομμένο δέντρο στὸ δάσος γίνεται χαρτί, κατόπιν βιβλίον ἢ

ἐφημερίδα πού θά διαδώσουν σέ ὅλον τόν κόσμον εἰδήσεις καί νέες ἰδέες.

Με τήν βοήθεια τοῦ κινηματογράφου θά εἰσδύσει τὸ μάτι τοῦ σπουδαστοῦ στὰ σπίτια καί στὰ ἐργαστήρια τῶν τεχνιτῶν, ὅπου ζῇ ἡ λαϊκὴ τέχνη, πού εἶνε ἡ καλὴ τέχνη ἐκδήλωσι τῆς ἰδιοφυΐας τῆς φυλῆς, καί ὁ ἔφηβος θά μυηθεῖ ἔτσι στὰ μυστικά τῆς ἐργασίας, θά προσανατολισθεῖ πρὸς τὸ ἐπάγγελμα πού ταιριάζει πρὸς τὸ γούστο, τὶς κλίσεις του καί πρὸς τὰ χρηματικά του μέσα.

Δὲν εἶνε ὁμως μόνον ἡ ἐκπαίδευσις, ὅπου ὁ κινηματογράφος μπορεῖ νὰ δράσει ἀποτελεσματικά, εἶνε **ἐπίσης ἀριστον μέσον γιὰ νὰ σφυρηλατήσῃ συνειδήσεις.**

Ἡ πείρα ἔδειξε σὲ ὅλες τὶς χώρες ὅτι ὁ κινηματογράφος εἶνε τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ μέσον πού διαθέτει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ δημιουργήσει μιὰ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα, γιὰ νὰ θεμελιώσῃ αἰσθήματα καί ἰδέες, ὅτι εἶνε τὸ ἰσχυρότερο μέσον γιὰ νὰ διεγείρῃ καί νὰ διαπαιδαγωγῇ τὴ φαντασίαν, νὰ ξυπνήσῃ τὴν περιέργειαν, νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀντίληψιν καί τὴν προσοχήν. Γι' αὐτὸ εἶνε πράγματι ἀνυπολόγιστη καὶ ἀκαταμάχητη ἡ δύναμις τοῦ κινηματογράφου, εἶνε ὁ ἀμεσώτερος καὶ συγχρόνως ὁ πιὸ ἀποτελεσματικὸς διαμορφωτὴς τῶν λαῶν.

Μπορεῖ νὰ κάμῃ τὰ παιδιὰ νὰ γίνουν ἀπὸ στολοὶ τοῦ καλοῦ ἢ ἐγκληματῖαι, μπορεῖ νὰ τοὺς ὠθήσῃ στὴν ὁδὸν τῆς πνευματικῆς ἀνυψώσεως καί ν' ἀνοίξῃ τὴ ψυχὴ τοὺς στὶς πιὸ ψηλὰς ἔννοιες, στὴ δικαιοσύνη, στὴ γενναίωφρονσύνῃ, στὴν αὐταπάρνησιν, ὅπως μπορεῖ ἐξ ἄλλου νὰ τοὺς καταστρέψῃ κάθε αἰσθηματικὴ τιμωρία, θρησκείας, ἀλτρουϊσμοῦ καί πατριδῶς.

Δικαίως ἐπομένως θεωρεῖται ὁ κινηματογράφος ὡς φοβερὸν ὄργανον πού μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ μέσα στὴν ἀνθρώπιναν κοινωνίαν μιὰ πιὸ μεγάλη καί πιὸ σπουδαία ἐπανάστασιν ἀπὸ ὅτι ἦτο Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789, γιὰτὶ διεισδύει στὰ πιὸ βαθειὰ κοινωνικὰ στρώματα καί διότι ξαπλώνεται σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, οἰαδήποτε κι' ἂν εἶνε ἡ βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν.

Τὸ αὐτὸ θέαμα, οἱ αὐτὲς προβαλλόμενες εἰκόνες μποροῦν νὰ ἐπιδειχθοῦν τὴν αὐτὴν ὥρα

σ' ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, μποροῦν δηλ. καλὰ ἢ κακὰ παραδείγματα νὰ παρασταθοῦν αὐτοχρόνως σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Γι' αὐτὸ ἔχουν δίκαιον ἐκεῖνοι πού λέν ὅτι τὰ τριάντα τελευταῖα χρόνια τοῦ κινηματογραφικοῦ βίου ἔχουν περισσότερο ἐπηρεάσει τὴ θετικὴ καί ἀρνητικὴ μόρφωσιν τῶν ἀνθρώπων παρ' ὅτι τὸ ἔκαμεν ἡ φιλολογία αἰώνων.

Ἐὰν ληφθοῦν ὅλα αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, δὲν εἶνε δυνατόν τὸ σχολεῖο νὰ παραβλέψῃ ἓνα τέτοιο μέσον διδασκαλίας, δὲν μπορεῖ νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιήσῃ γιὰ τοὺς διδακτικοὺς ἢ ἐκπαιδευτικούς σκοποὺς πού ἐπιδιώκει. Με τὸ δίκαιον λοιπὸν θεωροῦν οἱ παιδαγωγοὶ τὸν κινηματογράφον ὡς τὸ πολυτιμότερον βοηθητικὸν μέσον πού μποροῦν νὰ ἔχουν στὸ τραχύ τους ἐπάγγελμα.

Μετάφρασις Ε. Ρ.

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Μεταξὺ χιλίων ἄλλων ἐφευρέσεων, τρεῖς εἶνε πού ἀποτελοῦν σταθμὸν στὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ: ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας πού ἔγινε, περὶ τὰ μέσα τοῦ 15 αἰῶνος, ἡ ἐφεύρεσις τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου πού συνετελέσθη ἑκατὸ χρόνια πιὸ ὕστερα καί τέλος ἡ ἐπιινόησις τοῦ κινηματογράφου τρεῖς θεμελιώδεις σταθμοὶ τῆς προόδου τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος: τρία ἰσχυρὰ ὄργανα γιὰ τὴν κατὰκτησιν καί τὴ διάδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ κινηματογραφία, πού εἶνε ἀκόμη στὴ πρώτη φάσιν τῆς ἐξελιξέως της, παρουσιάζει ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐφημερίδα καί τὸ βιβλίον, τὸ μεγάλο πλεονέκτημα νὰ ὁμιλῇ στὰ μάτια δηλ. ὁμιλῇ μιὰ γλώσσα νοητὴ γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἐξ οὗ καί ὁ παγκόσμιος χαρακτὴρ της καί οἱ ἀπειρες πιθανότητες πού παρέχει γιὰ μιὰ ἐκπαιδευτικὴ συνεργασία τοῦ διεθνoῦς πνεύματος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάβαμε τὰ ἐξῆς ἔντυπα καὶ περιοδικὰ:
Τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου Γυναικῶν τοῦ ἔτους 1934.

La Conférence de Paris et le Bazar International.

Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφικὴ καὶ Βιβλιοφιλικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἐρυνθρὸς Σταυρὸς Νεότητος.

Προσκοπικὴ Ἠχώ.

Ἐργασία

Ἀγῶνας τῆς Γυναικῆς.

Νεανικὴ Ψυχὴ.

Οἰκογενεακὴ Ζωή.

La femme Polonaise



Πλούσιοι ὅλου τοῦ κόσμου ἡδεύετε!

Δημοσιεύομε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐτράπελα χρονογραφήματα τοῦ γνωστοῦ Τούρκου χρονογράφου Βαλὰ Νουρεντίν Μπέη, ὅπου μὲ ὕψος ἑλαφρὸ καί ἀμέριμνο δὴθεν θίγει ἓνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα προβλήματα τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὥραϊα γλυκίσματα καί τὶς πάστες πού εὗρισκαμε ἄλλοτε στὸ τραπέζιν τοῦ φίλου μας καὶ ἀμφιτρύονος, Ἀχμέτ μπέη ἔχουν ἀντικατασταθεῖ μὲ σιμίτια τοῦ ἐνάμισι γροσιοῦ. «Μὴν ἐκπλήττεσθε» μᾶς λέει, «ἔξερετε ὅτι τὰ εἰσοδήματά μου ἦταν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοκινήτων ταξί. Ἀλλὰ τὰ ἀμάξια αὐτά, γιὰ λόγους οἰκονομίας, δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας, ἔτσι ἔχουν ἐλαττωθεῖ σημαντικὰ καί τὰ εἰσοδήματά μου» καὶ μᾶς προσέφερε τὴν ταμπακέραν του, ὅπου τὰ ἐκλεκτὰ καί προσωπικὰ του τσιγάρα εἶχαν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἄλλα πολὺ φθηνότερα. Καὶ αὐτὸ ἀκόμα, βλέπετε, ὅτι μᾶς ἐπηρεάζει τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας.

Μεταξὺ τῶν καλεσμένων ἦταν καὶ ὁ Μεχμέτ μπέης, ἓνας πλούσιος ἰδιοκτῆτης ἡλεκτροκινήτων φούρνων καὶ ζαχαροπλαστείων.

«Ἐχετε δίκαιον» εἶπε καὶ αὐτός, «ὅλοι μας βρισκόμαστε σὲ περίοδο οἰκονομίας. Τὰ ἐργαστήριά μου κάνουν γλυκίσματα καὶ ζαχαρώδη ὅλων τῶν εἰδῶν. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὰ προϊόντα πολυτελείας δὲν πουλοῦνται πλέον παρὰ ἐλάχιστα. Ἀρχίζοντας ἀπὸ σᾶς, φίλε μου, ἐσεῖς ἐξωρίσατε ἀπὸ τὸ τραπέζιν σας ὅλα αὐτὰ τὰ θανυμάσια πράγματα. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔχουν ἐλαττωθῇ τὰ κέρδη μου, ὅχι μόνο ἀναγκάστηκα νὰ πᾶψω ἀρκετοὺς ἐργάτας μου, ἀλλὰ καί νὰ περιορίσω τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μου. Ἀλλοτε ἐγύριζα στὸ σπίτι μου ἀπὸ τὸ Σιρκετζὴ στὸ Χαρμπιέ μὲ τὸ ταξί, ἐνῶ τώρα πάω μὲ τὸ τραμ. Αὐτὸ μοῦ κάνει μιὰ οἰκονομία 90 γρόσια τὴν ἡμέραν. Ἡ τιμὴ μιᾶς καλῆς κότας, πού ἄλλωστε καὶ αὐτὴν πολὺ σπανίως τὴν ἔχουμε στὸ τραπέζιν μας, μὲ τοὺς σημερινοὺς καιροὺς».

«Ἀμὰν ἐφέντη μ'» ἐφώνησε ὁ Ἀλῆ μπέης πλούσιος κτηματίας, πού ἦταν καὶ αὐτὸς παρὼν. «Ἄν ἐσεῖς οἱ πλούσιοι δὲν καταναλίσκετε τὰ πουλερικά μας σὲ ποιὸν θὰ τὰ πουλήσωμε; Ἐπίσης καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν αὐγῶν μας πάει πολὺ ἄσχημα, καθὼς τὰ καπνὰ. Ἐγὼ καλλιερῶ μιὰν ἐξαιρετικὴν ποιότητα καπνοῦ πού χρησιμοποιοῦν μόνο οἱ μάγκες πολυτελείας... καὶ τώρα βλέπω, ὅτι, καὶ οἱ πλούσιοι δὲν καπνίζουν παρὰ πρόστυχὰ τσιγάρα. Οἱ δουλειές μου πᾶνε τόσο ἄσχημα, ὥστε ἀναγκάστηκα νὰ μετατρέψω τὸ αὐτοκίνητό μου σὲ ταξί... ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τὰ ταξί δὲν πᾶν καλὰ καὶ δὲν

ἔχω καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κανένα κέρδος. Καὶ αὐτὰ ἔχω καὶ περισσότερες δυσκολίες καὶ δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμά σας, καὶ νὰ κάνω οἰκονομίες. Ἴσως μὲ τὶς οἰκονομίες πού θὰ κάνωμε παντοῦ, μπορέσωμε νὰ νικήσωμε τὴν κρίσιν. Σταγόνα μὲ σταγόνα γίνεται μιὰ λίμνη, λέει μιὰ τούρκικη παροιμία».

Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτὰ τὰ ἀποσπάσματα τῆς κουβέντας ἀντιπροσωπεύουν τὴν νοοτροπία τῆς ἐποχῆς μας;... Ἀπὸ τοὺς μικροτέρους ἰδιώτες, ὡς τὶς Ἐταιρεῖες, τὰ ἰδρύματα καὶ αὐτὰ τὰ Κράτη, ὅλα σήμερον περιορίζουν τὰ ἐξοδά τους μὲ πρόφασιν τὶς οἰκονομίες. Κλείνοντας τὶς πόρτες στὰ προϊόντα τοῦ ἄλλου, κλείνομε καὶ τὶς πόρτες τοῦ ἄλλου στὰ δικά μας προϊόντα... κυττάζομε πῶς νὰ φτωχύνωμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον... Καὶ ὅσο γιὰ τὰ μέσα πού προτείνουμε γιὰ σωτηρία... δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιδεινώνουν τὴν γενικὴ κατάστασιν. Καὶ ἔτσι σχηματίζεται ἓνας φαῦλος κύκλος χωρὶς ἀρχὴ καὶ τέλος.

Ἄν τὰ πλούσια κράτη, οἱ ἀνθηρὲς ἐπιχειρήσεις καὶ οἱ πλούσιοι ἰδιῶτες δὲν ἀπαρνηθοῦν τὴν καταστρεπτικὴν αὐτὴν ἰδέαν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀκίνητοποιήσεως τοῦ χρηματός, πῶς θὰ μπορέσουν οἱ ἄνθρωποι πού ζοῦν στὰ φτωχὰ κράτη ὅπως τὰ δικά μας νὰ κινήθωμε, νὰ ἀναπνεύσωμε;

Ὁ Ἀχμέτ μπέης πρέπει νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ τρώει τὰ γλυκίσματα τοῦ Μεχμέτ καὶ τὰ πουλερικά τοῦ Ἀλῆ, ὁ Ἀλῆς πρέπει νὰ πέρνει τὸ ταξί τοῦ Ἀχμέτ καὶ αὐτὸς πάλιν νὰ καπνίζει τὸν καπνὸν τοῦ Ἀλῆ μπέη. Μόνον ἔτσι θὰ ἔλθῃ ἡ εὐημερία. Ἄν μὲ πρόφασιν οἰκονομίας πᾶψω πιά νὰ καπνίζω καὶ νὰ πίνω, οἱ ἐπιχειρήσεις τῶν καπνῶν καὶ τῶν κρασιῶν θὰ πρέπει νὰ περιοριστοῦν καὶ νὰ πετάξωμε στὸ δρόμον ἑκατοντάδες ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας τους. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ γιὰ τὰ Κράτη. Δὲν μποροῦμε πιά νὰ αγοράζωμε τὰ προϊόντα ἀπὸ τὰ βιομηχανικὰ κράτη ὅταν αὐτὰ δὲν ἀγοράζουν τὰ καπνὰ μας, τὰ μπαμπάκια μας, τὰ φρούτα μας.

Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωμε ἐντελῶς τὴν καθυστερημένην αὐτὴν ἰδέαν τῆς οἰκονομίας καὶ νὰ δουλέψωμε γιὰ τὴν ζωερὰ ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων. Τὸ καινούριον μας οἰκονομικὸ σύστημα πρέπει νὰ εἶναι αὐτό:

Πλούσιοι ὅλου τοῦ κόσμου, ἀφίστε πιά τὶς οἰκονομίες καὶ ἡδεύετε τὰ χρήματά σας! Κοινόν! ἀγοράζε καὶ κατανάλισκε πράγματα ἀντὶ νὰ οἰκονομῇς γιὰ νὰ χάνεις.

Μετάφρασις Α. Σ.

ΒΑΛΑ ΝΟΥΡΕΝΤΙΝ

Ἐνμειώσεις ἀπὸ τὴν ὑπαιθρό μας.

Πρὸς τὴν Ὑπαίθρον μὲ ὠδήγησε τὸ ἀξίωμα ποῦ ἀποτελεῖ θρησκείαν μου, ὅτι ἡ θεϊκὴ πρόοδος τῆς ἀνθρωπίνης Κοινωνίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διαμορφωτικὴν ἐργασίαν ποῦ θὰ ἐφαρμοσθῇ *ἐκ τῶν κάτω διὰ τῶν ἄνω* καὶ ἀπαράλλακτα, ὅπως ἡ διάπλασις ποῦ αὐτόμου βᾶσιν τῆς ἔχει αὐτὸ τὸ λίκνον του. Καὶ ὅπως λίκνον τοῦ Ἑθνους εἶναι τὸ χωριό, ἐνόμισα ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸ ὅτι θὰ ἡμποροῦσα νὰ προσφέρω εἰς τὴν Ἑθνικὴν μας οἰκογένειαν. Ὁμολογῶ ὅτι ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἐστρεφόμην πρὸς τὸ χωριό, ἐφανταζόμην ὅτι ἀνάλογα μὲ τὰ λαμπρὰ περὶ ἀγροτισμοῦ εὐαγγέλια τῶν ἐκάστοτε πολιτικῶν προγραμμάτων, θὰ ὑπῆρχε ἤδη στὴν Ὑπαίθρον μας καὶ κατὰ βᾶσιν ἔστω ἡ ἀπαιτούμενη κίνησις Κοινωνικῆς Προνοίας, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε εἰς τὸν προθυμοποιούμενον νὰ προσφέρῃ τὲς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν μεγάλον αὐτὸν σκοπόν, νὰ εὕρῃ ὥσάν εἰς πλαίσιον, τὴν θέσιν του.

Δὲν ἄρρησα ὁμως ν' ἀντιληφθῇ ὅτι τὰ λαμπρὰ αὐτὰ εὐαγγέλια συντάσσονται καὶ μένουσι τόσον μακρὰν ἀπὸ τοῦ χωρίου, ὥστε καὶ τὸ πνεῦμα των νὰ εἶναι χαλασμένο στὴν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος.

Στηριγμένη ἐν τούτοις εἰς τὴν δύναμιν τοῦ μέ-
ωδήγησε ἐκεῖ, ἐτόλμησα νὰ ἐπιμείνω—ὄχι βέβαια
γιὰ νὰ θαυματοουργήσω, ἀλλὰ ν' ἀνιχνεύω μόλις καὶ
πάντα εἰς τὴν περιορισμένην ἀκτῖνα μου, τὸ ἔδαφος
ἐπὶ τοῦ ὁποίου χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ἐφαρμοσθῇ
ὠργανομένη κάποτε, ἡ μεγάλη ἡθοπλαστικὴ κίνησις
τοῦ ἀπαιτεῖ ὥς βάσιν τοῦ ὀ ἀληθινὸς πολιτισμοῦ.

Εἰς τὸν σοφὸν φίλον μου καὶ ὑπέρμαχον τῆς ἀγροτικῆς ιδέας κ. Πλάτωνα Δρακούλην ὀφείλω τὴν γνωριμίαν μου μὲ ἓνα ἐκ τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων ἀνθρωπιστῶν, τὸν κ. Σωκρ. Κουγιουμτζόγλου τὸ 1927, ὁ ὁποῖος μὲ τὸν ἐμπνευσμένον ἐνθουσιασμόν του, μὲ ἐκάλεσε νὰ τὸν συνδράμω εἰς τὸ τραχὺ ἔργον του, τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναμορφώσεως τῆς μεγάλης προσφυγικῆς ὁμάδος τῆς ὁποίας ἡγεῖτο—Πύργον παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τώρα Νέον Πύργον Ἰστιάας—καὶ ἡ ὁποία εὗρισκετο καθὼς καὶ ἡ ὁμάς Μουρσαζή, ἐγκαταστημένη προσωρινῶς εἰς τὸ μέγα ἀγρόκτημα «Ἅγιος Ἰωάννης» τῆς Γαλλίδος Mimondepreau. Ἐσπευσα εἰς τὴν πρόσκλησίν του καὶ παρήμεινα εἰς Ν. Πύργον τέσσαρα περὶπου ἔτη. Λόγῳ ὁμῶς τοῦ γεγονότος ὅτι κατ' ἀνάγκην ἀπεροφθῆναι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ προέχον ζητήμα τῆς τελικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκείνου, ἡ ἀναμορφωτικὴ προσπάθεια περιορίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Ἀπὸ τὸν Ν. Π. ἀπεμακρύνθην ἀμέσως μετὰ τὸν εὐτυχῇ τερματισμὸν τῆς τελικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφυγικῶν ὁμάδων, κυρίως διὰ λόγους υγείας. Ἡ ὑπερκόπωση καὶ ἡ κακοήθης ἐλονοσία τοῦ μοιραίως

προσέβαλε και ἐμέ, ἀπειλῆσαν αὐτὴν τὴν ζωὴν μου.
Ἀνεχώρησα τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1931, μὲ τὴν ἀπό-
φασιν νὰ ἐργασθῶ ἐφεξῆς εἰς Ἄνω Λεχώνια Πηλίου,
ὅπου ἡ θεία οἰκονομία μᾶς ἔχει ἐξασφάλισιν στέγην
καὶ Κῆπον κατάλληλον ὡς στῖβον τοῦ ἀγῶνος—
ἐφ' ὅσον ὅπως εὔταίμε, σχετικῇ Κρατικῇ πρόνοια, δὲν
ὑπάρχει ἀκόμη.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1931 ἐγκαινίασα τὴν καλὴν ἐργασίαν μὲ πρόγραμμα ἀρκετὰ . . . θεωρητικόν, ὥστε νὰ τορπιλισθῇ ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἤλπισα συνεργασίαν.

“Ανοίξα τον Κήπον εις τὸ Κοινὸν μὲ τὴν δῆλωσιν ὅτι θ’ ἀποτελέσῃ τὸ εὐρυχώριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ ὅλα, θ’ ἀναπτυχθοῦν ὡς μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ συγχρόνως, μὲ τὴν ἀγαθὴν ἰδέαν ποῦ εἶχα γιὰ τὴν προθυμία τῶν ἐνδεδειγμένων συνεργατῶν — διδασκάλων κ.τ.λ. — διοργάνωσα Κυριακάτικες ὁμιλίαι καὶ ἰδιαίτως γιὰ τὸν γυναικεῖον κόσμον.

Μετά την τετάρτην ὅμως ὁμιλίαν καὶ παρὰ τὴν
πρῶτην προσέλευσι τῶν χωρικῶν (ἄρχιζαν νὰ ἔρχον-
ται καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα) ἡ προσπάθεια εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἀνεκόπη, διότι ἀκριβῶς ὁ διευθυντὴς τῆς
Σχολῆς ἤξιον ἐπίσημον καὶ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ
ὑπουργεῖον ἄδειαν—δὲν ἄρκοῦσε ἡ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ
περιφερείας—γὰρ τὴν χρησιμοποίησι τῆς αἰθούσης,
δηλ. τοῦ Νηπιαγωγείου, εἰς τὸ ὅποῖον ἐγένοντο αἱ
ὁμιλίαι. Τὸ Κοινοτικὸν συμβούλιον ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ
ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τὴν ἄδειαν ἣτις καὶ παρεσχέθη
πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Ὅπως ὅμως ἦτο φυσικόν, ὁ ἐνθουσια-
σμός τοῦ χωριοῦ ἀνεκόπη ἀπὸ τὸ στιγματισμὸν ἀπό-
στομο σταμάτημα ποῦ ἐφανερώωνε κάποιον ρῆγμα, καὶ
μὲ τὸν σύγχρονον νέον κλονισμὸν τῆς ὑγείας μου, ἡ
ὅλην προσπάθεια διεκόπη σχεδὸν ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος.

Ἡ μακρὰ ὁμως καὶ ἀνεπιθύμητη αὐτὴ διακοπὴ, ἀντὶ νὰ μειώσῃ τὴν πίστιν μου ἐπὶ τὴν δυνατότητα τῆς κινήσεως αὐτῆς, τὴν ἐσφυρηλάτησα μᾶλλον, καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1933 ἀρχίζει πλέον σταθερὰ ἡ ἐργασία τοῦ Κήπου, ὅστις θὰ συνεκέντρωνε ἐφεξῆς, τὴν ὅλην κίνησιν.

Ἐφθασε ἡ στιγμή τῆς θετικῆς ἐφαρμογῆς καὶ κατὰ τρόπον, ὥστε ἐὰν στὴν θέσιν τῶν συμβατικῶν συνεργατῶν ἐνέδρευε ἐνδεχομένως ἡ ἀντιδρασις καὶ ἡ χλεύη, στὸ ἔδαφος ὅμως τοῦ σκαπανίσματος, στὴν ψυχὴ δηλαδὴ τῶν παιδιῶν τοῦ ἔρχοντα στὸν Κῆπο ἡρώσιωμέναν ἐνὶ τῇ συμφορᾷ, μὲ περιμένει ὁ πλῆθος ἀποσιωπῶν συνεργάτης καὶ δουλευτῆς τοῦ σκοποῦ:

Ἡ διαίτησίν τις των ὡς πρὸς τὸν πνευματικὸν νόμον καὶ τὸν στοργικὸν παλμὸν ποῦ διέπει τὸν Κήπον, καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη των εἰς αὐτόν. Καὶ παρὰ τὴν αὐτονομίαν δυσκολία καὶ δυστοκία τῆς προσπάθειας, ἡμῶν ἂν ἀναφέρω ἤδη, ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ Κήπου

ἀρχίζει νά λαμβάνη μορφήν καί ἐκδήλωσιν, ὑποσχου-
μένην εἰς χρονικόν κῆλον (ὁμαλῆς ἐργασίας) ὄχι
μεγαλύτερον τῆς δεκαετίας, θὰ παρουσιάσῃ ἕνα σῦ-
νολον ἀρκετὰ ὥργανοιό, ὥστε νά δύναται ὡδάν
ὀργωνόμεν χωρεθῇ νά δεχθῇ τόν καλόν σπύρον.

Ἡδη ἡ προσπάθεια ἡμπορεῖ με πᾶσαν δυνατὴν
συντομίαν νὰ καθορισθῇ ὡς ἑξῆς,

Κέντρον γενικός ὁ Κῆπος ὅλων τῶν παιδιῶν χωρὶς
καμμία διάκρισιν, ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἰσοδον ἀπὸ
πρωτῆς μέχρι νυκτός.

Ὁ Κήπος εἶναι κοινὸν κτῆμα, καὶ ὅτι περιλαμβάνει ἀποτελεῖ κοινὴν περιουσίαν ἐξ ἴσου ἀπὸ ὅλους σεβαστῇ. Ἄνθη καὶ καρποὶ τέρπουν τὴν ὄρασιν, ἀλλὰ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ θιγοῦν χωρὶς εἰδικῆν ἄδειαν. Τὰ παιχνίδια — ὅσα τυχόν ὑπάρχουν φθερίονται ἀπὸ τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ μολοντόι ἐλεύθερα καὶ πρὸς ἐλευθέραν χρῆσιν, ἐν ὑπόκεινται ἔως σήμερον παράδειγμα κλοπῆς ἐνὸς δέστω ἐξ αὐτῶν.

Καὶ ἀξίζεις νομίζω νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι χωρὶς χωροφύλακα ἢ παιδινόμον, τὰ παιδιά, τὰ μοιραῖως ἀρεσκόμενα εἰς τὴν καταστρατήγησιν τοῦ νόμου, προσ-
αρμοζονται τόσο πρόθυμα στὸ πνεῦμα τοῦ νόμου τοῦ Κήπου. — τοῦ κοινοῦ — ὥστε ὁ μὲν Κήπος νὰ μείνῃ ἀνέπαφος, τὸ δὲ χωριὸ ν' ἀρχίζῃ ἡδὴ αἰσθανόμενον τὴν ἀπολύτρωσίν του, ἀπὸ τῆς παιδικῆς ληστρικῆς ἐπι-
δρομῆς στὰ δένδρα του.

Παιδαγωγικὸν δὲ σύστημα — προσαρμολογούμενον πρὸς
εἰδικὰς ἀγωγικὰς συνθήκας — ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα
τοῦ Ἐρυσθίου Σταυροῦ Νεότητος, τὸ ὁποῖον μέσα
στὸ πλέον χαρούμενον παιᾶσιον, λαβεῖται τὴν ἀνθρώ-
πινην προσωπικότητα. Κοινὰ ἰδανικά, κοινὲς προσπά-
θειες, κοινὰ συμφέροντα ἀλλὰ μὲ ἀνιμολέβητα τὴν
αὐτενέργειαν τοῦ θὰ δώσῃ διέξοδον στὸν βαθύτατον
κρυμμένον σπινθῆρα.

Καὶ τόσον βοήθει· στήν προσπάθεια τοῦ Κήπου τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ παιδαγωγικὸ σύστημα, ὥστε αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου στὸν Ἑλληνικὸν Ε.Σ.Ν. καὶ ἰδιαιτάτα εἰς τὸν ἐμπνευσμένον διευθυντὴν του κ. Στυλιανόπουλον — γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη συμβολή του, καὶ νὰ δηλώσω, ὅτι ἐάν ποτὲ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιδιωκόμενον, εἰς τὸν Ἑρμῆδον Σταυρὸν Νεότητος τὸν ἐπεξεργαζόμενον τὴν ἡθικὴν ἀνάσπασιν τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ὀφείλεται ἡ πᾶσα τιμὴ.

Τὸν Μάϊον 1933 ιδρύθη ἡ πρώτη ἐξωσχολικὴ ὁμάς
Ε.Σ.Ν. ἀπὸ τ' ἀπόφοιτα παῖδιά τοῦ Δημοτικοῦ, καὶ
λειτουργεῖ ἐκανοποιητικὴ — πάντα μέσα στὸ ἀγροτικὸ
πλαίσιον.

Τὴν ὁμάδα ἐστέγαυσε ἓνα μικρὸ ἀλλὰ στοργικὸ
 δωμάτιον ταπετσαρισμένον μὲ εἰκόνες τοῦ Ε.Σ.Ν. χά-
 ρτες καὶ ἄλλες ἀνάλογες εἰκόνες, ὡς ἀναγνωστήριον,
 βιβλιοθήκη—γραφεῖον καὶ προχείρη βιβλιοθήκη Σχολῆς.
 Ὅσα παιδιά δὲν ἀκολούθησαν Γυμνάσιον, ἀκο-

Ὅσα παιδιά δὲν ἀκολούθησαν Γυμνάσιον, ἀκο-

λουθοῦν μαθήματα στοιχειώδους μορφώσεως, καὶ
προάγονται πνευματικῶς ὅσο δυνατόν ὑγιέστερον.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γῆν, τὴν φύσιν, τὸ χωριό, ἀποτελεῖ τὸν γνώμονά μας. Καὶ ἡ χαρούμενη κατεύθυνσις πρὸς τὴν δουλειά ποῦ λιθαράκι πρὸς λιθαράκι θὰ κτίσῃ τοῦ καθενὸς τὸ τίμιο σπίτι ἐπάνω εἰς ἡθικά θεμέλια, ἀποτελεῖ τὸ ἰδανικόν μας.

Τόσον δὲ εὐρύνεται βαθμηδὸν ἡ κίνησις καὶ τὰ βραδυνὰ μαθήματα ἀρχίζου νὰ ἐλκύουν τὴν προσοχὴν καὶ νέων ἀνδρῶν τοῦ διψοῦν μᾶθησι, ὥστε νὰ παρίσταται ἤδη ἀνάγκη νὰ μεγαλώσῃ τὸ ἀναγνωστήριον, πρῶτον τοῦ εὐτυχῶς ἐξοικονομεῖται εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ κηπουροῦ, ὁ ὁποῖος καταλλήλως διασκευαζόμενος προορῶνται εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον νὰ γίνῃ ἡ ἐστία τῆς κινήσεώς μας. Ἐπίσης ὑπάρχει πρόχειρο Γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον σὺν τῇ χρόνῳ θὰ ἀρθαιωθῇ σύμφωνα πρὸς τὴν ἑλκνὴν κίνησιν τοῦ Κήπου.

Ἡ α' ἐξωσχολικὴ ὁμάς Ε.Σ.Ν., διενήργησε ἔρα-
νον ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων ἐρυθροσταυριτῶν τῆς
Κω μὲ εἰσπραξίν 1400 δρ., ἐχάρισε τὴν χαρὰν τοῦ
Χριστουγεννιάτικου δένδρου στὸ χωριό, ἀσκεῖται στὴν
διοργάνωσιν ἑορτῶν ποῦ θὰ σκοραῖζουσιν τὴν χαρὰ
εἰς ὅλους — ἀσκήται γενικώτερα εἰς τὰ κατ' ἄτομον
καθήμεντα τοῦ ἀνθρώπου καὶ πολίτου καὶ τῆς ὁμά-
δος ἔναντι τῆς κοινωνίας, καὶ αὐτομάτως ἀναλαμβάνει
τὴν ὑποχρέωσιν τῆς καλῆς πρωτοπορείας, ἐφ' ὅσον
πολὺ μᾶλλον θ' ἀποτελέσῃ τὴν Μητέρα τῆς πρώτης,
Ὁμάδος τῶν ὅσων μέλλει νὰ περιλάβῃ ὁ Κῆπος, μίαν
ἐπὶ πλέον κατ' ἔτος ἀπὸ τ' ἀπόφοιτα τοῦ Δημοτικοῦ,
καὶ οὕτως ὥστε εἰς ὁρισμένην ἡλικίαν νὰ περιλαμ-
βάνωνται ὅλα τὰ παιδιὰ εἰς τὸν ὀργανωμένον παλμὸν
τοῦ Κήπου μέχρι τῆς ὥρας τῆς στρατιωτικῆς των
θητείας, ὁπότεν καὶ πάλιν κάποιον δίκαιον μάτι θὰ τὰ
παρακολουθεῖ.

παρakoλoυδει.

Ἡ ὁμάς Ε.Σ.Ν. θὰ ἐκδροάμη προσεχῶς εἰς Ἀθή-
νας διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πατρίδος
ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ τῆς πλευράν, ἀλλὰ συγχρόνως
καὶ ἀπὸ τὴν πλευράν τῆς ἀθλίας δυστυχίας εἰς τὴν
ὁποίαν κυρίως περιπίπτουν οἱ ἐγκαταλείποντες τὴν
καλὴν ὑπαίθυνον, πρὸς εὖρεσιν καλυτέρας τύχης. Τὸ
Ε.Σ.Ν. τοῦ Κέντρου ἐπροθυμοποιήθη εὐγενῶς νὰ στε-
γάσῃ τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ νὰ τοὺς διευκολύνῃ ποικι-
λοτρόπως.

*

Φυσικά, ἐκ παραλλήλου ὁργανώνονται καὶ τὰ κορίτσια. Ὑπάρχει ἐπίσης ὁμᾶς τῶν μεγαλυτέρων, με πρόγραμμα — καὶ ἐφαρμογὴν — μορφωτικὸν καὶ διαπλαστικόν, ἀλλὰ ὅπως γίνεται αὐτόνοητο, με ἄξονα τὴν γυναικεῖαν ἀποστολήν. Ἐπὶ τοῦ προέχοντος τοῦτου κεφαλαίου τῆς λειτουργίας τοῦ Κήπου, δὲν θὰ ἐκταθῶ σήμερον, ἐπιφυλασσομένη νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὴν ἑπομένην προσηχθὲν εὐκαιρίαν.

Σημειώνω μόνον, ὅτι πραγματοποιείται λάξενμα θετικό στήν ψυχή των τὴν τόσο ἀκατέργαστη, καὶ συγχρόνως γίνεται ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία γιὰ τὴν

ἐφαρμογὴν τοῦ πρακτικοῦ μέρους τοῦ καλοῦ προγράμματός μας. Ὁ καλὸς Κήπος, θὰ μᾶς παραχωρήσῃ καμμιὰ γωνιά του πρὸς στέγασιν στοιχειώδους οἰκοκυρικῆς σχολῆς καὶ πειραματικῆς μελισσοκομίας, ἀσφαλῶς δὲ κοινικοτροφίας — πρὸς ἰδιαίτεραν ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπερμάχου τῆς ζωῆς τῆς ὑπαίθρου μας εὐγενεστάτου φίλου κ. Δ. Ζωγράφου.

Ἀπὸ τὴν ομάδα τῶν κοριτσιῶν καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐρυθροσταυρικοῦ κώδικος ἐλπίζω ὅτι χωρὶς ἰδιαίτεραν προσπάθειαν θὰ προβάλλῃ ὡς φυσικὸς καρπὸς τοῦ καλλιεργουμένου δένδρου, τὸ πνεῦμα τοῦ ὀργανωμένου Κοινοφελισμοῦ, ποῦ θὰ προλαμβάνῃ τὸν πόνον, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐπουλώνῃ στοργικὰ τὰς πληγὰς.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ μικρότερα παιδιά τοῦ Κήπου ποῦ βομβοῦν μέσα σ' αὐτὸν ὡς μελίσσι, διαπλάσσονται αὐτόματα ἀπὸ τὴν τάσιν καὶ τὸ παράδειγμα τῶν μεγαλυτέρων τοὺς ὁποίους μετ' οὐ πολὺ θὰ διαδεχθῶν, μὲ μοτίβο πάντα τὴν χαρὰ ποῦ πλανᾶται στὸν Κήπο, — καὶ ἀπαλύνει τὸ ἔδαφος γιὰ κάθε καλὴ καλλιέργεια. Τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ γέλιο τοὺς εἶναι ἡ μουσικὴ τοῦ Κήπου — καὶ τὸ κλάμα τοὺς, πάντα μὴ ἀγαθὴ ἀφορμὴ διαπλουτικῆς ἐργασίας.

Αὐτὰ ἐν πάσῃ συντομίᾳ, εἶναι τὰ κύρια σημεῖα τῆς κινήσεως τοῦ Κήπου, τοῦ ὁποίου ἔμβλημα εἶναι ἡ Ἀγάπη καὶ μοχλὸς τῆς κινήσεως, οἱ κανόνες τῆς Ἀγάπης. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἔξαρκά κατὰ μέγα μέρος τὴν προκοπὴν του, ἀπὸ τὴν καθολικωτέραν Ἑλληνικὴν ἀγάπην.

Τὸ Κέντρον — ὑπουργεῖα Παιδείας καὶ Γεωργίας φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ λάβουν ἄμεσον γνῶσιν τῆς προσπάθειας, καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀφ' ὑψηλοῦ ἐγκάρδια συνεργασία Σχολείου καὶ Κήπου, ἐφ' ὅσον κοινὰ εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι κοινὰ τὰ ἰδανικά καὶ αἱ τάσεις.

Ἄλλως ὅσον περισσότερο τὸ Κέντρον μεριμνήσῃ διὰ τὴν μονομερῆ αὐτὴν προσπάθειαν, τόσον ἐν τῇ προόδῳ τῆς θὰ γίνεταί ὀλιγώτερον προσωπικὴ — καὶ τόσον οἱ ἐντεῦθεν ἐλπίδες μιμήσεως καὶ ἐπεκτάσεώς της, θὰ αὐξάνουν.

Πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων, εὐγενῶς προθυμοποιηθὲν νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν γενικωτέραν γυναικείαν δράσιν Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐργασίαν Κήπου Ἀνω Λεγωνίων, καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς αὐτὴν ὅσον ἡ ἀποστολὴ των ἐπιτρέπει, ἐκφράζω εὐχαριστήρια,

Ἀθῆναι 22 Μαΐου 1934.

Α. ΚΑΛΑΜΑΚΙΩ ΤΟΥ

Τὸ πρῶτον σχολεῖον κωφολόγων τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ δέκα ἀκριβῶς ἐτῶν, ὀλίγον μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους πρόσφυγας καὶ χιλιάδας ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλειμμένων παιδιῶν, ἡ Ἀμερικανικὴ ὀργάνωσις περιθάλψεως Near East Relief συνέστησε μέσα εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ὀρφανοτροφεῖα, ποῦ ἵδρυσεν εἰς τὴν χώραν μας, καὶ ἓνα μικρὸν σχολεῖον διὰ τὰ κωφάλαλα ὀρφανά της, μὲ διδασκάλισσαν μίαν Ἑλληνίδα εἰδικῶς ἐκπαιδευθεῖσαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Τὸ σχολεῖον αὐτὸ ἤρχισε μὲ δεκαπέντε παιδιά, ἀργότερα ὅμως ἐγκατεστάθη εἰς ἓνα χωριστὸν οἷκον εἰς τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας 48, καὶ ἐδέχετο ἐκεῖ καὶ ἄλλα παιδάκια, ἔφθασε δὲ ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν του τοὺς 20.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ὀργάνωσις, ἐνδιαφερομένη νὰ ἵδρυνθῇ τοιοῦτον σχολεῖον ἐδῶ, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπότροφον διὰ νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰδικῶς. Ἀμερικὴν κατ' ὅρους δὲ πρὸ δύο ἐτῶν νὰ συσταθῇ διὰ Π. διατάγματος ἰδιαίτερον νομικὸν πρόσωπον μὲ τὸ ὄνομα «Ἐθνικὸς Οἶκος Κωφολόγων», ἐπιχορηγούμενον ἀπὸ τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν τὸ μόνιμον σχολεῖον κωφολόγων καὶ τὸ ἐγκατέστησε προσωρινῶς εἰς τὴν Καλλιθέαν, ἕως ὅτου ἀνεγερθῇ κατάλληλον κτίριον μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα ἐκπαιδευτικὰ ὄργανα καὶ τὰ

ἀπαραίτητα ἐργαστήρια διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκπαίδευσιν καὶ τεχνικὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητῶν.

Ἡ μέθοδος διδασκαλίας ποῦ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ σχολεῖον εἶναι ἡ λεγομένη «methode orale pure». Ὁ μαθητὴς μαθαίνει γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν ἀσκεῖται εἰς τὴν προφορὰν φθόγγων ἐνάρθρων καὶ σιγὰ σιγὰ συνειθίζει νὰ ὁμιλῇ. Τὴν ἀκοήν του ἀντικαθιστᾷ μὲ τὴν ὄρασιν. Ἀντὶ νὰ ἀκούῃ τὸν συνομιλητὴν του, διαβάσει τὰς λέξεις εἰς τὰ χεῖλη του. Εἶναι τὸ λεγόμενον «speech-reading» δηλαδή ἡ ἀνάγνωσις τῆς ὁμιλίας. Τὰ παλαιὰ σήματα καὶ ἡ συνεννόησις μὲ συνθηματικὰ νεύματα κατηργήθησαν. Ἡ ἱκανότης τοῦ διδασκάλου ἐγκεῖται εἰς τὸ νὰ κατ' ὀρθὴν νὰ μάθῃ εἰς τὸν μαθητὴν του ὀρισμένας συσπάσεις καὶ κινήσεις τῶν μικρῶν μυῶν τοῦ λάρυγγος καὶ τῆς γλώσσης. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀποκτήσῃ ὁ μαθητὴς τὴν πείραν τῆς διακρίσεως τῶν φθόγγων ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν χειλέων καὶ ἀπὸ τοὺς μορφασμοὺς τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ὁμιλίαν. Δυσκολώτατα πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ὑπομονὴν μεγάλην καὶ πολλὴν ὁμολογούμενης καλὴν θέλησιν ἐκ μέρους διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Ἐπὶ τέλους, ὁ μαθητὴς κατορθώνει σιγά-σιγά νὰ μάθῃ νὰ προσφέρῃ ἓνα ἀριθμὸν λέξεων καθημερινῆς χρήσεως: εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς κυρίως διδασκαλίας,



ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ - ΥΓΕΙΑ

καὶ ἐπιπροσθέτως ΚΟΜΦΟΡ εἶνε τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ΣΑΝ - ΝΑΠ - ΠΑΚ.

Τὰ ΣΑΝ - ΝΑΠ - ΠΑΚ (προφυλακτῆρες διὰ τὴν ἔμμηνον περίοδον) περιέχουν σελοουλόζ. Εἶνε ἀπορροφητικὰ ἢ δὲ ἀπορροφητικότης δὲν μειοῦται μὲ τὴν χρῆσιν. Ἡ περικαλύπτουσα τὸ σελοουλόζ Νοσοκομειακὴ γάζα εἶνε στερεά. Εἶνε ἀμρότητα ἐμπεποτισμένα μὲ ἀντισηπτικὰ φάρμακα. Διαπλάσιμα καὶ μαλακὰ ἐξουδετεροῦν τελείως τὴν προστριβὴν. Εἶνε ἀόρατα καὶ ὑπὸ τὸ πλέον λεπτὸν φόρεμα. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεία καὶ μεγάλα Καταστήματα καὶ εἰς τιμὰς λίαν προσιτάς.



Κυτίον τῶν 12 Δραχμὰς 45.

” ” 6 ” 25.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ & ΑΙΓΥΠΤΟΝ: ΜΕΓ. ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΟΜ. 37

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Οἱ ἐπιθυμοῦντες, ἱατροί, διευθυνταὶ Κλινικῶν, διευθύντρια Γυναικείων Σωματείων κλπ., νὰ ἐξετάσουν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ΣΑΝ-ΝΑΠ-ΠΑΚ, δύνανται νὰ λάβωσι δείγματα ἀπολύτως ΔΩΡΕΑΝ παρὰ τοῦ Γραφείου τοῦ Γενικοῦ Ἀντιπροσώπου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΛΛΟΝΗΣ GEORGE

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Εὐδοκίμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι πρὸ ἡμερῶν παρελάβομεν τὸ «perfection», ἓνα μεγάλο βῆμα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Περμανάντ, τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Μὲ τὸ perfection ἐπιτυγχάνεται ἡ περμανάντ εἰς ὅλα τὰ μαλλιά, καθὼς καὶ εἰς τὰ βαμένα καὶ ἀπορρικὰ καὶ ὅπως θέλομεν, (πολὺ ὀντουλέ, λίγο μέτρια, ἢ συγχρόνως τὰ πάνω μεγάλας ὀντουλασιὸν καὶ γύρω μποῦνλες), χωρὶς νὰ βλάπτονται τὰ μαλλιά καὶ νὰ ἀλοιοῦται ἡ φυσικότης καὶ ἡ στιλπνότης των. Λόγῳ δὲ τῆς πτώσεως τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς τετραετοῦς ἐκπαιδεύσεως προσωπικοῦ, εἰδικῶς διὰ τὴν περμανάντ, αἱ τιμαὶ, μὲ τὸ προσωπικόν, τῇ ἐπιβλέψει τοῦ κ. George δοχ. 250, διὰ τοῦ ἰδίου κ. George δοχ. 400. Ἀκαδημίας 5. Τηλέφωνον 20-918.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:

Διὰ τοῦ perfection ἡ διαδικασία τοῦ Περμανάντ συντομεύεται κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἡ θερμότητα γίνεται ὀλιγώτερον αἰσθητή.

Παρελάβομεν τὰ νεώτερα καλλυντικὰ Skin Food Cream Vanishing Cream Skin Tonic καὶ ποῦδρες εἰς 8 χρωματισμοὺς, ὡς καὶ τὴν περιφρημὴν πούδρα νυκτός.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ”,



“ΒΟΤΡΥΣ,”

ΚΟΝΙΑΚ

ΒΕΡΜΟΥΤ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ

Ἀθῆναις 27 Τηλ. 22—207
Λατ. Ἀγ. Γεωργίου Καρύτση—Τηλ. 20-461

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σταδίου 15 Δ'—Ἀθῆναι
Τηλεφ. 21-711—21-712



“ΜΑΡΚΟ,”

Οἶνος ἐπιτραπέζιος (σαλατιὸς)

Λευκὸς—Ἐρυθρὸς Ροζινίτης

προεγύσεως Μαρκοπούλου (Μεσορείων)

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΤΣΗ—ΤΗΛ. 20-461

ΜΕΤΑΞΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,”



ΜΗ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

ΟΜΜΑΤΟΨΑΛΙΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΤΥΧΟΝΤΑ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ!

Ἡ ἐξαιρετικὴ ποιότης τῶν κρυστάλλων μας, ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν σκελετῶν μας «Montures» καὶ ἡ ἀνεγνωρισμένη εἰδικότης μας, ἐγγυῶνται τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν τῶν κ. κ. Ὀφθαλμιάτρων.

ΟΠΤΙΚΟΣ

Δ. Ι. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΗΣ
ΕΡΜΟΥ 5 Α

ΚΑΤΩΘΕΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(Πλησίον Πλατείας Συντάγματος)

ΠΡΙΝ ΓΕΝΝΗΘΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Τὸ νέον βιβλιάριον τοῦ GLAXO
πραγματευόμενον περὶ τῆς ζωῆς
τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν περίοδον
τῆς ἐγκυμοσύνης παρέχεται δωρεὰν
παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α.Ε.

ΜΕΑΝΔΡΟΥ 52 - ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἔναντι
λήψεως γραματοσήμου τριῶν δραχμῶν.



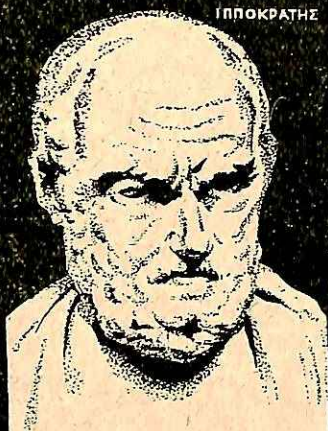
Δὲν περιέχει
ἐπιβλαβεῖς οὐσίες



Ἡ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ

ΟΦΕΛΕΙΝ ΜΗ ΒΛΑΠΤΕΙΝ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ



Ἐπὶ μίαν δευαετίαν ἐπιυρᾶτεὶ σταθερῶς λόγῳ τῆς ἀνεγνωρισμένης εὐχαρίστου γεύσεως, ἐπισημονιότητος κ' λογιυῆς τιμῆς.



ΟΔΟΝΤΟ-ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Ravinos

ΜΗΝΥΤΟΡ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,

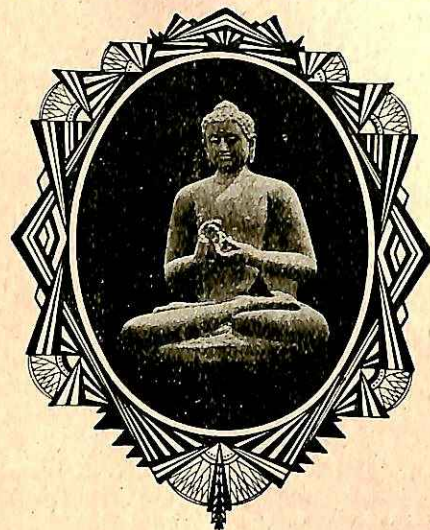
Τις Τσάντες σας, Ζῶνες καὶ ὅλα τὰ Εἶδη τοῦ Ταξειδίου εἰς ἀπαράμιλλον τελειότητα μόνον στὸ γνωστὸ σας Κατάστημα :

Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ & Μ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ

Ρόμβης 7 Ἀθήναι

Τηλ. 21-506

ΤΣΑΪ ΙΝΔΙΩΝ
(THÈ DES INDES)



Φάρμακον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. Θεραπεύει αποτελεσματικῶς τὴν χολολιθίασιν, κυστίτιδα, ψαμμίαν, οὐριτικὰς ἀποφράξεις, νεφρτικὰς παθήσεις καὶ ἐν γένει τὰς ἀσθενείας οὐροποιογεννητικῶν ὁργάνων. Ἀπαράμιλλον διουρητικόν. Ἀνακουφίζει μεγάλως τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ἀρθριτισμοῦς. Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις καὶ τὰ χημικὰ φάρμακα ἅτινα μόνον σὰς καταστρέφουν τὸ στομάχι σας καὶ οὐδὲν θετικὸν φέρουν ἀποτέλεσμα. Ζητεῖτε ἀπὸ τὰ φαρμακεία τὸ κυτίον μετὰ τὸ ἀνωτέρω σῆμα.

Τὰ φθαρτὰ μέρη τῆς μεταξωτῆς παληᾶς κάλτσας, ἡ πτέρνα, τὸ πέλμα, τὰ δάχτυλα γίνονται καινουργῇ ἀλλασόμενα μετὰ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν. Μὲ ἓνα ζευγὸς πατοῦσες Κερασσώτη κερδίζετε ἓνα ζευγὸς καινούργιες κάλτσες.

Πρατήρια: Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 59 (πλησίον ὁδοῦ Αἰόλου)

Ὁδὸς Θησέως 93 (Χαροκόπου) καὶ Πλατεία Ἀγάμων

ἡ ὁποῖα πλέον ἀφορᾷ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς φωνῆς. Ἀργότερα, θὰ διδαχθοῦν τὰ μαθημάτων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, σχεδὸν ὅπως καὶ εἰς τὰ ἀπλὰ σχολεῖα: ἀριθμητικὴ, γεωγραφία, ἱστορία, φυσιογνωσία κλπ. Βέβαια, δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἀναγνώσεως καὶ προφορᾶς, ἀλλὰ καὶ περὶ γραφῆς, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν σχετικὴν πολὺπλοκον ὀρθογραφίαν μας.

Τὸ σχολεῖον ἔχει τέσσαρας τάξεις, μετὰ δύο τμήματα ἑκάστην. Ἐνα παιδί ἢ μπορεῖ νὰ ἀποφοιτήσῃ μετὰ πέντε ἢ ἕξ ἔτη, ἀλλὰ καὶ μετὰ δέκα ἔτη. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν του, τὴν εὐχέρειαν τῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν φυσικὴν εὐκαμψίαν τῶν μυῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους κυβερνᾶται ἡ προφορά. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὸ σχολεῖον τοῦ διδάσκει μίαν τέχνην εἰς τὴν ὁποίαν δείχνει ἐπίδοσιν ἰδιαιτέραν. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς ἔχει ἐδῶ ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα. Τὸ νέον κτίριον τοῦ σχολείου θὰ περιλάβῃ ἐργαστήρια ραπτικῆς, πλεκτικῆς, ξυλουργικῆς, βιβλιοδετικῆς, ὑποδηματοποιΐας καὶ ἄλλων καταλλήλων τεχνῶν.

Τὸ Σχολεῖον Ἀθηνῶν διοικεῖται ἀπὸ Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἀντιλήψεως. Διευθύνεται ἀπὸ τὴν κυρίαν Μαρίαν Ἰσιδώρου, παιδαγωγὸν ἱκανωτάτην μετὰ μακρὰν πείραν, μετὰ ἓνα δὲ ἔτος θὰ ἀποκτήσῃ δύο εἰδικὰς διδασκαλίσσας αἱ ὁποῖαι σπουδάζουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὴν μεγάλην σχολὴν Clarke τῆς Northampton μετὰ ὑποτροφίας τοῦ Ἐθνικοῦ Οἴκου Κοφαλάων. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν διδασκαλισσῶν μας εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπρωτιμῆθη διότι ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα ἔχει ὅλους σχεδὸν τοὺς φθόγγους καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου τῆς γλώσσας μας, καὶ διότι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν βοηθεῖ ὁλκῶς καὶ ἡ γνωστὴ Ἀμερικανικὴ ὁργάνωσις Near East Foundation, εἰς τὴν ὁποίαν κυρίως ὀφείλει ἡ Ἑλλάς τὸ πρῶτον τῆς σχολεῖο διὰ κοφαλάων.

Μ. Ε. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Διευθύνων Σύμβουλος τοῦ Ἐθνικοῦ Οἴκου Κοφαλάων

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Παπαστρατεῖος Σχολή, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ἀρχίζει νὰ γίνεταί γνωστὸ καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά μας, μᾶς χάρισε τὸ βράδυ τῆς 23 Μαΐου μεγάλη ἀπόλαυσι δεικνοντάς μας τὰ ἐμπρεμιέ της.

Ἡ ἐπίδειξις αὐτῶν εἶχε γίνεαι τὸ ζήτημα τῆς

ἡμέρας καὶ κόσμος πολὺς, παρ' ὅλη τὴ ζέστη, συνέρρευσε στὴν αἴθουσα τοῦ «Ἀτελιέ». Ὁρισμένως δὲ δὲν μετάνιωσε γιὰ τὴ τόλμην μετὰ τὸ νὰ κλεισθῇ ὁλόκληρος ὥρες σὲ κλειστὸ χῶρον, γιὰ τὸ θέαμα ποὺ ξετυλίχθηκε μπρὸς τὰ μάτια τοῦ ἡτο τελείως πρωτότυπο γιὰ τὸν τόπο μας.

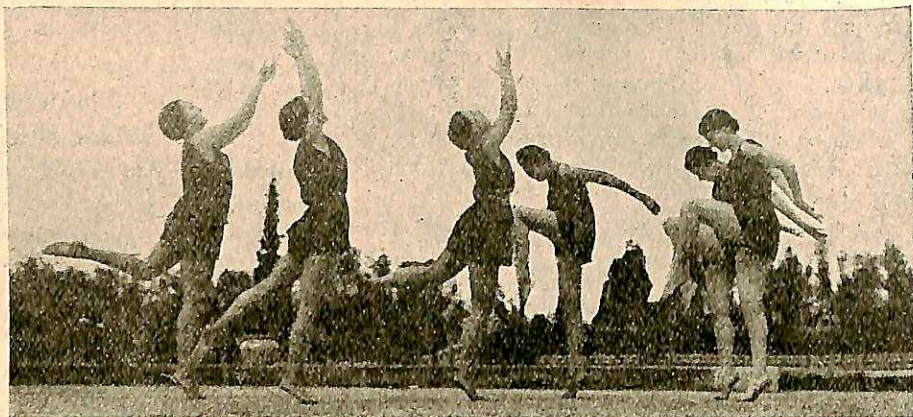
Τὰ βλέμματα ὅλων, μετὰ ἐνθουσιώδη κατάπληξι, σταματοῦσαν στὰ γεμάτὰ ὄνειρώδη ὁμορφιά δημιουργήματα ποὺ παρήχθησαν στὸ ἐργαστήριον τῆς Διακοσμητικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος Κας Μ. Ἀναγνωστοπούλου — Βρανίκα, ποὺ ἐμφανίσθηκαν σὲ ἔτοιμα φορέματα, ραμμένα, ἀπὸ τοὺς καλύτερους ραπτικὸν οἴκους μας καὶ σὲ τόπια ὑφάσματα. Τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ περιέκλειε μέσα τοῦ ὁλόκληρο σχημάτων καὶ χρωμάτων «χαρούμενο κόσμον, δημιουργημένον γιὰ τὸν ὄνειροπόλῃ» ὅπως ἐκφράζεται κάποιον ὁ Ράσκιν, γιὰ τὴν ἀφελὴ σχέδια τῶν παιδιῶν τῆς Σχολῆς ὕστερα ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ καὶ τεχνικὴ ἐπεξεργασία ποὺ δέχθηκαν στὸ ἐργαστήριον τῆς διακοσμητικῆς μεταμορφώθηκαν σὲ ἔργα ἀληθινὰ ἀνώτερης τέχνης.

Ὁ ἀερογράφος τοῦ ὁποίου ἡ χοῆσις εἰσήχθη πρὸ δύο χρόνων καὶ ἡ στάμπα, ἡ διδασκαλία τῆς ὁποίας ἀρχισε πρὸ λίγων μηνῶν εἶνε οἱ δύο τεχνικὲς ποὺ χρησιμοποιήθησαν φέτο γιὰ τὴν διακόσμησιν τῶν ὑφασμάτων.

Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ εἶδαμε δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ποῦμε μετὰ αὐτοπεποίθησιν ὅτι ἡ πείρα, οἱ εἰδικὲς γνώσεις, ἡ ἐπιστημονικὴ τεχνικὴ κατάρτισις καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα τῆς Κας Βρανίκα πολὺ γρήγορα θὰ δημιουργήσουν Σχολή, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ δίπλα στὶς ξένες διακοσμητικὲς σχολάς, τίς ὁποῖες ἔφεραν στὸ σημερινὸ σημεῖο ἡ πολυχρόνια παράδοσις καὶ τὰ ἀφθονα ὑλικά μέσα, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν καὶ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνία, ποὺ ὁλόθερμα τίς ὑποστηρίζουν, γιὰ τὴν πιστεύουν καὶ στὸν καλλιτεχνικὸ καὶ στὸν ὠφελιμιστικὸ προορισμὸν τους.

N. N.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ "ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,"



Ἄλλο μίαν ἐπιδείξιν γυμναστικῆς.

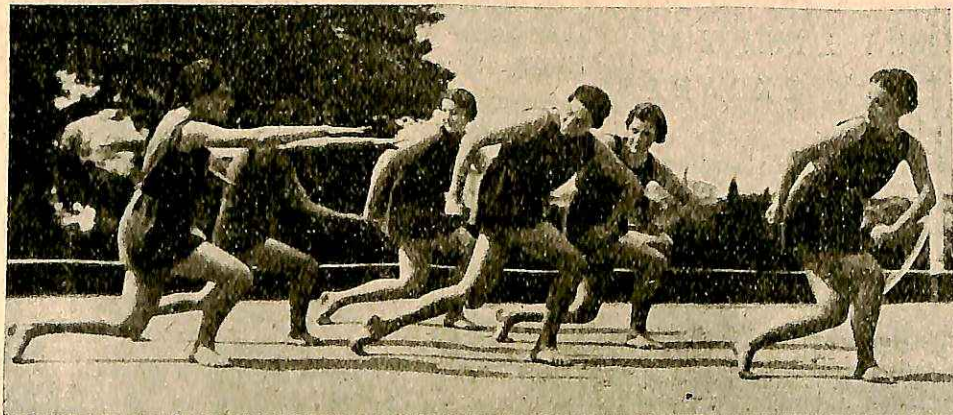
Ἡ ἐργασία τῆς δ. Κούλας Πράτσικα, καὶ τῆς κ. Πόλης Ματεῦ εἰς τὴ γυμνασιεὺ καὶ «ἐκνησεολογία», εἶναι ἀπὸ τῆς συστηματικώτερες ποῦ γίνονται στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπὸ τῆς αἰσθητικώτερες.

Ἡ τελευταία ἐπιδείξει τῆς σχολῆς τους, μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦμε τὴν πολλαπλὴν τῆς δυναμικότητά. Ἀρχισε μὲ ομάδα παιδιῶν, καὶ πρέπει νὰ σταματήσουμε στὴ χαριτωμένη αὐτὴ ἐμφάνισι, ποὺ κρύβει μεθοδικὴ καὶ παιδαγωγικώτατὴ ἐργασία. Χαρήκαμε τὸ παιδί ποὺ ἔξετέλεσε παίζοντας σχεδὸν γυμνάσματα δύσκολα, χαρήκαμε τὸ ἔξοιστο ποὺ παίχθηκεν τὸν ὅλον ἥλιο καὶ σὺ καθαρὸ ἀέρα. Μᾶς ξεκοίρασε ἀπὸ τὰ ὀλιβερώτατα θεάματα ἀντιαισθητικῶν μπαλέττων, ποὺ πληθύνθηκαν ἐπικίδυνα τὸ τελευταῖο αὐτὸ καιρὸ, καὶ ἄσυστηματοποίητα, ἐγκληματικά, καταπονοῦν τὸ παιδί, ὅτ' ὅποιο ἐν τούτοις περιμένουμε τὴ καινούργια γερὴ γενεά. Καὶ μόνον τὴ λαμπρὴ αὐτὴ παιδαγωγικὴ ἐργασία ἂν παρουσίαζε ἡ Σχολὴ Πράτσικα θὰ ἔφθανε νὰ ἐνθουσιάσει. Ἀλλὰ δὲ σταματᾷ ἔδω, ἀκολουθεῖ τὴ ὁμάς τῶν μεγάλων, σὰ γυμνάσματα τους τῆς «δυνάμεως καὶ ἐλαφρόδος» βλέπομε τὸ πὼς ἡ μεθοδικὴ ἐπίμονη ἐργασία κάνει τὸ κορμὶ σίδερο καὶ λάστιχο μαζὺ. Πηδηγμάτων ποῦ τὸ κορμὶ ἀνηλώνεται αἰθέρα μὲ κινήσεις ἀπαλὲς καὶ ρυθμικέες, Γυ-

μνάσματα παλμοῦ γεμῖτα χάρι καὶ δόνησι, «Χαλαρώματα» ποῦ τὸ σῶμα ἐλευθερωμένο ἀπὸ τῆ βαρεῖαι μυϊκῆ σύστασις ποῦ φέρνει ὁ καθιστικὸς βίος, ἀποκτῶ ὅλη τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἀνθρώπου ποῦ ζῇ ἀπὸ φύσι. Τὸ χορμὶ ἐλεύθερο πιά εὐκίνητο εὐπλαστο πειθαρχημένο, προχωρεῖ στὸ σημεῖο νά μپορεῖ νά ἐκφράξει τὰ συναισθηματα τῆς ψυχῆς. Ἡ «κίνησεολογία», ὡπως ὀνομάζουν αἱ κ. κ. Πρώτιστα καὶ Ματέῦ τὴν ἐργασία τους στὸ ἐπίτεδο αὐτό, ἔχει οὐσιωστικά φθάσει στὰ σύνορα τῆς ὀρχηστικῆς τέχνης. Πῆραν μοτίβα λαϊκῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, Καραγκούνικου, Ροδίτικου, Πεντάζαλλ, Τσακύνικου, καὶ τὰ ἀπέδσαν με ἐλεύθερη ὀρχηστικῆ ἐρμηνεία, σύμφωνη ὅμως βασικά με τὸ ἰδιαίτερο χαρακτήρα ἐκάστου χοροῦ. Ἡ κ. Ματέῦ ἔγραψε τὴ μουσικῆ τῶν λαϊκῶν χορῶν κατάλληλη πιά τὴν ἐλεύθερη ἐρμηνεία τους.

Ἡ ἀξιολογὴ προσπορεύει τῶν δύο αὐτῶν Ἑλληνι-
δων τὶς τιμὰς. Εὐχόμεστε νὰ γίνει ἀπαρχὴ ἀναβιώ-
σεως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρχηστικῆς, καὶ ἐλπίζω, ὅτι,
κἀπὸ αὐτὸ τὸ ἴδιο σὺνταγμα, μέσα στὸ γύρω ἀρμονικὸ
πλαίσιο, ἡ ἴδια παλὶ Ἑλληνικὴ φυλὴ θὰ ἀναστήσει
καὶ θὰ συνεχίσει τὴ χαμένη ἀρμονία τῆς Ἑλληνικῆς
ὀρχηστικῆς.

KATEPINA I. KAKOYPH



ΣΤΗΛΗ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Ἡ ἰδρυσις τοῦ νέου Τμήματος ψήφου τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, συνετελέσθη τὴν 26 Μαΐου. Εἰς τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν προσῆλθε μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιο-λογικῆς Ἑταιρίας, ὅλες ἐμφορούμενες ἀπὸ τὸν πόθον νὰ ἰδοῦν πραγματοποιουμένην τὴν πλήρη ἀπόκτησιν τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν τῶν δι-καιωμάτων.

Καὶ πρῶτον ἔλαβε τὸν λόγον ἡ πρόεδρος τοῦ νέου τμήματος κ. Ρίτσα Κορομυλά, ἡ ὁποία προσεφώνησε τὸ πολυπληθέςτατον ἀκροατήριον ὡς ἑξῆς:

Κυρίες μου,

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων, ὁμοσπονδία 70 γυναικείων Σωματείων, ἀπεφάσισε στὴ Γενική του Συνέλευσι τῆς 29 Μαρτίου 1934 νὰ ἰδρύσῃ Τμήμα Ψήφου καὶ μοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ἀναθέσῃ τὴν προεδρεία του, γιὰ νὰ τὸ ὀργανώσω, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικὸ του.

Τὸ Τμήμα αὐτὸ θὰ διοικῆται ἀπὸ συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν αἱ Κυραὶ Ἑλένη Τρικυπῆ, Ἐδλα Νάξου, Εὐφροσύνη Χάρτ, Ἑλένη Ρουσοπούλου, Ἑλένη Γιαννούλη, Μαρία Πάλλη, καὶ Λιλή Παμπούκη, πρόσωπα γνωστὰ γιὰ τὴν δράσι τους, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις τῆς σοβαρότητος ποὺ θὰ ἔχη ἡ ἐργασία μας.

Ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου σὰς εὐχαριστῶ θεο-
μῶς πὺν ἤλθατε σήμερα καὶ σὰς παρακαλῶ, νὰ μᾶς
βοηθῆσετε μὲ τὴν συνεργασίαν σας, ἡ καθεμιά σας,
ὅπως καὶ ὅσο μπορεῖ.

Βέβαια πολλές γυναικὲς ἡσυχολήθησαν με αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἴτε ὡς άτομα, εἴτε ὡς ὁργανισμοί. Δὲν ἀγνοοῦμεν τὰς προσπάθειάς των. Ἀλλὰ εἶναι τόσο πολλή ἡ δουλειά, εἶναι τόσο ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνήσωμε μὲ ἕνα πλῆθος γυναικῶν, ὥστε κάθε μιὰ ἀπὸ ἐμᾶς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ μ' ὅλην τὴν τὴν καρδίαν, γιὰ νὰ κατορθώσωμε ἢ κάθε Ἑλληνίς νὰ ἔχῃ τὸ ἐκλογικὸν τῆς βιβλιόριο.

Σκοπός μας δὲν εἶναι, ὅπως πολλοὶ νομίζουν, ν' ἀπο-
κτήσωμε ψῆφο, ἀπλῶς γιὰ νὰ ψηφίσωμε. Δὲν εἶναι
εὐχαριστίας. Εἶναι ὑποχρέωσις. Ἡ ψῆφος, ὅπως τὴν
ζητεῖ τὸ Τμήμα μας, δὲν εἶναι σκοπός. Εἶναι μέσον
ποῦ θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ γίνωμεν ἕνας ὁργανισμὸς
ἄξιον προσοχῆς, ὥστε νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὸν
μισὸν κόσμον ἡ γνώμη τοῦ ἄλλου μισοῦ.

Ἐν εὐμεθῶ ἐνωμένους, θὰ ἐπιτύχωμε. Καὶ γι' αὐτὸ
σᾶς παρακαλῶ ν' ἀκούσετε προσεκτικὰ τὴν Γραμμα-
τέα τοῦ Τμήματος, κυρίαν Χάρτ, ἥ ὁποία θὰ σᾶς ἐκ-
θέσῃ νὸ πρόγραμμα μας, θὰ σᾶς πῇ μὲ ποῖο τρόπο
θὰ ἐργασθῶμε καὶ θὰ σᾶς διαβάσῃ τὸ Ψήφισμα πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχουμε καμμίαν ἀμφι-
βολίαν ὅτι θὰ θελήσετε νὰ ὑπογράψετε.

Κατόπιν ἡ γραμματεὺς κ. Εὐφρ. Χάρτ ἐξε-
θεσεν ὡς ἑξῆς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν σκοπὸν
τοῦ Τιμήματος Ψήφου.

Κυρίαί μου,

Ὁμολογῶ ὅτι λαμβάνω τὸν λόγον μὲ καίποιαν
συγκρίτησιν, διότι πρώτην φορὰν ὁμιλῶ δημοσίᾳ καὶ
πρὸ τοιοῦτου ἐκλεκτοῦ κοινου, ζητῶ δὲ διὰ τοῦτο
ἐκ τῶν πρωτέρων νὰ κριθῇ μὲ ἐπιείκεια.

Μὲ ὀλίγα λόγια θὰ προσπαθῇσω νὰ σᾶς ἐκθέσω τὸν σκοπὸν τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεώς μας, ἡ ὁποία προσλαμβάνει τὸν τύπον καὶ τὸ κύρος μιᾶς Γενικῆς τῶν Ἑλληνίδων Συνελεύσεως, ὥς καὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τμήματος τῆς Γυναικείας Ψήφου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μὲν τμήμα τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων, ἀλλ' ἔχει, ὥς ἐκ τοῦ μοναδικοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει, αὐτοτελείαν ὀργανώσεως συμφώνως μὲ τὸ καταστατικὸν τοῦ Ε. Σ. Ε. συνεργαζόμενον μὲ κυρίας αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον. Τὴν ἴδρυσιν τοῦ τμήματος τούτου ὀφείλομεν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα τῆς κυρίας Κορομηλά, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἔχει ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἑργασίας τοῦ Συμβουλίου ἡ προεδρεία.

Κυρίες μου, ἡ τελευταία δημοτική ἐκλογή ἀπέδειξε, ὅτι ἐλάχιστοι μόνον Ἕλληνίδες ἤσκησαν τὸ δικαίωμα τῶν ψηφίζουσιν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν ὁ νεαρὸς σχετικὸς Νόμος καὶ ἐπεὶ δὲν θέλομεν νὰ καταλογίσωμεν εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν Ἑλληνίδων τὴν ἐμφάνισιν τόσοσιν ὀλίγων ψηφοφόρων, ἀλλὰ εἰς τὰς μεγάλας δυσκολίας, τὰς ὁποίας συνήνεσαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαπαιτουμένων διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ δικαίου τούτου τύπων, δηλαδὴ ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν πιστοποιητικῶν, ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου, ἐσκέφθημεν νὰ ὀργανώσωμεν τὸ Τμήμα τῆς Γυναικείας Ψήφου, τὴν ὁποίαν ἴδρυσιν καλεῖσθε σήμερον νὰ ἐπικυρώσητε καὶ νὰ ἐπισημοποιήσητε, ἀφροῦ βεβαίως ἀκούσητε καὶ νὰ ἐγκρίνετε τοὺς σκοποὺς τοῦ. Σκοπὸς λοιπὸν τοῦ Τμήματος Γυναικείας Ψήφου εἶναι, ὥς θὰ ἰδῇτε καὶ ἀπὸ τῶν διανεμηθέντα Κανονισμὸν (ἄρθρον 2), ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις τοῦ ζητήματός μας καὶ μάλιστα ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς διευκολύνσεως τῶν γυναικῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐκλο-

γικού των βιβλιαρίων και την άσκησιν του σχετικού δικαϊωμάτων των, αλλά και από την εύρυθμειαν έννοιας της βελτιώσεως γενικώς της θέσεως της γυναίκος εν τη Πολιτείᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνίδας, ἀσχετῶς τάξεως καὶ πολιτικῶν φρονημάτων, διὰ νὰ κατανοηθῇ ἀπὸ αὐτάς, πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπωφεληθῶν τοῦ δικαϊώματος τοῦ ψηφίζεῖν, ὅχι διὰ νὰ κάμουν πολιτικῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποκτήσιν μίαν δύναμιν τὴν ὁποίαν θὰ μεταχειρισθῶν γενικώτερον, ὡς λ. χ. πρὸς βελτίωσιν της θέσεως της ἐργαζομένης Ἑλληνίδος, πρὸς βελτίωσιν ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν προστασίαν της μητρὸς καὶ τῶν ἀνηλίκων, πρὸς βελτίωσιν της θέσεως της εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα ἐργαζομένης γυναίκος καὶ πρὸς βελτίωσιν καὶ ρύθμισιν χιλιάδων ἄλλων ζητημάτων τὰ ὁποῖα σχετίζονται μετὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα.

Τὸ σχέδιόν μας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἰδρύσιν ἐνὸς κεντρικοῦ Γραφείου ἐνταῦθα ὁδὸς Ἀλεξ. Σούτσου 26 ἀπὸ τοῦ ὁποῖον θὰ παρέχεται κάθε σχετικὴ καὶ πρὸ παντός θετικὴ πληροφροῖα ὡς καὶ κάθε διευκόλυνσις διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ τὴν ἐγγραφήν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, διὰ νὰ μὴ χάνουν δὲ τὸν πολυτίμὸν των καιρὸν αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες, θὰ ἰδρῶσιν καὶ μόνιμα ἐνοριακὰ παρατήματα. Ὅσοι δὲν ἔχετε βιβλιάρια καὶ θέλετε νὰ λάβετε δύνασθε ἀπὸ τώρα νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον Ὁδὸς Ἀλεξ. Σούτσου 26 ἀπὸ τὰς 11-12½. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἰδρῶσιν καὶ ἐπιτροπὰς ἀντιπροσωπευτικὰς τοῦ τμήματος εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν μετὰ ἐντοπίας κυρίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐργασθῶν ἐπὶ τῶν βάσεων μας. Σήμερον ἐτείναμεν τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Πειραιᾶ καὶ παρεκαλέσαμεν τὴν Κυρίαν Καζανόβα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Τμήματος εἰς τὸν Πειραιᾶ. Καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων θὰ ἔχωμεν ἀνάγκη της πολυτίμου βοηθείας ὅλων σας καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ σᾶς εὐρωμεν προθύμους νὰ μᾶς βοηθήσητε. Ἐπὶ τοῦ σᾶς εὐρωμεν ὡς παρακαλοῦμεν νὰ ἐπικοινωνήσητε μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν μας καὶ νὰ μᾶς ὑποβάλετε τὰς τυχόν ἀντιρροήσεις καὶ τὰς ιδέας σας, θὰ μᾶς εὐρετε δὲ πάντοτε προθύμους νὰ δεχθῶμεν κάθε εὐλογον παρατήρησιν καὶ κάθε ὠφέλιμον σκέψιν. Ὅσαι δὲ συμφωνοῦν μετὰ τὸ σήμερον ἐκτεθέντα, δηλαδὴ μετὰ τὰς βάσεις τοῦ ὅλου προγράμματός μας ἐργασίας, παρακαλοῦνται νὰ ἐγγραφῶν ἀμέσως μέλη τοῦ Τμήματος, συμπληρῶνουν τὸ σχετικὸν δελτίον τὸ ὁποῖον διενεμήθη καὶ παραδίδουσι τοῦτο κατὰ τὴν ἑξοδον. Εἰς τὸ μέλλον τὰ νέα μέλη τοῦ Τμήματος μας θὰ προτείνωνται ἀπὸ δύο ἄλλο μέλη.

Δὲν εἶναι βέβαια ἀνάγκη νὰ σᾶς ἐξηγήσω ἰδιαιτέρως ὅτι κάθε ὁργάνωσις ἔχει ἀνάγκη καὶ πόρων διὰ νὰ καλύπτῃ τὰ ἔξοδα της λειτουργίας της, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα δὲν θὰ σᾶς ἐπιβαρύνουμε μετὰ συνδρομῆν.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ἑθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων διέθεσεν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων του ἰδιαιτέρως Δρχ. 5000 ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ Τμήματος μας. Ἀλλὰ καὶ κάθε προαιρετικὴ ἐνίσχυσις ἐκ μέρους σας, ὅσον δήποτε μικρὰ ἢ μεγάλῃ, θὰ εἶναι πάντοτε δεκτὴ μετὰ της αὐτῆς εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ λύπης μας ἀνεγνώσαμεν, ὅτι ὑπῆρξε καὶ μία σκέψις περὶ καταργήσεως της γυναικείας ψήφου ἐνεκα δήθεν της ἀδιαφορίας τῶν Ἑλληνίδων πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἄσκησιν τοῦ δικαϊώματος τούτου. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀντιταχθῶμεν μετὰ σθένος ἐναντίον πάσης τοιαύτης σκέψεως, ἡ ὁποία ὡς βάσιν θὰ εἶχε τὴν δήθεν ἀδιαφορίαν της Ἑλληνίδος ἀπέναντι τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἀπέναντι της θέσεώς της καὶ της ὠφελιμότητός της εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν. Τούτου ἐνεκεν καὶ προτείνομεν σήμερον τὴν ὑποβολὴν ψηφίσματος πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ ἐκφράζωμεν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν, ὅπως ὅχι μόνον μὴ μᾶς ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς δοθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, ὅπου ἡ γυναῖκα δύναται πραγματικῶς νὰ προσφέρῃ μεγάλας καὶ θετικὰς υπηρεσίας, καὶ νὰ μᾶς δοθῇ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζεῖν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, διότι, ὁμολογῶ, ὅτι αὐτὴ ἡ διάκρισις, δηλαδὴ νὰ θεωροῦμεθα ἱκαναὶ πρὸς ἐκλογὴν δημάρχου καὶ δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἀνίκανοι νὰ ἐκλέξωμεν βουλευτάς, μοῦ φαίνεται ἀκατανόητος. Συγχρόνως δὲ πρέπει νὰ ἐκφράσωμεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μας, ὅπως τροποποιηθῇ ὁ σχετικὸς νόμος εἰς τὸ σημεῖον τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τῶν ψηφοφόρων γυναικῶν καὶ νὰ τεθῇ τὸ 21ον ἔτος ἀντὶ τοῦ ἤδη ἰσχύοντος 30οῦ ἔτους. Τὸ σχετικὸν ψηφίσμα θὰ σᾶς ἀναγνώσω μετ' ὀλίγον καὶ παρακαλῶ νὰ γίνῃ τοῦτο διὰ βοῆς ἀποδεκτόν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, Κυρίαί μου, ὅτι της Ἑλληνίδος τὸ πεδίον δράσεως εἶναι εὐρύτατον, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσκόλους περιστάσεις, καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνίς δύναται πράγματι νὰ προσφέρῃ πολλὰς υπηρεσίας καὶ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν κοινὴν εὐημερίαν, ὅπως ἄλλωστε τὸ βλέπομεν καθ' ἡμέραν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῇ, ὅτι πρῶτιστον αὐτῆς καθήκον εἶναι ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ μόρφωσις ὑγιῶν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς μητέρων τοῦ μέλλοντος καὶ εὐσυνειδήτων καὶ νομοταγῶν πολιτῶν. Ὁ σκοπὸς της δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑποσκέλις της θέσεως τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἡ φροντίς ὅπως συμπληρῶνῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ διὰ μῆς εὐκρινούς συνεργασίας.

Τέλος θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅπως ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις μας οὐδὲν ἔχει πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν ὁργάνωσιν τοῦ ἔργου πρὸς ἀπόκτησιν ψήφου ὑπὸ τοῦς ὁρους τοῦς ὁποῖους σᾶς ἀνέφερα. Ἐνώπιον τοῦ σκοποῦ τούτου ὅπως καὶ ἐνώπιον πάσης γενικωτέρας ιδέας

ἀναφερομένης εἰς ζητήματα της γυναικός, αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ ἀντιλήψεις δὲν ἔχουν καμμίαν θέσιν, διότι πρῶτιστον πάντων πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλαι εἴμεθα Ἑλληνίδες, καὶ ὅτι ἐργαζόμεθα ὑπὲρ της κοινῆς μας μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη τὸ ψηφίσμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν.

Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰς κ. κ. Ἑλ. Τρικούπη, Ρ. Κορομηλᾶ καὶ Ε. Χάρτ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπεσχέθη νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως διὰ νέου νόμου δοθῇ στίς γυναῖκες ἡ ἐκλογιμότης στίς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογάς. Ἐπίσης εἶνε διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ὁρίσῃ ὡς κατωτάτον ὅριον ἡλικίας, τὸ 25 ἔτος διὰ τὰς ψηφοφόρους, πρὸς τοῦτοις νὰ διορίσῃ γυναῖκες στίς ἐπιτροπὰς ποὺ πρόκειται ν' ἀναθεωρήσιν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ νὰ δοθῇ στὸ Τμήμα Ψήφου ἡ ἄδεια νὰ φροντίσῃ γὰρ τὴν ἐκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

Ὅμοια τμήματα ψήφου θὰ ἰδρῶσιν εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας ἐπαρχιών. Ἦδη ἄρχισε νὰ λειτουργοῦν τὰ τμήματα Πειραιῶς, Βόλου, Θεσσαλονίκης, Σπάρτης καὶ Τριπόλεως.

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν Καβάλλας, τὸ ἄριστον τοῦτο σωματεῖον τὸ ὁποῖον εἶνε μέλος τοῦ Ε.Σ.Ε. ἐώρτασε περίου τὴν 30ετηρίδα ἀπὸ της ἰδρύσεώς του. Ἡ ἀντιπρόσωπος της ἐν Ἀθήναις κ. Ὀλγ. Κυβερτοῦ ἀνέγνωσεν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ε.Σ.Ε. τὰ πεπραγμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα:

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν Καβάλλας ἰδρύθη τῷ 1902. Ἰδρύθη γὰρ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ συστηματοποιήσῃ μιὰ ἀσύντακτὴ φιλανθρωπικὴ δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων της πόλεως ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐάνθης Ἰωακείμ Σγουροῦ, ὑπὸ τὴν φωτισμένην καὶ ἐνθουσιώδη προστασίαν τοῦ τότε Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν Μητροπολίτων Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος Βλάχου, αἱ ἰδρύτριαι ἡγήσαντο τὸ ἔργον των. Δὲν εἶχον βεβαίως οὔτε κεφάλαια οὔτε πείραν. Ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἀνεπλήρωτα ὁ ἱερός ἐνθουσιασμός των καὶ ἡ μεγάλη των αἰσιοδοξία. Τὸ πρῶτον Συμβούλιον ἐγένετο ὑπὸ τὴν προεδρείαν της Μαρίας Βουλγαρίδου. Μετὰ τὸ πρακτικὸν του πνεῦμα ἀμέσως ἐσκέφθη νὰ κάμῃ ἐκκλησίαν στὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν Κυριῶν Ἀλεξανδρείας, Καίρου καὶ Σμύρνης καὶ τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπεγράφη τὴν 8 Νοεμβρίου 1902. Τὸ πρῶτον αὐτὸ διαβημο ἐπέτυχεν καὶ ὁ ἐνθουσιασμός των ἐτονώθη. Κι' ἐνῷ μετὰ τὰς πρώτας συνδρομὰς τῶν Καθολικῶν ἄρχισαν τὴν συστηματικὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, ὅταν ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν αἱ συνεισφοραὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἡ προσοχὴ τοῦ Συμβου-

λίου ἐστράφη σὲ γενικωτέρα δρᾶσι. Ἀμέσως λαμβάνει ὑπὸ τὴν προστασίαν της ἡ Ἀδελφότης τὸ Νοσοκομεῖον της πόλεως ὁ «Εὐαγγελισμός», ποὺ μόλις εἶχε συσταθῇ καὶ σκέπτεται πῶς νὰ ρονιμοποιήσῃ τοὺς πόρους της. Τολμᾷ τότε μετὰ τὰ μικρὰ της κεφάλαια καὶ μετὰ μεγάλα δάνεια καὶ κτίζει καπναποθήκας καὶ τὸ 1910 τελειώνει καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστατον κτίριον ποὺ στεγάζει ὡς σήμερα τὴν Λέσχην καὶ τὰς Τραπεζὰς Ἀθηνῶν καὶ Ἰονικῆς.

Εὐθὺς ὡς ὁ Δῆμος παρέλαβε τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἔπαισε χορηγοῦσα εἰς αὐτὸ ἡ Ἀδελφότης, ἰδρύει ἀμέσως τὸ Ἐργαστήριον Ραπτικῆς καὶ Χειροτεχνημάτων καὶ παρέχει πόρον ζωῆς εἰς γυναῖκας καὶ πτωχὰ κοράσια. Τὸ 1916 ἐπέρχεται ἡ εἰσβολὴ τῶν Βουλγάρων. Ἀγρία λαίλαψ σκορπίζει τὸ μεγαλεῖτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ της Καβάλλας καὶ ἡ λίγη ζωὴ ποὺ εἶχε μείνει στὴ βασανισμένη αὐτὴ πόλιν ἐσβυνη σιγὰ—σιγὰ στὰ τρία μαρτυρικά χρόνια της κατοχῆς αὐτῆς. Κι' ἔτσι τὸ ἐργαστήριον λίγο καιρὸ μετὰ τὴν ἰδρύσιν του διαλύεται. Τελειώνει ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ὁ ἐκπατρισμός τῶν Καβαλλιωτῶν, καὶ τὸ 1919 ἀνασυγκροτεῖται τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ ἀρχίζει τὴν οἰκονομικὴν ἀνασύνταξιν της Ἀδελφότητος καὶ τὴν νέαν της δρᾶσιν. Ἀλλ' ἦσαν τότε πολλὰ τὰ οἰκονομικὰ βάρη καὶ ἡ δρᾶσις της πολὺ περιορισμένη. Ἡ Θεὰ δὲμος Πρόνοια ὕφαινε τὸ σχέδιόν της καὶ μέσα σὲ τρία χρόνια ὁ Μικρασιατικὸς κατακλυσμός τοῦ 1922 εὐρίσκει τὴν Ἀδελφότητα ἀπηλλαγμένην πλέον κάθε ὑποχρεώσεως. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς σπεύδει νὰ δεχθῇ τοὺς καταφθάνοντας πρόσφυγας, στεγάζει, τρέφει καὶ ποικιλοτρόπως ἀνακουφίζει τὸν πόνον των. Ἰδρύει ἄστυον 60 παιδιῶν καὶ τὰ συντηρεῖ τὸ ἴδρυμα ἕως τὸ τέλος τοῦ 1923, ὅτε ἄλλα τούτων παρέλαβον οἱ ἀποκατοσταθέντες ἐν τῷ μεταξύ γονεῖς των καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Φιλανθρωπικὴ Ὀργάνωσις Νῆαρ—Ἦστ—Ρελέφ. Ἀνασυντάσσει τὸ διαλυθὲν Ἐργαστήριον, ψηφίζει εἰδικὸ κονδύλι γὰρ τὴ συντήρησιν τοῦ καὶ δημοῦ γει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νέους πόρους ζωῆς εἰς πτωχὰς ἐργατίδας. Παραλλήλως πρὸς τὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν διὰ τὴν ὁποίαν ἐδαπάνησεν ὀλόκληρα ἐκατομύρια δραχμῶν, ἡ Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκαστοτε Προέδρων Κυριῶν Αἰμιλίας Ζίφα, Ἀνδρομάχης Παπαγιάννη, Ἑλένης Τζοβάνη, Ἀνας Ζαφειρίου καὶ της νῦν τόσον φιλοτίμως ἐργαζομένης κ. Ἀλεξάνδρας Τζιμᾶ συντρέχει τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν, τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν, τὴν Φλανέλλαν τοῦ Στρατιώτου, πλείστα σωματεῖα καὶ φιλανθρωπικὰς ὁργανώσεις, βοηθεῖ τοὺς σεισμοπλήκτους Κορίνθου καὶ Ἱερισσοῦ, προσφέρει σεβαστὰ ποσὰ γὰρ νὰ ἀποτελειώσῃ ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου, παρέχει σοβαρὰ βοηθήματα σὲ ἀπόρους φοιτητὰς καὶ μαθητρίδας, ἐνισχύει τὸ ἔργον τοῦ Βρεφ. Σταθμοῦ, ψηφίζει ἐτήσιον ποσὸν διὰ τὸ Θεραπευτήριον «ἡ Ἑλπίς», διὰ τὸ ὁποῖον ἕως τώρα ἔχει διαθέσῃ περίπου 1.200.000 δραχμὰς. Δὲν εἶναι

ὅμως μόνον αὐτὴ ἡ δρᾶσις τῆς Φ.Α.Κ. Ὅταν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἰδρύσεώς του ὁ Μακεδ. ἀγὼν προ-καλοῦσε εἰς συναγεμὸν τοὺς Πανέλληνας ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ἐπεβουλεύονταν τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους, ἡ Ἀδελφότης ἐνθουσιώδης ἠθικὸς καὶ ὕλικὸς ἀρωγὸς τῶν ἐθνικῶν ἀποστολῶν σπεύδει εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Καὶ ὅταν τὸ χαρμόσυνον ἀγγελμα τῆς Ἐλευθερίας ἐσκόρπισε καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, πρώτη ἡ Ἀδελφότης σπεύδει νὰ ἐνισχύσῃ τὰ εἰς τὸ Παγγαῖον ἀκόμη ἀγωνιζόμενα στρατιωτικὰ τμήματα καὶ νὰ δείξῃ ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην ποὺ πληροῦσε κάθε Μακεδονικὴν ψυχὴν.

Μὲ ποῖον συνετὸν πνεῦμα ἡ Ἀδελφότης διεχειρίσθη τὰ κεφάλαιά της κατὰ τὴν τριακονταετὴ δρᾶσιν της μαρτυροῦν οἱ ἀριθμοί. Ἀπὸ 70 Λίρας, ποὺ ἦτο ἡ πρῶτη τῆς περιουσία, τὴν ἠῤῥησεν εἰς 7 ἑκατομμύρια δραχμὰς, οὕτως ὥστε νὰ δίδῃ πάγια εἰσοδήματα κατὰ τὸ 1914 ἀνερχόμενα εἰς 320 034 δραχ., τὸ 1925 εἰς 608.579, κατὰ τὸ 1926 εἰς 689.000 καὶ κατὰ τὸ 1928 εἰς 893.000.

Δυστυχῶς ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἐξαιρετικὰ ἐπληξῆς τὴν ἀνθηρὰν αὐτὴν πόλιν καὶ ἐνῶ οἱ πόροι τῆς Ἀδελφότητος καθημερινῶς ἐλαττοῦνται σημαντικὰ, ἡ εἰδικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Καβάλλας φθάνει εἰς σημεῖο τέτοιο ὅπου ξεφεύγει τὰς δυνάμεις ἐνὸς σωματείου.

Μόνον τὸ κράτος μπορεῖ ἀποτελεσματικὰ νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὴν τύχην ἐνὸς λαοῦ τοῦ ὁποίου τὰ 3/4 ἀποτελεῖ ἡ πτωχὴ λαϊκὴ μᾶζα, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ φυσικὸν ἀφ' οὗ σκληρὰ δοκιμάζεται ἀπὸ τὴν πείναν καὶ δὲν εὐρίσκει ἐργασίαν, νὰ καταντήσῃ σὲ δυσᾶρεστο διέξοδο. Καὶ ὅμως, καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν τραγικὴν κατάστασιν ἡ Ἀδελφότης ἀγωνίζεται, ἐντείνει τὰς δυνάμεις της, καί, παρὰ τὸ πλεῖστον καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν πατρικὴν στοργὴν καὶ ἀκούραστον μέριμναν τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Χρυσόστομου σωματείων, μοχθεῖ καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς νὰ περιώσῃ ὅπως μπορεῖ τὰ πολυέριθμα θύματα συντρέχουσα καὶ στηρίζουσα στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς παιδιὰ καὶ μητέρες, νέους καὶ γέροντες.

Ἐλάβομεν τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἐν Πάτραις Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυρίων, ἐπίσης Σωματείου Μέλους τοῦ Ε.Σ.Ε. τοῦ ὁποίου πρόεδρος εἶναι ἡ κ. Λαμπρινὴ Χ. Σοφῇ. Τὸ ἄριστον τοῦτο σωματεῖον, ποὺ ἰδρύθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1931 ἀπὸ 14 μόνον κυρίες αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ σημερινὸν Συμβούλιον, ἔθεσεν ὡς σκοπὸν του νὰ μορφώσῃ, νὰ διαπαιδαγωγήσῃ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐργαζόμενα κορίτσια. Ὁ Σύλλογος ἵδρυσε πρὸς τοῦτο νυκτερινὴν Σχολὴν στὴν ὁποίαν φοιτοῦν σήμερον 89 μαθήτριά, ἐπίσης ἐσύστησε τμήμα κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς. Ὅλα τ' ἀνωτέρω διδάσκονται δωρεάν.

Πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ παιδιοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Νυκτερινῆς καὶ Κοπτικῆς Σχολῆς, ἰδρύθη παιδικὸς Κινηματογράφος, καὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ

1932 τμήμα Ρυθμικῆς καὶ Γυμναστικῆς. Ἐπίσης ἐ συστήθη Παιδικὸν Θέατρον, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι διδασκτικὸς καὶ ψυχαγωγικὸς. Ἡ πλουσία αὐτὴ τριετὴς δρᾶσις εἶναι πράγματι ἀξίας θαυμασμοῦ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν Μορφωτικὸν Σύλλογον Πατρῶν γιὰ τὸ κοινωφελὲς καὶ προοδευτικὸν του ἔργον.

Συνέδριον τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν. Παρίσι 2-12 Ἰουλίου 1934. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Γυναικῶν εἶναι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τίς γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου. Ὀλίγες σχετικῶς θὰ εἶναι αἱ εὐτυχεῖς ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ μεταβῶν στὸ Παρίσι καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὸ Συνέδριον αὐτοπροσώπως. Γιὰ τίς πολλὰς θὰ προσπαθήσουν οἱ ἀπανταχοῦ τοπικὲς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ νὰ κρατήσουν τίς ἀναγνωστρίδες τους ἐνήμερες τῆς ἐργασίας καὶ τῶν συζητήσεων. Αὐτὸ θὰ κάμει καὶ ἡ «Ελληνίς».

Ἡ ἑναρξίς τοῦ συνεδρίου θὰ γίνῃ τὴν Δευτέραν 2 Ἰουλίου στὴ Σορβὼννη. Ἡ ἐπίτιμος πρόεδρος κ. Avril de St. Croix καὶ ἡ κ. Landry, πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβ. τῶν Γαλλίδων ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Δήμου, θὰ χαιρετήσουν τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου. Ἡ Λαίδη Ἀμπερτηνὴ ὡς πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Γυναικῶν θ' ἀπαγγεῖλει τὸν προεδρικὸν λόγον. Τὰ θέματα τῶν συζητήσεων θὰ εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἀπόψεις τινὲς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς πνευματικῆς συνεργασίας.

Ὁμαδικὴ ἀσφάλεια καὶ εἰρήνη.

Ραδιοφωνία, κινηματογράφος καὶ προσέγγις τῶν λαῶν καὶ τῶν τάξεων. Ὁ ἐκπολιτιστικὸς ρόλος τοῦ τύπου. Λαϊκὰ τέχνη. Ἀνεργία καὶ ἐξέλιξις τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπίσης θὰ συζητηθῇ εἰς εὐρείαν κλίμακα τὸ πρόβλημα τῆς γυναικείας ἐργασίας, ἡ συνθήκη τοῦ Οὐάσιγκτον, ἡ νυκτερινὴ ἐργασία τῶν γυναικῶν, ἡ ἀνεργία τῶν νέων, ἡ ἀνατροφή τῆς νεολαίας μετὰ πνεῦμα διαλλακτικὸν, ὁ ἠθικὸς ἀφοπλισμὸς, ἡ διεθνὴς ἐμπορεία τῶν ὄπλων, ἡ ἰθαγένεια τῆς παντρεμένης γυναίκας, τὸ διεθνὲς σύμφωνο γιὰ τὰ τροφεῖα, ἡ συνεργασία ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν στὰ νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ σώματα, γυναικεῖα φυλακὰ καὶ ἀστυνομικοὶ σταθμοί, σωφρονιστήρια γιὰ παιδιὰ, προστασία παιδιῶν ποὺ βρίσκονται σὲ κίνδυνον ἐνεκα τῆς παρατεινομένης ἀνεργίας τῶν γονέων κλπ.

Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ρουμανίδων. Διὰν ἐντατικὴ καὶ ποικίλη ἦταν ἡ δρᾶσις τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν γυναικῶν τῆς Ρουμανίας κατὰ τοὺς τελευταίους ἔξ μῆνας. Κατὰ τὴν Γενικὴν τῶν Συνέλευσιν παρουσιάστηκαν καὶ τὰ σωματεῖα τῆς Σαξωνικῆς καὶ Οὐγγρικῆς μειοψηφίας. ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ αἱ γυναῖκες αὐτῆς τῆς Τρανσυλβανίας ὤμλησαν δημοσίως ρουμανικά, ἐξέφρασαν δὲ τὴν εὐχὴν

ὅτι ἡ συνεργασία τῶν μετὰ τὸ κέντρον θὰ εἶναι καρποφόρος.

Εἰς τὸ «Σπίτι τῆς Γυναίκας» πρωτοβουλία τοῦ Ἐπαιδευτικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου ἔγιναν ἐπὶ θεμάτων ἐκπαιδευτικῶν διαλέξεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὰς δὲ μετέπειτα συζητήσεις διηύθυνεν ἡ πρόεδρος, πριγκίπισσα Κατακουζηνοῦ καὶ ἡ ἀντιπρόεδρος κ. Ἀλεξ. Φλώρου.

Εὐρέως συνεζητήθησαν τὰ αἷτια τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τῆς νεολαίας σὲ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς.

Τὸ Ἐθν. Συμβούλιον καὶ αἱ ἄλλαι γυναικεῖαι ὁργανώσεις στίς ὁποῖες προεδρεύει ἡ πριγκίπισσα Κατακουζηνοῦ κατάρθωσαν νὰ τοὺς δοθῇ στὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ «ἡ ὥρα τῆς Γυναίκας» ποὺ λαμβάνει χώραν κάθε δεκαπενθήμερον, ἐνεκαίνιασθη δὲ ἀπ' αὐτὴν τὴν πρόεδρον διὰ μιᾶς ὁμιλίας ἐπὶ τοῦ ρόλου τῆς μητέρας. Τὸ Τμήμα ψήφισεν προετοιμάσῃ, εἰργάσῃ ἐπίσης δραστηρίως γιὰ τίς δημοτικὰς ἐκλογὰς ποὺ ἔγιναν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου. Στὸ Σπίτι τῆς Γυναίκας λειτουργεῖ πολυσυχνάζομενον νομικὸν καὶ ὑγειο-

νομικὸν γραφεῖον, ἐπίσης φθινὸ ἐστιατόριον γιὰ διανοούμενες κ' ἐργάτριες, τὸ ὁποῖον δίδει τὸν μῆνα 18000 μερίδες φαγητοῦ.

Τὸ Τμήμα τῶν Γυναικῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διωργάνωσεν ἐνδιαφέρουσες διαλέξεις μετὰ κινηματογραφικὰς προβολὰς αἱ διαλέξεις αὐτὲς ἔγιναν εἰς Ρουμανικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοὺς ἐμπορικοὺς ἀκολουθοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ Τσεχοσλοβακίας. Αἱ συγκεντρώσεις αὐτῆς ἔδωκαν ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθοῦν αἰσθηματὰ ἀδελφότητος μετὰ τῶν σχετικῶν χωρῶν. Στὸ Τμήμα Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἔγιναν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. Βριώνη καὶ δεσπ. Cherkez φιλολογικαὶ διαλέξεις, στίς ὁποῖες συνέπραξεν ἡ Ἐνωσις τῶν γυναικῶν λογογράφων. Τὸ Νομικὸν Τμήμα βρίσκεται σὲ συνεχὴ ἐπαφὴ μετὰ τὰ νομοθετικὰ σώματα κ' ἐπιδιώκει τὴν ταχυτάτην ψήφισιν τοῦ νέου Ἀστικοῦ Κώδικος.

Τὸ Ἐθν. Συμβούλιον τῶν Ρουμανίδων μετὰ τὴν προοδευτικὴν του δρᾶσιν σταθεροποιεῖται καθημέρα περισσότερο ὡς μιὰ ἰσχυρὰ δύναμις ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἰδέαν τοῦ πολιτισμοῦ.



ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ



ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια διάφορες προσπάθειες γίνονται γιὰ τὴν ἀναθίωσιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τραγωδίας, καὶ εἰδικώτερα μάλιστα γιὰ τὸ τρόπο ποὺ ἀντιμετωπίζονται τὰ προβλήματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν χορικῶν.

Στίς Συρακοῦσας ὁ Ἐττορε Ρομανιόλι, στοὺς Δελφούς τὸ ζεύγος Σικελιανοῦ, καὶ στὴ Γερμανίαν ὁ Γουλιέλμος Λαϊχάουζεν μετὰ τὸ περίφημον Sprech-Chor ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, προσπαθοῦν νὰ ἀποδόσουν τὸ ἀρχαῖο δράμα προσεγγίζοντες ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον πρὸς τὴν τελειότητα τῆς ἐρμηνείας, ἀφοῦ ἡ παράδοσις δὲν διέσωσε δυστυχῶς τὸν τρόπο τῆς τότε διδασκαλίας τοῦ ἀρχαίου δράματος.

Ὁ Γουλιέλμος Λαϊχάουζεν μετὰ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ τὸν χαρακτηρίζει, κατέβηκε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ παίξῃ τοὺς Πέρσας, τὴ μίαν ἀπὸ τίς δύο τραγωδίας ποὺ ἐδίδασκε, κάτω ἀπὸ τὸν Ἀττικὸ οὐρανὸ καὶ μέσα στὴν ἱερὴ περιοχὴ τίς Ἀκροπόλεως, γιὰ νὰ μεταδόσῃ καὶ σὲ μᾶς τὴ συγκίνησιν ποὺ ὁ ἴδιος ἐννοίωσεν. Ἡ παράστασις τῶν «Περσῶν» στὸ ἀρχαῖο θέατρο τοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, μετὰ σύμπραξιν τοῦ Sprech-Chor καὶ μετὰ καλλιτέχνους τοῦ γερμανικοῦ θεάτρου, στέκεται, στίς ἀνώτερες βαθμίδες τῶν παγκοσμίων σκηνοθετικῶν δημιουργιῶν, καὶ εἶναι ἀπὸ τίς γενναιότερες προσπάθειες γιὰ τὴν ἀναβίωσιν τίς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τραγωδίας. Οἱ Πέρσαι, τὸ ἀρχαιότατον ἀπ' τὰ περισσώθεντα ἑλληνικὰ δράματα, καὶ τὸ μόνον ἱστορικὸ ποὺ

μᾶς ἀπόμεινε ἀπ' τὴν ἡρώϊκὴ ἐποχὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἐκφράζει ὅλο τὸ μεγαλόπνοο ἠθικὸ σθένος τῶν Σαλαμενομάχων.

Ἡ Αἰσχυλικὴ αὐτὴ τραγωδία, ἀπλὴ σὲ δρᾶσιν καὶ πλοκή, πλούσια δὲ σὲ πνευματικὸν καὶ δραματικὸν περιεχόμενον, ἐρμηνεύθηκε ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς καὶ καλλιτέχνους Γερμανοὺς συγκλονιστικὰ καὶ αἰσθητικὰ.

Ἐκστατικοὶ μέναμε μπρὸς στὴ τεράστια ἐργασία τοῦ Sprech-Chor, 80 περίπου φοιτητὰ καὶ φοιτήτριες εἶχαν στὸ συντονισμὸ τῆς φωνῆς τοὺς πειθαρχία ποὺ ἴσως μόνον ἡ Γερμανικὴ φυλὴ εἶναι δυνατόν νὰ ὑψώσῃ σὲ τέτοιο σημεῖο τελειότητος καὶ ἀρμονίας.

Ἀπὸ τὸ σιγανότερον τόνον τῆς ὁμαδικῆς ἀπαγγελίας τοὺς, ὡς τὸ ζωηρότερον ἀπέδωσαν μετὰ τὴν ὑπερέλεια ἀρθρώσιν τοὺς, ὅλες τίς λεπτότατες ἀποχρώσεις τοῦ στίχου μουσικὰ, καὶ λειτουργικὰ.

Ἡ μουσικὴ, τόσο ὁργανικὰ δεμένη μετὰ τὸ ἔργο, ποὺ ἔγινε ἀπαραίτητο στοιχεῖο του, ἐγράφη ἀπὸ τὸ δόκτορα Λαϊχάουζεν, τὸν ἐμπνευσμένον σκηνοθέτη καὶ μεταφραστὴν τὸ θαυμαστὸ ἄνθρωπον μετὰ τὴ βαθύτατη μόρφωσιν καὶ τὴν πλατεῖαν καλλιτεχνικὴν συνείδησιν. Ὁ Γερμανὸς σκηνοθέτης ἐκαινοτόμησεν, ἠῤῥησεν τὸ χορὸν τοῦ Αἰσχύλου, καὶ ἀντὶ χορὸν γερόντων παρουσίασε νέους καὶ γυναικόπαιδα. Οἱ ἐπικρίσεις ποὺ προεκήλυθησαν γιὰ τὸ νεανικὸ χορὸν, εἴτε γιὰ τὸν τρόπο τῆς ὑποθέσεώς των, καὶ γιὰ διάφορες ἄλλες μικρολεπτομέρειες, ἦταν ἐντελὲς ἀποτελεσμὰ πρὸς τὴν μνημειώδη πράγματι αὐτὴν παράστασιν, γιὰ τὸ σύνολον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ὅλου ἔργου δὲν ζημιώθηκε καθόλου ἀπ' αὐτὰς.

Τὸ δραματικὸ στοιχεῖο τῶν ἀρχαίων τραγωδιῶν ποὺ δὲν συγκινεῖ τὸ σημερινὸν ἄνθρωπο σὲ συνειθισμένες ἀποδόσεις, στὴν ἀπόδοσι τῶν Περσῶν ἀπὸ τὸν Γουλιέλμο Λαϊνχάουζεν ξαναβρῆκε πάλι τὴ πρωταρχικὴ ζωντάνια, τὴν ἀθάνατη οὐσία του, καὶ σκόρπισε βαθύτατη δραματικὴ συγκίνηση, γι' αὐτὸ μπορούμε νὰ θεωρήσουμε ἀπολύτως ἐπιτυχοῦσα τὴ προσπάθεια τοῦ σκηνοθέτου, ὅπως τὸ ρυθμικὸ μέλος καὶ ἡ ὀρθοῖσι χρησιμοποιοῦν ἀπλῶς καὶ μόνο ὡς μέσον νὰ ὑποβοηθεῖται ὁ λόγος.

Ἡ δημιουργία τῶν ἡθοποιῶν σύμφωνη μὲ τὴν ἱεροτελετουργικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ διατηρήθηκε στὸ ἔργο.

Ὁ φόν Βιντερστάιν ιδεώδης κορυφαῖος Αἰσχυλικῆς τραγωδίας. Ὁ Ἀλμπερτ Σάινχαλς ὁ ἄγγελος τῆς συντριβείσης μεγάλης στρατιᾶς ζωντάνεψε παραστατικὰ τὸν Περσικὸ ὄλεθρο. Στὸν ἑλληνικὸ παιᾶνα ἄφισε μὲν ὅλη τὴν οὐσιωδέστατη θέσι ποὺ κατέχει στὸ ἔργο, τὸν ἐτόνισε ὅμως σὰν Πέρσης ἡττημένος μὲ βαθύτατη κατανόηση, καὶ μὲ λεπτότητα ἀποχρώσεως μοναδική. Ἡ Ἄννα—Μαρία Λόοζε μεγαλοπρεπὴς καὶ σεμνὴ ὡς Ἀτσοσσα ἀπέδωσε πνευματικὰ τὴ Περσίδα βασιλομήτορα. Ὁ Ζύσσεγκουτ ὡς Δαρειὸς ἐδέσποσε, ὑποβλητικὸς εἰς ἐμφάνισι, καὶ ἀπόδοσι δημιουργικῇ. Ὑπέρροχος ὁ Κλίνκεμπεργκ ὡς Εὐρέξης. Τὸ παιξίμὸ τοῦ ζωντανὸ καὶ σύμφωνο μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ δύσκολου ρόλου ποὺ ἐνεσάρκωσε. Μᾶς χάρισε μὲ τὸ ὄρατο *tembre* τῆς φωνῆς, μὲ τὶς μετρίμενες κινήσεις του, ὅλο τὸ σπαραγμὸ καὶ τὸν πόνο τοῦ ἀφανισμένου πατριώτη καὶ βασιλέα. Ἀσύγκριτη ἡ σκηνὴ μεταξὺ Λαοῦ καὶ Εὐρέξης. Ὁ χορὸς ἥρεμα καὶ κατανυκτικὰ ἀπεχώρησε. Δὲν ἀκούσθηκε οὔτε ἓνας ψίθυρος στὸ ἀσφυκτικὰ γεμάτο ἀρχαῖο θέατρο. Μία μυσταγωγία συνετέλεσθη ποὺ μετέδωσε ρίγη συγκινήσεως, καὶ ποὺ θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησιμύνητα συγκλονιστικὸ καὶ ὡραῖο.

Ο ΦΟΝΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ G. BERR

Οἱ τελευταῖες παραστάσεις στὸ χειμερινὸ θέατρο Κοτοπούλη ἔγιναν μὲ τὸ «Φόνος» τοῦ George Berr. Ὁ «Φόνος μου» εἶναι ἓνα ἔργο φαμπρικαρισμένο γιὰ τὸ παρισινὸ θέατρο «Varietés», καὶ ἐπιδέξια χοντρολατισμένο, ἐκτελεῖ τὸν προορισμὸ του νὰ σκορπίσει τὸ γέλιο στὸ κοινόν. Σὲ μερικὲς σκηνές του προσπαθοῦν νὰ πάρουν τὸ χρώμα κοινωνικῆς σάτυρας, κυριαρχεῖ ὅμως πάντα ἡ κυρία πρόθεσις νὰ διασκεδάσει ἀπλῶς καὶ μόνο τὸ κοινόν, καὶ ὁ Berr τὸ κατορθώνει μόνος του αὐτὴ τὴ φορὰ, χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Verneuil ὅπως λανθασμένα ἐγράφη στὸ πρόγραμμα. Ἰσως ἡ συχνότατη συνεργασία τῶν δύο αὐτῶν συγγραφέων νὰ ἔφερε τὴ σύγχυσι ἰσως πάλι νὰ συνεταυτίσθῃ μὲ ἄλλα συγχρόνως παιζόμενα ἔργα στὸ Παρίσι τῆ «Belle Isabelle» ἢ τοῦ «Ecole des Contribuables» ποὺ εἶνε προϊόντα τῆς συνεργασίας των. Τὸ «Mon crime», «ὁ Φόνος μου» ὅπως μετεφράσθῃ, ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸν Berr. Καὶ αὐτὰ βέβαια γιὰ τὴ ἀκρίβεια καὶ ὄχι γιὰ τὴ σπουδαιότητα τοῦ λάθους. Ἡ κ. Κοτοπούλη

ὅλο κέφι καὶ *brio* ὁ κ. Λογοθετίδης χαρακτηριστικὸς σὲ παίξιμο καὶ ἐμφάνισι, καθὼς καὶ ὁ κ. Γιαννίδης. Ἰκανοποιητικοὶ ἢ κ. Ἡσαΐα καὶ ὁ κ. Τσαγανέας. Γενικὰ ὅλοι οἱ ἡθοποιοὶ τοὺς ἔλειπε μὲν ἡ φινέτσα ποὺ ζητᾷ ἡ παρισινὴ κωμωδία ἔπαιξαν ὅμως μετρημένα καὶ μὲ ζωή.

Ὁ «Φόνος μου» ἦταν ἓνα ἔργο ποὺ περνᾷ κανεὶς εὐχάριστα μία βραδεία, καὶ εἶναι κάτι καὶ αὐτό, δεδομένου ὅτι οἱ πραγματικὰ λεπτὲς κωμωδίες, καὶ τὰ λεπτομερικὰ ἐκλεκτὰ παίξιματά δὲν τὰ συναντοῦμε συχνὰ στὸ τόπο μας, καὶ γιὰ πολλοὺς λόγους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς τὰ προσφέρουν ἰδιωτικοὶ θίασοι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΕΩΝ

1) Δίδει πᾶσαν *πληροφορίαν* σχετιζήν μὲ τὰ διάφορα Τμήματα καὶ Παραρτήματα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυμάτος, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ἰδρυμάτων ἢ Ὁργανώσεων αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ παιδί τόσο ἐν Ἀθήναις ὥς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

2) Προστατεῖ καὶ *ἀπροστάτευτο* καὶ *ἐγκαταλειμένο* παιδί καὶ φροντίζει διὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ.

3) Φροντίζει διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν *ἀρρώστων* παιδιῶν εἰς τὰ διάφορα *θεραπευτήρια* καὶ *Νοσοκομεία*.

4) Φροντίζει διὰ τὴν *εἰσαγωγὴν* τῶν *ὀρφανῶν* καὶ *ἐγκαταλειμμένων* παιδιῶν εἰς τὰ διάφορα *Ἀσyla* καὶ *Ὁρφανοτροφεία* καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν των.

5) Τοποθετεῖ εἰς *οἰκογενείας* ἐπὶ πληρωμῇ ὅσα παιδιὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσαχθῶν εἰς ὀρφανοτροφεία καὶ τὰ διατηρεῖ μέχρι τῆς τακτοποιήσεώς των ἢ μέχρι τῆς υἱοθετήσεως των.

6) Φροντίζει διὰ τὴν *υἱοθέτησιν* νηπίων καὶ παιδιῶν μέχρι ἡλικίας 12 ἐτῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ἢ εἰς τὰς ἐπαρχίας, κατόπιν ἐπισταμένης ἐξακριβώσεως τῆς καταστάσεως τῶν *θετῶν* γονέων.

7) Δίδει *ρουχισμόν*, *τροφὴν* καὶ *φάρμακα* εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ τμήματος αὐτοῦ προστατευόμενα παιδιὰ, ὡς καὶ *δρηθοπαιδικὰ μηχανήματα* *δασκίς* εἶναι δυνατόν.

8) Τοποθετεῖ εἰς *οἰκογενείας* ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Τμήματος τὰ παιδιὰ τῶν ὁποίων αἱ μητέρες εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ *ἐργάζωνται* εἰς ἐξωτερικὰς ἐργασίας διὰ νὰ διατηροῦν τὰ παιδιὰ των. Τὴν δαπάνην ἀναλαμβάνει ἡ ἰδία μητέρα.

9) Τοποθετεῖ εἰς διαφόρους ἐργασίας παιδιὰ ἀνω τῶν 12 ἐτῶν, κατόπιν ἐξακριβώσεως τῶν ὁρῶν καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἐργάζεται τὸ τοποθετούμενον παιδί.

Ἡ παράστασις τῆς Ἀνιγόνης τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ Ἀρσάκειον.

Τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως τῆς Ἀνιγόνης τοῦ Σοφοκλέους ποὺ ἐδόθη εἰς τὸ Ἀρσάκειον τοῦ Ψυχικοῦ τὴν 24ην Μαΐου τὸ ἐκράτησα. Τὸ ἐκράτησα καὶ τὸ ξαναδιάβασα πολλὰς φορὰς, καὶ μελέτησα τὰ ὀνόματα τῶν κοριτσιῶν ποὺ ἔπαιξαν τὴν ἀθάνατη τραγωδίαν, στὴν ἀρχαία γλῶσσα τῆς, μὲ τὰ χωρικὰ μελοποιημένα ἀπὸ τὸν μουσικὸ κ. Σακελαρίδη.

Τί εὐτυχισμένα κορίτσια! Τί βάσις γι' αὐτὰ νὰ διδαχθῶν καὶ νὰ κανανοήσουν ἓνα τέτοιο δράμα, νὰ τὸ ἐνστερνισθῶν σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ τὸ ἀποδόσουν μὲ τέτοια τέχνη καὶ τόσην ἀκριβείαν ὥστε ἐνόμιζε κανεὶς—ἂν δὲν ἤκουε τὶς τρυφερὰς παιδικὰς φωνὰς—ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καλῶν ἐξησημένων καλὰ ἡθοποιῶν, Ἀπέδωσαν τὰ παιδιὰ αὐτὰ τὸ ἔργον θαυμάσια.

Μ' ἐνθουσιασμό, μὲ κατανόησι πληρῇ, μ' ἓνα ζῆλο, ποὺ ἀπέδειξε ὅτι ὄχι μόνον γράμματα μανθάνουν αἱ Ἀρσακειαίδες μας, ἀλλὰ καὶ ἡθοὶ καὶ ὑψηλότεραν συνείδησιν, ἀτομικὴν, κοινὴν νικὴν καὶ ἐθνικὴν.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ εἶναι ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ θέλω σ' αὐτὰς τὶς γραμμὰς νὰ πῶ μὲ ὅση δύναμι ἢμπορῶ ν' ἀντλήσω στὴ ψυχῇ μου, ὅτι ἡ ἐργασία τῶν διδασκάλων, ὅταν γίνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι ἱερά, εἶναι ἀξία τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, γιὰ τὴν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔπλασαν ἀνθρώπινα κεφάλαια ποὺ ἀσφαλῶς θὰ εἶναι αἱ ἀληθινὰ ἀξίαι τῆς φυλῆς μας.

Τὸ λέγω μὲ πεποίθησιν, διότι κ' ἐγὼ ἡ ἰδία εἶχα τὴν ἀγαθὴ τύχη νὰ διδαχθῶ ἀπὸ ἓνα ἑλληνιστὴ τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ὅταν μ' ἐδίδασκε τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὸν Προμηθεῖα, τὸν Ὅμηρον καὶ τὸν Πίνδαρον, μοῦ ἔλεγε: «Σὺς δίδω τὰ χρυσὰ κλειδιά μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀνοίξετε ἀργότερα στὴ ζωὴ σας ὅλες τὶς θύρας. Ὁποῖος ξέρει γὰρ ἑλληνικά, ὁποῖος πηγαίνει στὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν τοῦ λόγου, ὁποῖος ζητεῖ τὰς αἰτίας παντοῦ, ὅπως τὶς ζητεῖ στὴν ἐτοιμολογίαν τῶν λέξεων, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος θὰ ξέρει νὰ σκέπτεται. Ὁ καθηγητὴς αὐτὸς ἦτο ὁ Νικόλαος Φαραντάτος.

Εὐτυχῶς ζῇ ἀκόμη καὶ μπορῶ νὰ τὸν ὑμνήσω σὰν πατέρα μου ποὺ μοῦ ἔδωσε τὸ φῶς τῆς ζωῆς, τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τῆς ἀνωτέρας ἀειθαλοῦς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τί νὰ προσθέσω σ' αὐτὰ; ὅτι ἡ κλασσικὴ μόρφωσις δὲν ἀναπληροῦται μὲ τίποτε; ὅτι ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ πρὸ πάντων αἱ Ἑλληνίδες, γιὰ εἶμεθα αἱ μητέρες ποὺ διδάσκομε τὴν μητρικὴν γλῶσσα σὲς γενεάς, εἶμεθα οἱ διάδοχοι τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὁ ὁποῖος μεταδίδεται σὰν ἀιαμένη λαμπρὸς ἀπὸ διάνοια σὲ διάνοια, καὶ εἶναι ὄχι μόνον λόγια, ὄχι μόνον γνῶσις καὶ μνήμη τῶν ὅσων ἔχομεν, ἔργα τέχνης, ἱστορία, φιλολογία, θρησκεία, ἀλλὰ γλῶσσα, μηχανισμὸς τῆς γλώσσης τῆς Ἑλληνικῆς ποὺ θὰ πεθάνῃ, θὰ ξεριζωθῇ ἂν ἀκούσωμεν τοὺς διαφόρους καλοθελητάς, ποὺ γιὰ πρακτικὸς καὶ ὕλιστικὸς λόγους θέλουν τὴν ἀπλοποίησιν τῆς γλώσσης μέχρι καταργήσεως τῆς γραμματικῆς τῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ τῆς.

Ὁχι, δὲν θὰ φθάσωμε ὡς ἐκεῖ ἐν ὅσῳ ἔχομε τὸ Ἀρσάκειον, ἐν ὅσῳ ἔχομε ἀνθρώπους ὅπως τὸν καθηγητὴ Γ. Γαρδικα, τὸν Ν. Φαραντάτο κ' ἄλλους, γυναῖκας καὶ ἄνδρας, ποὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι σχολαστικοὶ ὀπισθοδρομικοὶ «δάσκαλοι» εἶναι προυροὶ τῆς γλώσσης, ἐρμηνευταὶ τῆς καὶ ποιητὰ τρυφερῶν παιδικῶν διανοιῶν.

Ἡ γλῶσσα μας ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι μία, αἱ φάσεις τῆς εἶναι πολλαὶ ἀναλόγως τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεώς της. Δὲν θὰ τὴν σταματήσωμεν ἡμεῖς στὸν δημοτικισμό οὔτε καὶ στὴν καθαρῶσιν.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν μάθωμε, χρειάζονται διδάσκαλοι ἀληθινοί, ποὺ θὰ μοχθήσουν αὐτοὶ, ποὺ θὰ κοπιάσουν μαζί μὲ τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ τοὺς δώσουν τὰ χρυσὰ κλειδιά ποὺ θ' ἀνοίξουν ὅλες τὶς θύρας.

Καθηγηταί, λοιπόν, διδάσκαλοι τίμιοι, καὶ τότε γλωσσικὸ ζήτημα δὲν θὰ ὑπάρχῃ—θὰ ὑπάρξῃ μόνον ἐνιαία ἑλληνικὴ ψυχὴ.

ΕΛΛΗ ΧΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ



Κόλλα γὰρ πορσελάνη καὶ πῆλινα ἀγγεῖα. Σὲ πολὺν ἀραιὸν διάλυμα ἀπὸ ἀραβικὸν κόμμι προσθέτομε λίγο γῆψο. Τὸ μῆγμα καὶ εἶνε πυκνὸ σὰν πυγμένο γάλα. Μ' ἓνα πινέλλο ἀλείβομε τὰ σπασμένα μέρη καὶ ἀφίνομεν τὰ στεγνώσουν.

Μποτιλιές όπου εἶχαμε φυλάξει λάδι, πετρέλαιο, καὶ ἀκόμη μουρουνόλαδο καθαρίζονται τελείως χωρίς νὰ μείνει ἴχνος μυρουδιάς, ἂν ρίψωμε μέσα μιὰ χούφτα στάχτη ἀπὸ ξύλα χύσoμεν ἐπάνω ζεστό νερό, καὶ ἀφίsoμε νὰ σταθεῖ λίγη ὥρα ἀφ'οὐ προσηγουμένως ἀναταράξωμε καλὰ τὴ μποτιλία. Κατόπιν τὴν ξεπλύνoμε καλὰ, ρίχνoμε μέσα κατακάθισμα ἀπὸ καφέ μὲ ζεστό νερό καὶ ξεπλύνoμε πάλιν.

Καλὴ ὁδοντόπαστα κάνετε ἐὰν ἀναμίξετε :

κηριτιδα	250 γρ.
φαρμακευτικὸν σάπωνα εἰς σκόνην	25 γρ.
γαλάκτωμα γόμμας	80 γρ.
γλυκερίνη	75 γρ.
ἔσεντσα μέντας	4 γρ.

Τὸ κρινέλαιον συνιστάται γιὰ τὰ ἐγκαύματα. Τὸ παρασκευάζομεν ἔαν βάλωμε ἓνα κρεμμύδι κρίνου σὲ ½ λίτρα ἀμυγδαλόλαδο, καὶ τὸ ἀφίσωμε ἐκεῖ λίγες ἡμέρες νὰ διαποτισθῇ.

Γιὰ τὰ ἔχετε μαλακὰ καὶ ἀπαλὰ χέρια ποὺ κά-
πως παθαίνουν ἀπὸ τὶς ἐργασίες τοῦ νοικοκυριοῦ
μεταχειρισθῇ κόλλα εἰς σκόνην ποὺ θὰ βρεῖτε μὲ
λίγη γλυκερίνη καὶ θὰ προσθέσετε ὡς ἄρωμα μερι-
κὲς σταγόνες βενζόλης.

Τὰ **χαλιά καθαρίζονται** καὶ τὰ χρώματά του ζωηρεύουν ἐὰν τὰ σαρώσωμεν καλὰ καὶ τὰ τρίψωμες κατόπιν μ' ἓνα πανί πού ἔχομε βιέξει μὲ νερὸ καν ἀλάτι. Μὲ ἀλευρί βρώμης βγαίνουν οἱ λαδιῆς ἀπὸ τὰ χαλιά. Γιὰ νὰ σκουπισθοῦν καλὰ τὰ χαλιά τὰ πασπαλίζωμεν μὲ ἀλάτι πού κρατεῖ πάντοτε κάποια ὑγρασία ἢ ὁποία ἐμποδίζει νὰ σηκωθῇ σκόνη, συγχορῶνς ζωηρεύει τὸ ἀλάτι τὰ χρώματα.

Ἐάν τὸ βούτυρο πῆρε κάποια ταγγάδα ζυμώσατέ το μὲ καθαρὸ νερὸ ποῦ θὰ περιέχῃ λίγη σόδα (διττανιτρικὸ νάτριο). Ἐξακολουθεῖτε τὸ ζύμωμα ὡς ποῦ νὰ φύγῃ ἡ ταγγή γεῦσις κατόπιν ξεπλύνετε μὲ καθαρὸ νερό.

Ἀρωματικό ξείδι. Εἰς 1 ὀκά ἄσπρο ξείδι βάζομε ἀνά 10 γρ. ἐσέντας, μελίσσης μέντας καὶ δενδρολίβανου. Ἐνα κουταλάκι τοῦ καφέ ἀπὸ τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς ἕνα ποτῆρι νερὸ ἀνακουφίζει τὶς ἐξάψεις καὶ κοκκινάδες τοῦ προσώπου καὶ δροσίζει τὸ δέρμα κατὰ τὶς ζεστὰς ἡμέρας.

*'Εάν θέλετε να βράσετε αυγό μελάτο που είνε
ραγισμένο χύσετε στο νερό λίγο ξειδι, κατ' τὸ αυγό
θὰ μείνει ἀνέπαφο.*

“Όταν βράζετε αυγά μελάτα, πριν τὰ βάλλετε στὸ κοχλῶσον νερό, βρέξτε τὰ πρῶτα καλὰ μὲ κρύο νερό, τὰ αυγά δὲν θὰ σπάσουν τότε ποτὲ κατὰ τὴ βράσι.



Κάστρα καὶ Πολιτεῖες τοῦ Μοριά. Εἶτα ὁ τί-
τλος τοῦ νέου βιβλίου τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσοῦλη τὸ
ὁποῖον ἐξέδωκε εἰς πολυτελῆ τόμον ὁ ἐκδοτικός οἴ-
κος Πέτρου Δημητράκου εἰς μεγάλο σχῆμα καὶ ἐπι-
χάρτου ἐκλεκτοῦ. Τὸ ὥραϊον αὐτὸ βιβλίον σύνολον
ταξιδιωτικῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τὴν Μοιραιοσίαν,
Σπάρτην, Μισορᾶν, Μάνην, Καλαμάταν, Ἰθώμην,
Μεθώνην, Ναβαρῖνον, μέρος τοῦ ὁποίου εἶχε δημα-
σιεύσει ἡ «Νέα Ἑστία», ἐκτὸς τοῦ περιγραφικοῦ του
μέρους περιέχει καὶ πλούσιον λαογραφικὸν ὕλικόν
(τραγοῦδια, παραδόσεις τοῦ κάθε τόπου) ὡς καὶ ἱστο-
ρικοὺς σταθμοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἕως τῆς βυ-
ζαντινῆς ἐποχῆς, τῆς Φραγκοκρατίας, τῆς Ἑνετοκρα-
τίας, τῆς Τουρκοκρατίας κλπ. Πλέον τῶν διακοσίων
σχεδίων καὶ εἰκόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τέσσα-
ρες ἔγχρωμοι ἐκτὸς κειμένου, καθὼς καὶ περὶ τὰς
τεσσαράκοντα χαλκογραφίας, ξυλογραφίας καὶ ἐν γέ-
νει σχέδια ξένων περιηγητῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἀπὸ
τοῦ 17ου αἰῶνος κοσμοῖν τὸ ἐκλεκτὸν αὐτὸ βιβλίον
τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει ἓνα κομμάτι Ἑλλάδα ὁλοζών-
τανη μέσ' ἀπὸ τὸ πλούσιον καλλιτεχνικὸ λογοτεχνικὸ
καὶ ἱστορικὸ περιεχόμενον του.

Τὶ πρέπει νὰ γνωρῇ ὁ πολίτης εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου ποὺ ἐξεδόθηκε πρὸ λίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Κας Ἀγνῆς Ρουσοπούλου-Στουδίτου.

Ἐπὶ τέλους λέγει ὁ κ. Ζομπανάκης, διευθυντὴς τοῦ Μαρσολείου Διδασκαλείου στὸν πρόλόγὸ τοῦ ἐπὶ τέλους ἐπαναλαμβάνομε καὶ ἡμεῖς, γιατί τὸ κενὸν ποὺ ἔρχεται νὰ πληρώσῃ τὸ ἄνω ἔργον στὴν σκέψιν ἰδίως τῶν νέων, τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι δὲν γνωρίζουν οὔτε τὰ δικαιώματά τους, οὔτε τὰ καθήκοντα μέσα στὴν πολυσυζητητὴ ζωὴ τῆς σημερινῆς κοινωνίας, εἶναι παμμέγιστο.

Τὸ βιβλίον ὁμως αὐτὸ τὸ γραμμένον σύμφωνα μετὰ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσως, ὅπως μετριοφρόνα ἐκφράζεται ἡ λογία συγγραφεύς, δὲν ἔχει ὡς σκοπὸ τοῦ μονάχα τὸν διαφωτισμὸ τῶν νέων ποὺ κάθονται στὸ μαθητικὸ σκαμνί, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολλοῦ κόσμου. Ὅποιος-δήποτε καὶ νὰ τὸ πάρῃ στὰ χεῖρά του θὰ μπορέσῃ μὲ εὐκολία καὶ ἀβίαστα νὰ παρακολουθήσῃ τὴς ἐκτιθέμενης συστηματικὰ μὲ ἀκρίβεια καὶ συντομία γνώσεις γιὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν ὁργάνωσίν του, τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτευμάτων, τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου καὶ τὴς ἐλευθερίας του. Ἄμα δὲ θελήσῃ κανεὶς βαθύτερα νὰ μελετήσῃ τὰ ἀνωτέρω θέματα καὶ πάλιν ἔχει κοντά του τὴν συγγραφέα, ἥ ὅποια τὸν ὀδηγεῖ πρὸ πέρα μὲ τὴν πλούσια βιβλιογραφία τῆς τῶν ἐιδικῶν βιβλίων, τῶν γραμμένων στὴν ἑλληνικὴ καὶ σὲ ξένες γλώσσας.

Τέλος καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ μαθή-
ματος καὶ οἱ ἱστορικοὶ τῶν μέσων σχολῶν ἔχουν ἀπὸ



τώρα ένα καλό βοήθδ στη δουλειά τους, τὸ βιβλίο
τῆς Κας Ἀγνῆς Ρουσοπούλου - Σταυδίου, ἡ ὁποία
μὲν δημιουργικῇ ἐργατικότητα της, δὲν πορεῖ
παρὰ πολὺ σύντομα νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἄλλα ἔργα
ἐξ ἱσού πρὸς τὸ σημερινοὺ πολῦτιμα.

N. N.

Παύλου Φλώρου «Ἀποικοι». — Βιβλιοπωλείον Ἑστίας, Ἀθήναι 1934. Ἡ σειρά τῶν κοινωνικῶν μυθιστορημάτων ἐπλουτίσθη σημαντικά μέ τὸ νέο ἔργο τοῦ Παύλου Φλώρου «Ἀποικοι».

Ὁ συγγραφεὺς πέρνει τὰ πρόσωπά του ἀπὸ τὴ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς πρωτεύουσας, μᾶς παρουσιάζει ἀνδρώπους ποὺ καθήμενούς τους συναντοῦμε, ποὺ τοὺς γνωρίζομε καὶ τοὺς ζωγραφίζει ζωντανούς, καλλιτεχνικά. Ὁ μεγαλοβιομήχανος, ὁ ὥραιοπαθὴς ἰδεολόγος ποὺ κινεῖ τὴν πραγματικοποίησιν τῶν ὀνείρων του, οἱ τρεῖς γυναῖκες ποὺ παίζουν ρόλο στὴ ζωὴ του, ὁ δημοσιογράφος ποὺ καταπατεῖ κάθε ῥηθιμὸ νόμο καὶ μεταξιερίζεται κάθε μέσο γιὰ νὰ φθάσῃ στο σκοπὸ του, ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι ζοῦν κοντὰ μας, τοὺς ἔβρομε, καὶ γι' αὐτὸ τὸ βιβλίο αὐτὸ αἰχμαλωτίζει ἀπὸ τὴς πρώτης σελίδος τὸ ἐνδιαφέρον μας. Καὶ ἡ γυναίκα στὸ τέλος, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ ἥρωας σκοροπᾶ τὸση θλίψι γινώσκει του, τὸν ἐξαγνίζει καὶ ἀνυψώνεται ὡς σύμβουλο.

Ἡ Ἑλληνὶς συνιστᾷ θερμῶς τὸ νέο αὐτὸ ἑλληνικὸ
μυθιστόρημα στὶς ἀναγ. ὥστριές της.

ΣΟΦΙΑ ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ

Ἡ γυναίκα μὲ τὴν μεγάλη καρδιά, μὲ τὴν λεπτό-
τατη εὐγενικιά ψυχή· ἡ γυναίκα ποὺ ζοῦσε μὲ τὸν
πόθο τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ καλοῦ, καὶ ποὺ εἶχε συγ-
χρόνως τὴν δύναμιν νὰ τὸ δημιουργήῃ ὁλόγουρά της.

Κάποιος εἶπε πῶς ἡ καλωσύνη εἶνε ἡ ὑψίστη ἀρετή. Ναι, ὅχι ἡ παθητικὴ καλωσύνη τῆς ἀδυναμίας, μὰ ἡ δημιουργικὴ καλωσύνη τοῦ ἀνθρώπου πού πλούσια τὸν ἐπρόκεινεν ἡ φύσις καὶ αὐτὴ τὴν καλωσύνην τὴν εἶχεν ἡ Σοφία Μοσχοβάκη σὲ ὑπέρογα βαθυό.

Ἰδεώδης σύζυγος, ἀσύγκριτη μητέρα, ἔκανε τὸ σπῆτι της μιὰ ἐστία πολιτισμοῦ καὶ ἀγάπης ποὺ ἀντιπροβόλουσε ὁλόγυρά της, αὐτῆς τῆς ἀγάπης ποὺ εἶνε κατὶ τόσο σπᾶνιο σήμερα, ποὺ ὡς τόσο, τόσα γίνονται γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν θυμοῦμαι ποτὲ τὴν ἐλάσστη ἀδυναμία ἢ μικρότητα στὴν ζωὴ της. Καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια ζωῇ, ἕνας θάνατος κυριολεκτικὰ *ἥρωϊκός*. Ἐξῆς μῆνας χαροπάλευε καὶ ποτὲ δὲν τῆς ἔφαιγαν ἕνα παράπονο, ἕνα νευρίσμα ἕνας λόγος ποὺ νὰ δείχνει πῶς ἐνοιωθε πῶς γι' αὐτὴν ὁ μεγάλος χωρισμός πλησιάζει. Δύο ὥρες ἀκόμη πρὶν πεθάνῃ μὲ τὰ χέρια της ἦδη μελανὰ ἐσυλλογιζόνταν καὶ ἐφρόντιζε γιὰ τοὺς γύρω της, καὶ πῶς νὰ μὴ πονέσουν οἱ δικοὶ της. Αὐτὸ θὰ πῇ «ἄνθρωπος».

Γιὰ μᾶς ὅλους ποῦ εἶχαμε τὴν μεγάλην τύχη καὶ εὐτυχία νὰ βρεθοῦμε στὸ πέρασμά της ἐπ' αὐτὸν τὸν κόσμο καὶ νὰ συνδεθοῦμε μαζὺ της, ἀνὰ μᾶς βοηθήσῃ τὸ παράδειγμά της καὶ ἡ ἱερὴ τὴν ἀνιδιοψυχίαν νὰ κρατήσωμε ψηλὰ τὸν δικὸ μας ἀνθρωπισμό.

Θὰ ἤθελα πολλοί, ὅσο γίνεται ποῖο πολλοὶ ἀνθρώποι να εἶχαν δεῖ, να εἶχαν παρακολουθήσῃ τὴν ἑξῆς τῆς Συμφίας Ν. Μονοχόβσκι, ἃ ἦτον δυνατόν ὅσον τὸ δυνατόν ποῖο πολλοὶ να μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῆς καὶ τότε εἶμαι βεβαίᾳ πῶς ὁ κόσμος θὰ ἐξίνονταν ἀσφαλὲς καλλίτερος καὶ ὁρατότερος.

ΖΩΗ ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ



Η ΔΙΣ ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

42 Ἐδῶν, καὶ εἶχε τὴν ὥραίαν ἰδέα, νὰ προσφερῇ
στὸν πατέρα, μαζὶ μ' ἕνα κλαδί ἀργεῖλης δεμένο
μὲ τὰ Ἑλληνικὰ χρώματα, καὶ ἀπὸ ἕνα ἀναμνηστικὸ
δίσκο, ὁμοιο μὲκείνους ποὺ κατέθεταν στὸ βωμὸ οἱ
ἀρχατοὶ Ὀλυμπιονίκαι.

Μετά την απάντησι τοῦ Προέδρου τῶν Συνέδρων καὶ τὴν ἐκ μέρους τοῦ παραδουσι τῆς Σημαίας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων στὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ Δ/νς, Ἑλένη Παπαδάκη τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου ἀπήγγειλε τὴν *Προσευχὴν τοῦ Ρενάν* πρὸς τὴν *Παλλάδα*.

Μέγας στις τελευταίες αναλαμπές της Δύσεως, που χρύσωναν τὸ μακρὺ ὀλόασπρο ιερατικὸ φόρεμά της, καὶ τοῦδιναν τὶς ἀντανάγειες τῶν παλιῶν μαρμάρων, σωστό ἔμφυτο ἄγαλμα, μὲ τὴν ὑπέροχη κορμοστασιά της, παλλομένη δόλοκληρη ἀπὸ τὴν συγχίνηση, ἡ Δ/νις Παπαδάκη, ἦταν ἀληθινὰ ἡ ὄνειρεμένη ἐπιστολίστρια.

τῆς αὐστηρῆς πνευματικῆς ὁμορφιάς, μόνη ἀξία νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν Θεὰν Σοφίαν, τὴν μόνην Δυνατὴν, τὴν Πρόμαχον!...

Κι'όταν οἱ τελευταῖοι τόνοι τῆς πλούσιας κι'άρμο-
νικῆς, ζεστῆς φωνῆς τῆς, σκορπίστηκαν κι'εβρυσαν
μέσα στὴ σιγαλιά τῆς διάφανης Ἀττικῆς ἐσπέας,
μιὰ ἀνατριχίλα κι'ένα δέος κρατοῦσε τὶς ψυχὲς δεμέ-
νες, καὶ τὰ δάκρυα εἶχαν πλημμυρίσει ὅλων τὰ μάτια!
Κι'ἐπέρασαν ἀρκετὲς στιγμὲς γιὰ νὰ διαλυθῇ ἡ μαγεία,
καὶ νὰ ξεσπάσουν τὰ χειροκροτήματα, γιὰ τὴν ἀσύγ-
κριτη ἐρμηνεύτρια, ποὺ ζωντάνεψε γιὰ μᾶς τὰ λόγια
τοῦ μεγάλου σοφοῦ!...

Καὶ νύ, —σάν ἀπάντησι τοῦ ἀρχαίου κόσμου στή
νοσταλγικῇ τῶν νεωτέρων ἐπικήλῃσι, —μέσ' ἀπ' τὸ μι-
σοσκοτάδο τοῦ Παρθενῶνος, σκιᾶς ποῦ ἀνέθοραν
θαρρεῖς μέσ' ἀπ' τὰ μάρμαρα, πρόβαλλαν ἰώρα, λευ-
κοφορεμένες δυό - δυό, οἱ ἀρχαῖες Ἑλληνίδες, ζωντα-
νεμένες ἀριστοτεχνικά ἀπὸ τὰ κορίτσια τοῦ Λυκείου
τῶν Ἑλληνίδων. Ἀθόρουβα, προχωρώντας ρυθμικά,
στὸν ἦχο τοῦ αὐλοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου ἦρθαν, καὶ
στάθηκαν κάτω, στήν πρῶτὴ ἀναβαθμίδα καὶ κρα-
τῶντας καθεμιὰ στὸ χέρι αὐτὴ ἕνα στεφάνι δάφνης,
στεφανώσαν μαυτὰ τίς σημάϊες τῶν 42 Ἑθνῶν. Ἐνῶ
μέσ' ἀπ' τὸν Παρθενῶνα πολυπρόσωπη χορωδία ἔψαλε
τὸν ὕμνο τοῦ Ἀπόλλωνος.

τον ύμνο του Απολλωνος.
 Ἡ πομπή των Ἀθηναίων παρθένων ἀπομακρύν-
 θηκε καὶ χάθηκε μετὰ τὴν ἴδια τάξι μέσα στο ναό,
 σὰν ἓνα ἐφήμερο ὄραμα, φερόμενο προσωρινὰ ἀπ' τὰ
 βάθια των αἰώνων στὴ ζωὴ, ἀπὸ μιὰ παντοδύναμη
 μάγισσα. Κι' ἦταν πραγματικά κατὶ πάνω ἀπ' τὰν θρό-
 νον τῆς συγκίνησι καὶ ἡ ἔξαρσι ὅλων μας! Κι' ἦταν
 ἀπ' τὴς συγκινήσεις, πὺ ἐξυψώνουν, κι' ἀξίζουν νὰ
 τίς αἰσθανθῇ κανεὶς!..

ΝΙΚΗ Α. ΠΕΡΔΙΚΑ

ΝΙΚΗ Α. ΠΕΡΔΙΚΑ

Ἰδρύθη ἑσχάτως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Μιχ. Βλαστοῦ ἡ Ἐταιρία τῶν φίλων τοῦ Ἐθν. Ἀρχαιο-
λογικοῦ Μουσείου, τοῦ ἔχει σκοπὸν κυρίως νὰ βοηθήσῃ
τοῦ Κράτους εἰς τὴν προσπάθειάν του, ὅπως μείνουν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ εὐρισκόμενα κατὰ τύχην σπου-
δαὶ ἀρχαιοῦτες καὶ γίνουν κτῆμα καὶ κόσμημα τοῦ
Ἐθνικοῦ μας Μουσείου.

Ἡ κ. Ἰνα Μεταξά ὠμίλησεν εἰς τὸν Παρνασσὸν
ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνο-Ἰαπωνικοῦ Συλλόγου περὶ
τοῦ Bushido, τοῦ Κώδικος τῆς Ἰαπωνικῆς ἠθικῆς.

*Ἡ Ἑθνικὴ Ὀμοσπονδία τῶν δημοδιδασκαλισ-
σῶν στὴν Ἀγγλίαν συνήλθεν ἐσχάτως εἰς γενικὴν Συ-
νέλευσιν. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις εἶπε αἱ ἑξῆς: Κάθε
παντρεμένη γυναῖκα νὰ δικαιоῦται νὰ ἐργάζεται ἐπὶ
μισθοῦ, ν' ἀμοιβῶνται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς μισθο-
λογίας καὶ οἱ δάσκαλοι καὶ δασκάλισσες, νὰ μπο-
ροῦν οἱ τελευταῖες νὰ διορισθοῦν εἰς θέσεις διευθυν-
τῶν καὶ οἱ διορισμοὶ νὰ γίνωνται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς ἀξίας τοῦ ἀτόμου, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν
τὸ φύλον.*

Ἡ ἀκούραστη «Μάννα», ἡ μεγάλη αὐτὴ καρδιά, ποὺ κάθε πόνος Ἑλληνικῆς ψυχῆς τὸν κάνει δικό της, δρῦσε στὴ Σωτηρία περίπτερο γιὰ 54 κορίτσια ἀπὸ, 8—18 χρονῶν. Τὸ ἔκαμε μὲ χρήματα ποὺ περισσεύσαν ἀπὸ τὸ σανατόριο, κατ' ἀρχὰς ἐχάρισε μόνον τὰ κτίρια, μὰ κατόπιν ἐφώδιασε τὸ περίπτερο καὶ μὲ κρεβάτια, ἱματισμὸ κλ. Ἐπίσης ἐφρόντισε καὶ γιὰ chaises-longues γιὰ τὴν ἀεροθεραπεία. Τὰ τελευταῖα ἔγιναν ἀπὸ χρήματα ποὺ ἐδόθησαν διὰ τῆς Ἑστίας εἰς μνημὺν Ἀλεξάνδρου Κ. Μελά.

*Ηδη ἡ «Μάννα» κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ πλουσίους γιὰ νὰ τὴν συνδράμουν στὴν ἵδρυσιν ἐνὸς σανατορίου στὴν Εὐβοία, στὸ ὥραϊο νησί, ὅπου διαμένει τὸν πλεῖστον καιρό, ὅταν δὲν ταξειδεύει γιὰ τοὺς φιλανθρωπικούς της σκοπούς. Τὸ σανατόριο αὐτὸ τὸ θέλει ἀππηλλαγμένο ἀπὸ κάθε πολιτιτὴ ἐπιρροή, νὰ εἶνε ἀποκλειστικῶς γιὰ τοὺς πτωχοὺς φυματικούς τῆς Εὐβοίας, ποὺ εἶνε, φαίνεται, πολλοί.

Εἶμεθα βέβαια, ὅτι ἡ Μάννα πού δὲν νοιάθει οὔτε κόπον οὔτε ἀπογοήτευσί, θὰ φέρει εἰς πέρας κ' αὐτὸ τὸ θεάρεστο ἔργο.

Ἡ προστασία τοῦ παιδιοῦ στὴ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν. Κατὰ τὴ τελευταία συνεδρίασι τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ προστασία τοῦ παιδιοῦ συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς θέματα. Αἱ συνέπεια τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνεργίας γιὰ παιδιά κ' ἐφήβους. Τὰ ἰδρύματα γιὰ ἀποπλανηθέντα κ' ἐγκληματικά παιδιά. Παιδιά εὐρισκόμενα εἰς ἡθικὸ καὶ κοινωνικὸ κίνδυνον. Ἐπισκέπτριαι ἀδελφαὶ καὶ κρατικὴ ἀντίληψις.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα Equal Rights ("Ἰσα Δικαιώματα) διαβάζομεν ὅτι στίς Ἦν. Πολιτεῖες παρακάθονται σήμερα ἑξ γυναῖκες στὴ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων. Ἡ πολιτεία Κεντούκνυ καὶ τέσσαρες ἄλλες πολιτείας ἔχουν γυναῖκες ὑπουργοὺς καὶ κεντρικοὺς ταμίαις.

Ἡ ὑπὸ τὴν φωτισμένην διέδυνον τῆς δεσπ. Ζωῆς Δημητράκου του Διεθνῆς Ὑπηρεσία Προστασίας Μεταναστῶν μᾶς ἔστειλε τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1933. Διεξήχθησαν ἐν ὧν 285 ὑποθέσεις ἐξ ὧν αἱ 135 ἦσαν νέαι. Αἱ 76 ἐκ τούτων ἀπέβλεπαν στὴν ἀνεύρεσιν ἀπολεσθέντων συγγενῶν καὶ τὴν ἀνασυνδεσιν τῶν σχέσεών των μὲ τὴ λοιπὴ οἰκογένεια. Εἰς 35 περιπτώσεις οἱ ἀναζητούμενοι ἀνευρέθησαν, 24 δὲ περιπτώσεις μένουσι ἐκκερμεῖς. 52 καινούρια ὑποθέσεις ἀφορούσαν ζητήματα μεταναστεύσεως γονέων πρὸς συνάντησιν τῶν παιδιῶν των, συζύγων πρὸς συζύγους καὶ ἀνηλίκων πρὸς γονεῖς.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω διαχειρίσθη ἡ Διεθνὴς Ὑπη-
ρεσία καὶ ἄλλας ὑποθέσεις σχετιζόμενες μὲ προβλή-
ματα κοινωνικῆς προνοίας, ὡς λ. χ. προστασίας παι-
διοῦ, ἐρευνῶν, οἰκογενειακῶν ζητημάτων κλ. Ἐπίσης

παρουσιάσθησαν νομικά προβλήματα, ήτοι διαγαμία, διατροφή, έγκατάλειψις, κληρονομία κ.λ.

Ἐν τέλει τονίζει ἡ δισπ. Δημητριοπούλου ὅτι τὸ λήξαν ἔτος ὑπῆρξεν ἐξαιρετικά δυσχερὲς γιὰ τὸ Ἑλλην. Τμήμα τῆς Ὁργανώσεως ἔνεκα λόγων οἰκονομικῶν, ποὺ τὸ ἠνάγκασαν νὰ φέρουν μεγάλους περιορισμοὺς στὶς δαπάνες. Παρ' ὅλα αὐτὰ χάρις στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, μπόρεσε τὸ Τμήμα νὰ φέρει εἰς πέρας τὴν ἐργασίον ποῦ τοῦ εἶχεν ἀνατεθῇ.

Ὁ διάσῃμος ὀφθαλμολόγος καθηγητὴς Φιλὰτῳφ μεταφύτεψε στὰ μάτια μιᾶς τυφλῆς γυναίκας δύο κε-
ρατοειδεῖς χιτῳνας ἐξ ὧν τὸν ἕναν ἐπῆρε ἀπὸ ζων-
τανὸν ὀφθαλμὸ καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸνεκρό. Ἡ τυφλὴ
ποὺ εἶχε χάσει τὸ φῶς τῆς προῖ ἐνδεκα ἐτῳν, τὸ ξα-
νοβοῖκεν ἐντελῶς καὶ μπόρεσε λίγον καιρὸ μετὰ τῆς
ἐγχειρίσει νὰ ταξιδέψει μόνη καὶ νὰ γυρίσει σπῆτι τῆς.
Ὁ Ρῳσσοσ καθηγητὴς ἔθεσεν ὡς σκοπὸν τοῦ βίου
τοῦ τῆν τεχνικὴν τῆλειοποίησι τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῆς.
ὁ κόσμος δὲ ἐλπίζει ὅτι θὰ τελέσει ν' ἀνακωνάσει
τὰ καθέκαστα γιὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν καὶ ἄλλοι ἀπὸ
τὴν μεγάλην του ἀνακάλυψιν.

Δύο Γερμανίδες πρωτοπόρες της κοινωνικής προόδου· αἱ κυρίαι Δρ. Μαρία Μπάουμ καὶ Ἄννα φὸν Γκίρκε ἐώρτασαν ἐσχάτως τὰ ἐξήντα χρόνια τῶν γεννηθλιῶν τῶν. Ἡ Μαρία Μπάουμ ἦταν ἀπὸ τὰς πρῶτες ἐκείνες θαρραλέες φοιτήτριες, ποὺ στὴν ἐποχὴ ὅπου τὰ γερμανικὰ πανεπιστήμια ἦσαν ἀκόμη κλειστά γιὰ τὶς γυναῖκες, ἐπὶγαίναν στὴν ἀλλοδαπή γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τους μόρφωσιν. Ἦταν ἡ πρώτη γυναίκα στὴ Γερμανία ποὺ διωρίστηκε ἐπιθεωρήτρια ἐργοστασίου. Τὸ θανμάσιον σχέδιον τῆς προστασίας τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ ποὺ ἐπραγματοποίησεν ὡς γραμματεὺς μιᾶς μεγάλης ἐταιρίας εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ κατ' ἐξοχὴν βιομηχανικὰ παραρρεῖνα κέντρα, ἦταν ἄλλη θινὸ πρότυπον τοῦ εἶδος του, κ' ἔκαμε γνωστὸ τ' ὄνομα τῆς καὶ πέραν τῶν γερμανικῶν συνόρων. Διωργάνωσμάς μὲ τὴν Gertrud Baümer τὴν Ἀκαδημία τῶν Κοινωνιολογικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀμβούργου ὅπου καὶ ἐδίδασκε, ἔως ποὺ ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας τῆς Βάδης. Ἡ Μαρία Μπάουμ ἦταν μέλος τῆς συνταγματικῆς συνέλευσεως τοῦ ποῶτο Ράϊχσταγ

Τὸ ὄνομα τῆς Ἄννα φὸν Γκίρκε εἶνε στενῶς συν-
δεδεμένο μὲ τὸ Σπίτι τῆς Νεολαίας στὸ Σαρλοττεν-
πουργ, στὴν Ἰδρυσιν τοῦ ὁποίου συνέβαλε καὶ τὸ
ὅποιον διηγύθυνε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Τὸ εὖερ-
γεικὸν αὐτὸ Ἰδρυμα ποὺ τόσοι νέοι εἶχαν τὴν εὐκαι-
ρία νὰ εὐλογήσουν, συνίσταται ἀπὸ διάφορα οἰκοδο-
μήματα, ὅπου ὑπάρχουν νηπιοτροφεῖο, ἄσυλο γιὰ
παιδιά, κηπουρικὴ σχολὴ γιὰ παιδιά καὶ ἄλλα κοινω-
νικὰ ἔργα. Ἡ προστασία τοῦ παιδιοῦ ἦταν τὸ ἔργον
στὸ ποιοὺ ἀφιέρωσεν ἡ Ἄννα φὸν Γκίρκε ὅλην τὴν
τῇ ζωῇ, στὴν ὁποία θυσιάστηκε ὅταν ὁ κλάδος αὐτοῦ
τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἦταν ἀκόμη στὶς ἀρχές του.

καὶ ὅπου ἀφίερξαι τὸ πολύτιμο ὀργανητικὸν τὰ-
λέντο της.

Οι δύο αυτές, εξέχουσες γυναίκες, αμφοτέρωθεν πρωτοπόροισες στο πεδίο της δράσέως των, αναγκάστηκαν ν' αποσυρθοῦν ἀπὸ τὴν ἐργασία των ὅπου τὸ πέρασμά τους ἄφισεν ἀξέχαστα ἴχνη, ἔνεκα τῆς νέας πολιτικῆς κατευθύνσεως στὴ Γερμανία. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ἔκαμαν, ὅλα ὅσα τοὺς ὀφείλει ἡ κοινωνικὴ πρόοδος, ποτὲ δὲν θὰ μπορέσω νὰ ἐξαφανισθῇ, καὶ μαζὺ μὲ τὶς γυναῖκες τῆς χώρας των ποὺ τὶς βοήθησαν στὸ δημιουργικὸ των ἔργον, εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅτι ἡ πατρίδα τους δὲν θὰ θιγῇ οὐδὲν ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν των, ποὺ μπορεῖ νὰ τῆς παρέχει ἡ πείρα καὶ τὸ ὀργανωτικὸ πνεῦμα τῶν δύο αὐτῶν ἐξαιρετικῶν γυναικῶν.

Ὁ κ. Νικηφόρος Ἐλεόπουλος, καθηγητὴς εἰς τὰ Κολλέγιον Ἀθηνῶν μᾶς ἀναγγέλει ὅτι εἰς συγκέντρωσιν τῶν μαθητῶν ὄλων τῶν τάξεων τοῦ Κολλεγίου ἀνεγνώσθη ὁ χαιρετισμὸς τῶν παιδιῶν τῆς Οὐαλλίας. Ὁ κ. Ἐλεόπουλος ἀνέγνωσε καὶ ἀνέπτυξεν τὸν χαιρετισμὸν ἰδιαίτερος καὶ εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ὁμάδας τῶν Διεθνῶν σχέσεων ἀποτελουμένων ἀπὸ τοὺς τελειοφοίτους, καὶ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν. Οἱ μικροὶ Ἑρυθροσταυριταὶ μάλιστα ἐλυτήθησαν διότι τὰ 10 μεγάλα λευκώματα τῆς Ἑλλάδος μόλις πρὸ τινων ἡμερῶν διετέθησαν ἀποσταλέντα εἰς Ἀμερικὴν, Ἀγγλίαν, Γαλίαν, Γερμανίαν, Σουηδίαν καὶ Ἰαπωνίαν, κ' ἐπομένως δὲν εἶχαν κανένα διαθεσίμου δᾶ στέλουν καὶ στὰ εὐγενῆ παιδιά τῆς Οὐαλλίας.

Ἡ ἐκλεκτὴ μᾶς συνεργάτις κ. Ἑλλη Καλογεροπούλου ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν Πτηνοτροφικὴν Ἐκθεσιν μὲν Χρυσοῦν Βραβεῖον γὰρ τὶς ὀρνίθες Εὐρωπαϊκῆς ὁράσεως ποὺ ἐξέθεσε καὶ γιὰ τὰ κουνέλια ποὺ ἐκτρέφει γιὰ τὴν παραγωγὴ γυνῶν.

Ἡ κ. Κωνσταντία Γεωργιάδου καθηγήτρια ἑμπο-
ρικῆς Σχολῆς ἔκαμεν εἰς τὴν Ἱταλικὴν Σχολή-
ν ὥραϊαν διάλεξιν με θέμα: «Ἀπὸ τὴν Ρώμην τοῖς
Καίσαρος εἰς τὴν Ρώμην τοῦ Μουσολίνι. «Εἰς τὴ
κ. Γεωργιάδου, ἡ ὁποία ὠμίλησεν ἰταλιστῶ, ἀνενε-
μήθη τὸ μετάλλειον» Μπένε Μερέντσα».

Ἐκτός ἀπὸ τὴν μεγάλην ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συσταθείσαν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράων δι' ἀνέγερσιν Ἡρώου στὴν Ἀγ. Λαύρα, συλλέγειν ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτου, καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Δίνας Τσαλδάρη ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποία συμμετέχουν ἅνθρωποι ὅλων τῶν γυναικείων σωματείων. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ ἀπεφασίσθη, τῇ προτάσει τῆς κ. Σπανοῦδης, ἡ διοργάνωσις μελοδραματικῆς παραστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπαίχθη ἡ Τόσκα μὲ τὴν εὐγενῆ σύμπραξιν τῶν κ. κ. Φαρδούλη, Ἀγύρη καὶ ἄλλων διακεκριμένων καλλιτεχνῶν. Γραμματεὺς τῆς ὥς ἀνωτέρω ἐκτελεστέας ἐστὶν κ. Ἄννα Τριανταφυλλίδου.

Ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία προστασίας τῆς Παιδικῆς καὶ ἑφηβικῆς ἡλικίας ὑπέβαλλε εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὸ κάτωθι ὑπόμνημα διὰ τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν καὶ τῶν παιδικῶν δικαστηρίων.

Κοριε 'Υπουργέ,

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Γενικῆς Ἑταιρείας Προστασίας τῆς Παιδικῆς καὶ Ἑφηβικῆς Ἡλικίας ἔχει τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσῃ τὴν Ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ ζητήματος κεφαλαιώδους σημασίας καὶ διὰ τὴν προοδευτικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐπιτέδου πολιτισμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα.

Πάσαι αἱ ὄντως σοβαραὶ προσπάθειαι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας μας αἱ ἀφορῶσαι τὴν προστασίαν τοῦ Παιδιοῦ προσκόπουν καὶ τελικῶς καταστρέφονται ἕνεκα τῆς μὴ ἐφαρμογῆς μέχρι τοῦδε τοῦ νόμου περὶ ἰδρύσεως «Δικαστηρίων Ἀνηλίκων». Οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἡ Ἑλλάς ὅτι διέγραψε σοβαρὸν πρόγραμμα τῆς προστασίας τοῦ Παιδιοῦ, ιδέας ἡ ὁποία ἔχει ἀπολύτως κυριαρχήσῃ εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένους κοινωνίας, ἐφ. ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ ἀναχρονιστικὴ καὶ βάρβαρος κατάστασις τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνηλίκων εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας λειτουργίας τῶν ἀνωκοινωνικῶν καὶ τῶν φυλακῶν τῆς.

Ἐκτὸς ὅλων ἐκείνων τῶν ὑψηλῶν ψυχολογικῶν λόγων, οἱ ὅποιοι ὠδήγησαν τὰ πολιτισμένα κράτη εἰς καθιέρωσιν ἐιδικευμένων παιδικῶν δικαστῶν, ἐιδικῆς διαδικασίας, ἐιδικῶν σωφρονιστικῶν καὶ ἀναμορφωτικῶν Σχολείων, συστήματος ἐπιβλεπομένης ἐλευθερίας κ.τ.λ. Ἐξέλιπε καὶ ἡ ὁλεθρία σύμμιξις, ἔστω καὶ προσωρινῇ τῶν ἀνηλίκων μὲ τοὺς λοιποὺς κρατουμένους ὅπως παρ' ἡμῖν συμβαίνει. Αἱ ἐκ τῆς βαρβάρου ταύτης καταστάσεως ἐμφανιζόμεναι ὁλεθρία συνέπειαι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καταστροφῆς Ὑγιεῖς καὶ ἐξαφανίσεως πάσης ἠθικῆς ὑποστάσεως τῶν παιδιῶν εἶναι ἀληθῶς ἀνατριχιστικά. Συνυποβάλλομεν τὴν δι' ἀρετῶν εὐγλωττον ἀπεικόνισιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἥ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ, ὡς ἐλπίζομεν καὶ τὶ μάλλον πιεστικὴν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ὑπὲρ ἀποδοχῆς τῆς προτασεώς μας.

Φρονούμεν ἀδιστάκτως ὅτι πᾶσα ἀντιρρησης διὰ τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην δέον νὰ ὑποχωρήσῃ, διότι εἶναι περιττὴ πᾶσα τοιαύτη γινομένη διὰ πα- ραγωγικὰ ἢ ἄλλα ἔργα, ὅταν ἀπεργαζόμεθα οἱ ἴδιοι τὴν καταστροφὴν ἡθικῆς καὶ ὑγείας τῶν γενεῶν τῆς αὔριου.

Ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν εἶναι ὑπερήφανος διότι συνέ-
βαλε σπουδαίως εἰς τὴν ψήφησιν τοῦ νόμου 5098

τοῦ 1931 τοῦ ὁποῖου διισχυρῶς ἡ ἐφαρμογὴ ἀναβάλλεται ἔκτοτε ἀπὸ ἑξαμήνου εἰς ἑξάμηνον.

Δεχόμεθα, ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ πλήρως ἐπιτυχία τοῦ σωτηρίουοῦ τούτουοῦ θεσμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀναβρίσκει πολὺ τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς τὴν συνειδησιν τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος.

Ἐπειδὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου ἀπαιτεῖ
τὴν παρασκευὴν σωφρονιστικοῦ Σχολείου καὶ ἀναμορ-
φωτικοῦ τοιούτου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ συνοψίσωμεν
τὰς σχέψεις εἰς ἃς, κατόπιν λεπτομεροῦς μελέτης
κατελήξαμεν.

Ἐκ τοῦ κονδυλίου τῆς μετατροπῆς τῶν ποινῶν
δέον νὰ χορηγηθῇ ἑφ' ἅπας ποσὸν 10.000.000 περί-
που διὰ τὴν ἱδρυσιν ἑνὸς Ἰδρύματος εἰς κατάλληλον
παρὰ τὰς Ἀθῆνας θέσιν, μὲ χώρον διὰ τὴν ἀπασχό-
λησιν τῶν ἐν αὐτῷ κρατουμένων κ.τ.λ. Τὸ Ἰδρυμα
τοῦτο ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ἐν Σύρῳ λειτουργοῦν
ῆδη δύναται νὰ πληρωθῇ προσηκόντως τὰς ἀνάγκας
τῆς ποιότητος ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑμῶν κέκτηται εὐτυχῶς ἀρίστην μηχανικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἅμεσον παρασκευὴν τῶν ἀπαιτουμένων σχεδίων.

‘Υποβάλλομεν συγχρόνως και πίνακα της ἐτησίας δαπάνης συντηρήσεως τοῦ Ἰδρύματος, διὰ 160 ἀνηλίκων ἢ ὀφρῖα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 2.300.000. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ληφθῇ ὑπ’ ὄψει και ποσὸν 700 ἢ 800 000 τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ «Δικαστοῦ Ἀνηλίκων» διὰ τὴν μισθοδότησιν καὶ κίνησιν τῶν διορισθησομένων ἐπιμελητῶν ἢ τὴν συντήρησιν τῶν παρ’ οἰκογενείαις τοποθετουμένων ὑπὸ τοῦ Δικαστοῦ, δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἄλλη ἐπιβάρυνσις.

Πολλαί και ποικίλλαι εἶναι αἱ ἐμφανιζόμεναι ἀνάγκαι αἱ ἐπιβάλλουσαι αὔξησιν δαπανῶν. Οὐδεμία ὅμως δύναται νὰ συγκριθῇ με τὴν κεφαλαιώδη σημασίαν τῆς ζητουμένης ταύτης δαπάνης.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλπίξῃ. Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι θὰ θελήσετε νὰ συνδέσετε τὸ τὸ ὁδομὰ σας καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖτε ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τοῦτ'ωρ, μὲ πρᾶξιν διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν αἱ παρῶσαι καὶ μέλλουσαι Ἑλληνικαὶ γενεαί.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Κ. Ροῦφος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἄνδρ. Χριστοδούλου

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

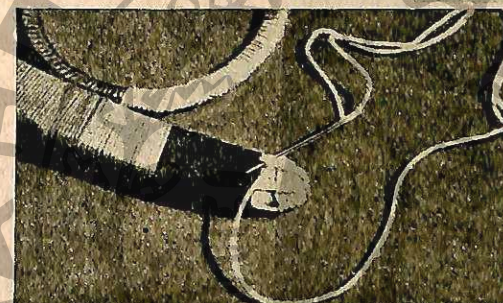
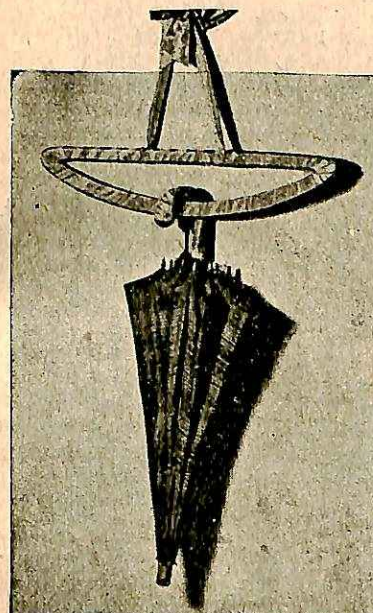
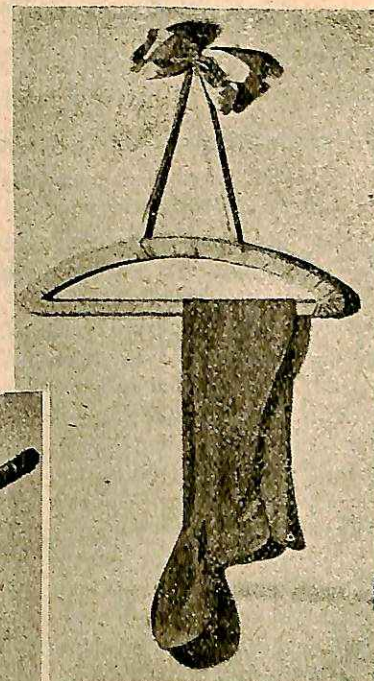
Ἄννα Παπαδημητρίου
Παναγ. Σκουριώτης

ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

TG ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΜΕΝΟ ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙ

Αἱ εἰκόνες μας δείχνουν πῶς ἓνα κοινό ξύλινο κρεμαστάρι 'καταλλήλως' διασκευασμένο μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ γιὰ νὰ κρεμάσωμεν ὄχι μόνον φορέματα ἀλλὰ καὶ ἄλλα μικροπράγματα λ. χ. τὴν ὀμβρέλλα μας, κάλτσες, λαμποδέτες κλ. Ἐὰν ντύσωμεν τὰ κρεμαστάρια αὐτὰ μὲ γούστο καὶ λίγη φαντασία, μποροῦν ν' ἀποτελέσουν κομψὰ καὶ χρήσιμα δῶρα γιὰ κάθε κυρία.



ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,”

ΜΙΧΑΗΛ Ζ. ΣΤΑΛΙΟΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΣΠΥΡΟΥ - ΜΗΛΙΟΥ 18
(ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ)
— ΑΘΗΝΑΙ —

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Juin, 1934

La fête sur l'Acropole.— Une fête splendide a été organisée à l'occasion de la présence à Athènes des représentants de 42 pays qui fêtaient le quarantième anniversaire des Jeux Olympiques. Mme Hélène Papadakis, du Théâtre National récita la Prière sur l'Acropole d'Ernest Renan. Des Evzones dans leurs uniformes pittoresques, entouraient le Parthenon tenant les drapeaux des différents pays et des jeunes filles du Lyceum Club d'Athènes en costumes antiques sortirent du temple comme une vision d'autrefois et mirent sur chaque drapeau une couronne de laurier. L'effet fût des plus beaux et ceux qui ont assisté à cette fête n'oublieront jamais cet hommage à la beauté et à la fraternité des peuples.

Le Service International pour la protection des Emigrés sous la direction de Mlle Zoé Dimitracopoulos, membre du Comité exécutif du C. N., nous a envoyé l'exposé de son activité pour l'année précédente. 283 cas concernant la recherche de parents, des questions judiciaires familiales, d'héritage, d'émigration de parents pour rejoindre leurs enfants, ou des femmes rejoignant leurs maris ont été menés à bonne fin. Le bureau a encore à s'occuper de différents cas d'abandon familial, de bigamie, de pension alimentaire, etc. La crise économique a naturellement influencé aussi la section grecque dans sa tâche difficile, et elle a été forcée de restreindre le cercle de son activité. Mais grâce à l'intérêt du Conseil administratif la section a pu travailler pendant toute l'année d'une façon satisfaisante.

La cause de l'insuccès de la Conférence du désarmement.— Tant que la fabrication des armes est entre les mains de particulier, qui veulent naturellement que leur industrie leur rapporte autant que possible, le désarmement restera toujours une chimère, et les belles paroles proferées aux conférences seront toujours sans écho. L'auteur décrit les grandes entreprises de Krupp, de Bethlehem Steel Co, de Schneider-Creusot, de Vickers-Armstrong, de Skoda et constate combien d'hommes d'état et de personnes influentes qui dirigent aujourd'hui le sort du monde sont actionnaires dans ces entreprises, et

n'ont par conséquent aucun intérêt à ce que la guerre soit supprimée. Il faudrait que les états monopolisent la fabrication d'armes afin de se soustraire à l'influence et à la volonté de ces grands ennemis de l'humanité.

Parmi les organisations féminines qui sont membres du Conseil National, beaucoup ont envoyé au centre le compte rendu de leur activité. Une œuvre des plus intéressantes est:

1. **L'association charitable des femmes de Cavalla** qui existe depuis trente ans. Elle a fondé des hôpitaux, des asiles pour les ouvriers des tabacs. Pendant la guerre, la ville de Cavalla a été extrêmement éprouvée. Les membres de l'association ont protégé les enfants des réfugiés de l'Asie Mineure; puis ont organisé des ateliers de couture et de broderie pour procurer du travail aux femmes réfugiées. En collaboration avec la Croix-Rouge elle soulage autant que possible la misère qui sévit actuellement à cause de la crise du tabac et du chômage qui en résulte.

2. **Union Educative de Patras.** Cette organisation féminine a été fondée en 1931. Son programme est la protection et l'éducation de la jeune fille ouvrière. Dans ce but, les femmes de Patras ont fondé une école de coupe et d'élèves et qui comprend une section de coupe et de couture. Pour subvenir aux frais de l'école, un cinéma pour enfant et des cours de gymnastique rythmique fonctionnent avec succès. Les dames de Patras travaillent très systématiquement et leur activité est digne d'éloges.

Travail de la Section de vote du C. N.—Le 26 mai la Section de vote du Conseil National invita un grand nombre de femmes à venir entendre l'exposé de son programme. En quelques mots, la présidente, Mme R. Coromila annonça la création de la section et demanda l'appui de toutes les femmes pour pouvoir vaincre les difficultés de l'œuvre entreprise. Puis elle donna la parole à la secrétaire Mme E. Hart qui exposa clairement le but que se propose la section de vote, ainsi que les moyens étudiés pour arriver à la réalisation de nos désirs. Mme Hart insista sur le fait que la loi donnant aux femmes à partir de 30 ans seulement le droit de vote aux élections municipales, ne peut suffire, et elle proposa à l'assemblée une motion demandant au gouvernement l'éligibilité des femmes aux conseils municipaux, et cela à partir de 21 ans, ainsi que l'extension de nos droits aux élections législatives.

Un comité formé de Mmes H. Tricoupi, R. Coromila et E. Hart se présenta au premier-ministre qui promit d'étudier la question et qui déclara de prime abord être favorable à l'éligibilité des femmes aux conseils municipaux, ainsi qu'au droit de vote des femmes à partir de 25 ans, au lieu de 30 (loi actuelle).

Nous espérons que très prochainement une loi viendra sanctionner ces promesses, et ce premier succès nous permet de croire que dans un avenir prochain nous serons aussi favorisées que nos sœurs de Turquie qui ont les mêmes droits politiques que les hommes.

ΤΑΠΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ Α. Ε. “ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ”

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ, ΠΛΥΣΙΣ, ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΕΝΤΟΣ ΨΥΧΡΟΘΑΛΑΜΩΝ

Διὰ τὴν παραλαβὴν, καθαρισμὸν καὶ συντήρησιν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν ταπήτων αἱ κάτωθι τιμαί:

Ἀπὸ 1 - 5 μέτρων	Δραχ. 25	κατὰ τεμάχιον
” 5 - 10 ”	” 50 ”	”
” 10 - 20 ”	” 5	κατὰ τετραγ. μέτρον
Ἄνω τῶν 20 ”	” 7 ”	”

ἐπὶ πλέον 3 τοῖς χιλίοις ὡς ἀσφάλιστρα ἐπὶ τῆς δηλουμένης ἀξίας ἐκάστον τάπητος.

== Αἱ ὡς ἄνω τιμαὶ ἐννοοῦνται δι' ὁλόκληρον τὴν θερινὴν περίοδον. ==

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ

Ἔργοστάσια τῆς Α. Ε. “ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ”,
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, 307 ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ 80-901

Τὸ Χρῶμα σας

προγελκύει
τοὺς ἄνδρας;

Πῶς
δὰ τὸ
μάθετε



Αἱ περισσότεραι γυναῖκες περιποιούνται ὑπερβολικὰ τὸ δέγμα των. Ὀλίγαι καταλαμβάνουν τὴν τεραστίαν διαφορὰν, ποὺ μποροῦν νὰ ἀποκτήσουν μεταχειριζόμεναι ἄλλῳ τὴν πούδρα ποὺ χρειάζονται, ἐκείνην, ποὺ προσδίδει ἀπόχρωσι θαμπὴ καὶ ἀναδεικνύει τὸν φυσικὸ χρωματισμὸ τῆς ἐπιδερμίδος.

Ἡ Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ Petalia κατασκευαζομένη εἰδικῶς δι' ἐπιδερμίδας ξηρὰς, προξενεῖ μίαν εὐχάριστον αἰσθησιν φρεσκάδας, δὲν σχηματίζει λεκέδες καὶ δὲν χάνεται. Ἡ πούδρα αὕτη κρατᾷ σ' ὅλες τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα καὶ ὅτι καὶ ἂν κάμετε. Περιέχει εἰδικὰ παρασκευάσματα, ποὺ τονώνουν τὴν ἐπιδερμίδα σας καὶ τὴν ἐμποδίζουν νὰ

γυαλίῃ. Δὲν θὰ σᾶς στοιχίσῃ περισσότερο νὰ μεταχειρίζεσθε πούδρα, ποὺ ἀρμόζει στὴν ἐπιδερμίδα σας. Ἐὰν δοκιμάσητε θὰ διαπιστώσητε ἀμέσως πόσῃν ἀξίαν ἀποκτήσατε, πόσῃν δύναμιν ἔχει ἡ μαγευτικὴ σας χάρις. Ἀπαιτήσατε τὴν πούδρα Petalia.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Α. Π. ΡΕΜΠΟΥΤΖΑΚΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42, ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ “ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ,”

ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΤΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ—ΔΕΛΦΟΙ

Θαλασσία οδός Πειραιεύς—'Ιτέα 74 ναυτ. μιλ.
'Ιτέα—Δελφοί χιλιόμετρα 19
Διὰ ξηράς μέσω Μπράλου ἐξ 'Αθηνῶν χιλ. 241
» » » 'Αραχώβης (δρόμος ἡμιτελής)
χιλιόμε. 165.
Ξενοδοχεῖα «Πύθιος 'Απόλλων», «Κασταλία»

ΑΘΗΝΑΙ—ΜΥΚΗΝΑΙ χιλιόμε. 130

ΑΘΗΝΑΙ—ΜΙΣΤΡΑΣ

('Αθήναι—Τρίπολις χιλιόμετρα 198).
(Τρίπολις—Μιστράς » 70.
Παραμονή εἰς Τρίπολιν, Ξενοδοχ. «'Αρκαδία»
» » Σπάρτην, » «Μιστράς».

ΝΑΥΠΛΙΟΝ—ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ χιλιόμε. 29

ΑΘΗΝΑΙ—ΚΝΩΣΣΟΣ

Πειραιεύς—'Ηράκλειον ναυτικά μίλλια 175.
'Ηράκλειον—Κνωσσός χιλιόμετρα 5.
Παραμονή εἰς 'Ηράκλειον, Ξενοδοχ. «Μίνως»,
«Πάλλας», «Κνωσσός».

ΑΘΗΝΑΙ—ΔΗΛΟΣ

Πειραιεύς—Δήλος μέσω Μυκόνου
Μύκονος—Δήλος καθημερινή συγκοινωνία ναυ-
τικά μίλλια 6, περίπτερον 'Ελληνικοῦ 'Ορ-
γανισμοῦ Τοιρισμοῦ.

ΑΔΕΛΦΟΙ Μ. ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΣΟΥ

ΗΔΥΠΟΤΑ - ΚΟΝΙΑΚ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ 51 — ΤΗΛΕΦ. 40 - 875

ΠΕΙΡΑΙΑ

RADIODONT ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ

Βούτυρο 'Ελένης Καλογήρου, Κάνιγγος 6 Τηλ. 23-163

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

**ΕΓΧΩΡΙΑ ΥΦΑΝΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΚΟΥΡΤΙΝΑΙ,
= ΚΑΛΥΜΑΤΑ Κ.Α.Π. =
ΕΛΕΝΗΣ ΑΜΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ - ΟΔΟΣ ΒΕΪΚΟΥ 56^Α**

Τὰ τελειότερα ἑλληνικά ὑφαντά, τὰ ὁποῖα διεκρίθησαν κατὰ τὴν Ἐκθεσὶν τῶν Δελφῶν τοῦ 1930
θεωρηθέντα ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐπισκεπτῶν ὡς Γαλλικά.

ΚΡΟΥΣΤΑ, ΣΤΕΡΕΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΥΛΑ, ΤΣΑΝΤΕΣ, ΣΑΚΚΟΙ, ΠΙΤΖΑΜΕΣ
ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΑ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται μὲ μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκίμην ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικι-
μάτων μὲ τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ
κοπτικῆς μὲ ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἐξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

**ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ**



ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

ΛΟΣΙΟΝ
ΠΟΥΔΡΕΣ
ΚΡΕΜΕΣ
ΑΡΩΜΑΤΑ

RADIUM



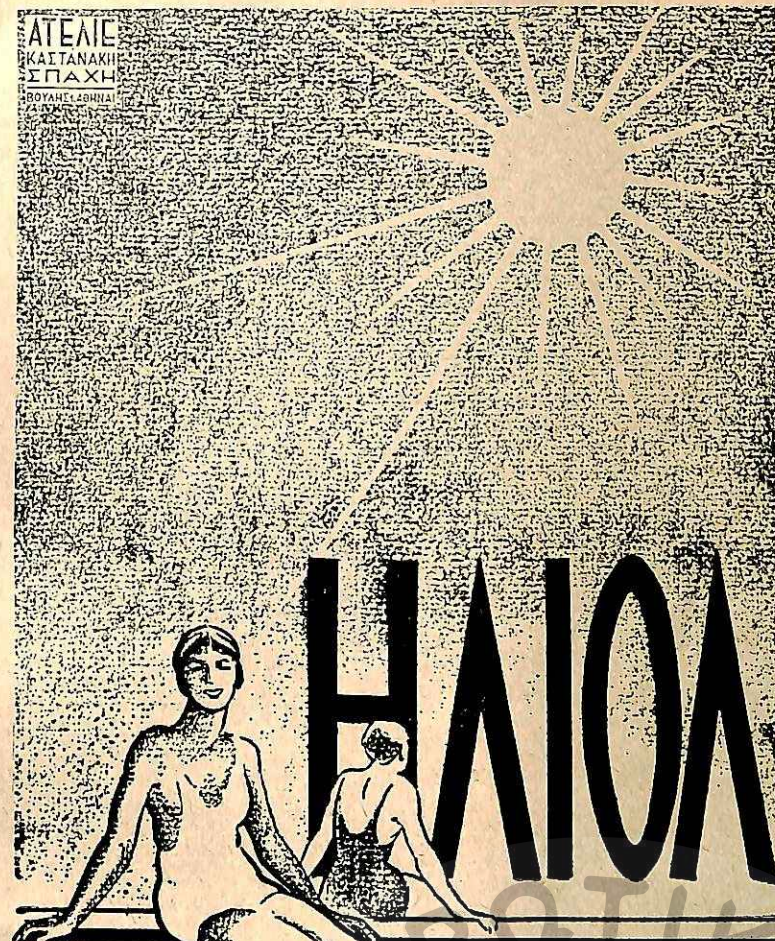
Είναι άθωα και φρέσκα. Παρασκευάζονται
ειδικώς για τὸ κλίμα μας και ιδιαιτέρως
— δια ξηρὸ και λιπαρὸ δέρμα. —

ΛΟΣΙΟΝ - ΠΟΥΔΡΕΣ - ΚΡΕΜΕΣ - ΑΡΩΜΑΤΑ

Πώλησις και ὁδηγίαι εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τῆς Κας

ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

— ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ ΑΡ. 8 —



Ἀπαραίτητο
διὰ τοὺς φίλους
τῶν ἐπὶ καὶ τοῦ ὑπαίθρου

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΤῸ
ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΦΕΙ
ΡΑΙΟΝ ΔΕΡΜΑ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ, ΑΘΗΝΑΙ

Ἐργοστάσιον Φαρμακευτικῶν καὶ Χημικῶν Προϊόντων.

Κυρίες μου,

Ἐνα Τέλειον πασούτσι ἀναδεικνύει τὴν τουα-
λέττα σας, δὲ τὸ βρῆλε χωρὶς νὰ δυσκολεσθῇ εἰς
νέο Καλὰσθημα **ΞΕΝΑΚΗ** ΚΑΤΩΘΕΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
"TITANIA."



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933) . . . „ 8.794.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

*Αγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη
*Αργίριον	Θήβαι	Μιτυλήνη
*Αγυιά (υπαγόμενον εις Ύπ/μα Λαρίσης)	Θήρα	Ναύπακτος
*Αθήναι:	Ίθάκη	Ναύπλιον
Ύπ/μα, οδός Μητροπόλεως 9	*Ιστιαία (Ξηροχώριον)	Νιγρίτα
Πρακτορείον Καλλιθέας	*Ιωάννινα	Ξάνθη
Πρακτορείον Νέας Ίωνίας	Καβάλλα	*Ορεστιάς
Πρακτορείον Παγκρατίου	Καλάβρυτα	Παξοί
Αίγιον	Καλάμαι	Πάτραι
*Αλεξανδρούπολις	Καλαμπάκα	Πειραιεύς
*Αλμυρὸς	Καρδίτσα	Πλωμάριον (Μιτυλήνης)
*Αμαλιάς	Καρλόβασι (Σάμου)	Πόρος
*Αμύνταιον (Σόφοβιτς)	Καρπενήσιον	Ποταμός
*Αμφίκλεια	Καρναί (*Άγιον Όρος)	Πρέβεζα
*Αμφισσα	Καστορία	Πύλος
*Ανδρος	Κατερίνη	Πύργος
*Αργοστόλιον	Κέρκυρα	Ρεθύμνη
*Αργα	Κιλκίς	Σέρραι
*Αταλάντη	Κοζάνη	Σητεία (Κρήτη)
Βάμος (Κρήτη)	Κομοτινή	Σικωνία (Κιάτον)
Βέροια	Κόρινθος	Σκιάθος
Βόλος	Κύθηρα	Σουφλίον
Γέρα	Κύμη	Σπάρτη
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σύρος
Γύθειον	Λαγκαδάς	Τρίκκαλα
Δημητσάνα	Λαμία	Τρίπολις
Διδημότειχον	Λάρισσα	Φάρσαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Φλώρινα
*Έδεσσα	Λευκάς	Χαλκίς
*Ελασσών	Λήμνος	Χανιά
*Ελευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χίος
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	
*Ηράκλειον	Μεσολόγγιον	

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡΩ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfiki

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εις ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἑξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ίδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.500.000